Do anh Võ Phi Hùng Cung HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

Đúng 6 giờ chiều 20-8-69 khóa sổ cuộc « Trưng cầu ý kiến về Đông Y »

VẪN CHƯA CÓ THÀNH PHẦN TÂN NỘI CÁC

SỐ 109 — 8 TRANG 8B. — THỨ HAI 18-8-1969

Cấp tiến

TỔ QUỐC — TỰ DO — HẠNH PHÚC

Chủ Nhiệm VÕ-BÌNH-SƠN — Giám Đốc Chánh Trị G.S. NGUYỄN-V-BỔNG — Tổng Thư Ký Tòa Soạn PHI VÂN — Tòa soạn và Trị sự 173, Phạm-ngũ-Lão — Saigon D.T. : 21.505

● VÉN MÀN BÍ MẬT VỤ ÁN MẠNG TẠI NHÀ TRANG

NGƯỜI BỊ HẠ SÁT TÊN LÀ VŨ-NGỌC-NHẠ

1 « gián điệp đôi » có thành tích đã từng được giao phó nhiệm vụ phá vỡ hệ thống gián điệp Cộng sản do Huỳnh-văn-Trọng cầm đầu ở Phủ Tổng Thống !

SAIGON (Reuter, UPI), 17-8. Theo một nguồn tin VN được coi là đáng tin ghi hạ sát một người VN do 8 sĩ quan và hạ sĩ quan LLDB Mỹ là do lệnh của Trung Ương Tình Báo Hoa kỳ (CIA). sau khi cơ quan này khám phá ra rằng họ đã được bảo cáo những tin tức sai lầm bởi một điệp viên VC. Hiện nay tàn quân nhân Mỹ can tội bị sát người VN đang bị giam giữ tại Long Bình chờ ngày xa tòa án quân sự Mỹ. Vụ án mạng xảy ra ngày 20 tháng 6 vừa qua.

Tên bị người VN bị hạ sát là Vũ ngọc Nhạ, là một gián điệp được tính bởi CIA. giao phó nhiệm vụ phá vỡ một hệ thống gián điệp Cộng sản đang hoạt động trong Phủ Tổng Thống và Bộ Chiến Binh. Người cầm đầu hệ thống gián điệp đó là một người VN được coi là đáng tin cậy nhất của CIA tại VN. Lệnh này có câu : «Hãy lấy thức cầu chuyện của bắc vì nguy hại » và đó là cách một biện để «diệt» một gián điệp.

(Xem tiếp trang 2)

khi ông đoán chừng các hành động của ông sắp bị khám phá, ông bèn gửi cho CIA một tin tức giả mạo, gây nên sự nghi ngờ Nhạ là gián điệp nước đôi. Nhạ trước là một gián điệp được tin dùng nhưng trong những năm cuối của đời r, vì những nghi ngờ, ông bị bạc đãi, và người ta không biết sự bất mãn của y có làm cho y nước nổi với Cộng sản không ?

Theo các tin tức phối hợp thì chính cơ quan CIA nghi ngờ Nhạ và ra lệnh hạ sát Nhạ bằng ám hiệu. Lệnh hạ sát Nhạ do một cấp chỉ huy của CIA mang ám bí danh là «Ba Enking», vốn là bí danh được dùng cho những lệnh có tính cách đặc biệt của CIA tại VN. Lệnh này có câu : «Hãy lấy thức cầu chuyện của bắc vì nguy hại » và đó là cách một biện để «diệt» một gián điệp.

(Xem tiếp trang 2)

HỘI ĐÀM BA LÊ CÒN BÊ TẮT LÂU NGÀY ?

HANOI VÀ MTGP VẪN BẤT ĐỘNG chờ Đại sứ Cabot Lodge trở qua

★ TRONG KHI ĐỨC ÔNG LODGE ĐẾN NƠI NGHỈ MÁT CỦA TT NIXON THẢO LUẬN VẤN ĐỀ THAY QUÂN ĐỢT II.

BA LÊ (UPI) 17-8 — Các nguồn tin đáng mình tại Ba Lê nói rằng tình trạng bế tắc tại Hòa đàm Ba Lê đã phe Cộng gây ra sẽ kéo dài đến sau khi đại sứ Lodge đi Hoa Thịnh Đốn trở về, tức là phải sau hơn 10 ngày nữa. BV và VC đã chọn giải pháp tạm dung, không chịu thảo luận bất cứ vấn đề và đề nghị nào do phe đông minh nêu ra, kể từ vài tháng nay. Họ chỉ lập lại nguyên văn những yêu sách cũ kỹ của họ, để kéo dài thời gian.

Phe đông minh đã cảnh cáo phe Cộng sản rằng đông minh đã đi đến mức xa nhất mà họ có thể đi được và hãy giờ phe đông minh chờ đợi phe Cộng sản có một hiểu biết nào trong lập trường của họ trước. Phe đông minh nghĩ rằng Ông Lodge không chắc gì đem ra Mỹ sang Bắc một thay đổi quan trọng nào trong chính sách hòa bình của Mỹ, và có lẽ ông Lodge chỉ cố lo luận về các nhà lãnh đạo Mỹ những vấn đề kỹ thuật của chính sách mà thôi.

Các phái đoàn hòa đàm Bắc đều coi Ba Lê đã nghỉ cuối tuần, tuy nhiên ai cũng theo dõi chuyến về Hoa Thịnh Đốn của ông Lodge và những biến chuyển chính trị ảm ý tại Saigon.

(Xem tiếp trang 2)

TIN VẮN THẾ GIỚI

BANGKOK

Hoa Kỳ và Thái Lan nói rằng thiếu sót quân sự mật giữa 2 nước chỉ liên hệ đến 2 nước và không đính líu gì đến các quốc gia khác trong Liên phòng Đông Nam Á.

TÂN ĐỀ LI

Cuộc bầu cử Tổng Thống Ấn độ diễn ra khá sôi nổi trong ngày Chủ nhật 17-8. 56 ứng cử viên cố đấu hàng triệu người, nhưng chỉ có 2 ứng cử viên đắc đầu là ông Giri, ứng cử viên độc lập được Bà TT Indira Gandhi, và ứng cử viên của Đảng Quốc đại là ông Reddy.

NICE, PHÁP

Bà Lyndon B. Johnson, phu nhân cựu TT Mỹ Cliff Johnson đã sang Pháp nghỉ với con gái là Lynda, tại bãi biển Riviera.

Xem tiếp trang 2)

TỐI THỨ BẢY, TT THIỆU CHƯA ĐỌC DIỄN VĂN QUAN TRỌNG TRÊN ĐÀI TRUYỀN HÌNH CHỨNG TỎ

NGUYÊN TẮC CẢI TỔ NỘI-CÁC vẫn chưa được « khai thông » ?

● HƠN NỮA; T.T. THIỆU ĐÃ YÊU CẦU CÁC LÃNH TỤ ĐẢNG PHÁI GIỮ KÍN NỘI DUNG BUỔI HỌP NGÀY 16-8.

● ĐIỀU CHẮC CHẮN HƠN HẾT LÀ : CHƯA CÓ DANH SÁCH NỘI CÁC MỚI, VÌ TỔNG THỐNG VÀ THỦ TƯỚNG CHƯA MỜI MỘT AI THAM GIA...

SAIGON (AFP) 17-8. Ngày thứ bảy, 16-8 và chủ nhật 18 8 có là 16 ngày bận rộn nhất của những nhà lãnh đạo và chính trị tại Saigon. Những cuộc tham khảo kín bề tiếp tục liên miên.

Có tin cho rằngTT Nguyễn Thiệu sẽ đọc một bài diễn văn quan trọng trực tiếp truyền hình và truyền thanh vào đêm thứ bảy hoặc chủ nhật, nhưng sau ba tin này đã thông đồng một nửa và sẽ không đúng được nửa sau : tức là chưa có điều vừa quan trọng đến chủ nhật.

Thông cáo ra ngày thứ tư của phủ TT cho người ta tưởng rằng Thủ tướng Hương sẽ vào ở lại Thủ tướng tân nội các cải tổ. Các tin nhận được tại Saigon cho hay rằng Thủ tướng đã hăng lòng lập m.t nội các có cán bản chính trị rộng rãi hơn.

Nếu tin Thủ Tướng Hương sẽ được lưu nhiệm là đúng thì trong những ngày tới ông Hương sẽ nhiều khó khăn trong việc lập nội các mới, vì ông sẽ phải nhận những đại diện của 6 đảng chính quyền, tức là Mặt Trận Quốc Gia Dân Chủ Xã Hội, và đồng phái "thân" những đại diện của những đảng phái và đoàn thể khác. Ông Hương sẽ chọn họ không phải trên tư cách những chức vụ họ đảm trách trong đảng của họ để làm bộ trưởng bộ nay bộ nọ, mà sẽ chọn họ theo khả năng chuyên môn.

(Xem tiếp trang 7)

Nhân việc 1 phái đoàn cao cấp Hồi quốc viếng BV

PHẢI CHẲNG NGA ĐÃ VẬN ĐỘNG CHO HỒI THỪA NHẬN BV

ĐÃ THIẾT LẬP «VÒNG ĐAI» AN NINH Á CHÂU ?

LUÂN ĐÔN 17-8 (SGT).— Tin Đài BBC sáng nay loan báo một Phái đoàn Chánh phủ Hồi quốc đã lên đường đi Hà nội, do Ngoại trưởng Hồi cầm đầu ngoài một số nhân vật đông đảo khác.

Đài BBC nói, đây là lần đầu tiên mà một Phái đoàn cao cấp Hồi quốc viếng thăm BV.

Cách nay vài tuần một Phái đoàn Hồi cũng đã tới Thủ đô BV do Đại sứ Hồi tại Bắc kinh hướng dẫn.

Dường như Đại sứ Hồi tại Bắc kinh đã thuyết phục cho cuộc viếng thăm của ngoại trưởng Hồi lên đường hôm qua.

Người ta cho rằng các cuộc viếng thăm này là để mở đường cho sự thiết lập bang giao một ngày gần đây giữa Bắc Việt và Hồi quốc.

B.V. sẽ thuộc dưới «vòng đai an ninh Á Châu»

Các nguồn tin từ Luân đôn cho rằng chính Nga sô đã mở các cuộc vận động để lôi kéo Hồi thừa nhận B.V., để một ngày tới đây đã hệ thống lập một vòng đai An ninh Á Châu mà Nga đã xướng từ mấy tháng nay.

Vòng đai an ninh này chạy vòng từ biên giới phía Đông của Nga tới Indonesia, sang Mã Lai, Miến Điện, Ấn Độ, Hồi quốc mà B.V là một trong những cái mắc xích !

(Xem tiếp trang 2)

THEO TUẦN BÁO ECONOMIST CỦA ANH

Quân đội Mỹ sẽ rút về CHỈ CÒN LỐI 350.000 Ở LẠI VN?

★ TƯỚNG VÕ NGUYÊN GIÁP SẮP THAY ĐỔI CHIẾN THUẬT DÙNG QUÂN ĐỊA PHƯƠNG VÀO CÁC TRẬN ĐÁNH LỚN ?

LUÂN ĐÔN (TV) 17-8. — Chỉ có một nhật báo xuất bản ở Anh hôm qua là nói nhiều đến các vấn đề liên quan đến Việt Nam. Đó là tờ Daily Telegraph. Phái viên của báo này tại Saigon đã gửi về bài tin của Bộ Tuyên truyền quốc lực Hoa Kỳ tại Việt Nam cho biết rằng, các lực lượng CS đã bắn và chặt đầu 1 sĩ quan và 1 hạ sĩ quan VNCH Hai người này đã bị bắt trong lúc đang hành quân ở vùng tỉnh Phan Thiết. Phái viên này cũng cho biết rằng, các đơn vị quân Bắc Việt đang cố kéo dài một chiến dịch gọi là «chiến dịch mùa thu» để chuyển mục tiêu tấn công tại Bình Long và hướng Tây Ninh.

Bộ Tư lệnh Hoa Kỳ cho biết đã xảy ra 3 trận đánh trên bộ và 3 trận pháo phá vào tỉnh Tây Ninh, và tất cả 3 trận tấn công này đều nhằm vào các lực lượng Hoa Kỳ đón trú hoặc đóng.

Cuộc tấn công mới của CS không ảnh hưởng đến việc rút 25.000 quân

Một tờ báo khác ám đến viện tính Việt Nam là tờ tuần báo Economist cho rằng cuộc CS đã tấn đánh trên trang chiến sự có phần sáng dịu đã kéo dài tới 7 tuần nhưng điều đó không gây trở ngại gì đến công cuộc rút 25000 quân Hoaky ra khỏi Việt Nam.

(Xem tiếp trang 2)

Bắc Việt, Ai Lao và Thái Lan đều bị ngập lụt ?

NGẬP Ở NHIỀU KHU PHỐ Ở HANOI

B.V. LO BẢO VỆ ĐÊ ĐIỀU

HÀ NỘI 16-8 AFB — Chính phủ BV đã ra lệnh khẩn cấp số một kêu gọi toàn dân tham gia công tác vá đê sông Hồng Hà. Mực nước lũ năm nay đã bắt đầu từ ngày 13-8, và có vẻ muốn lên cao hơn mức nước những năm trước. Ngày trận lũ đầu tiên nước đã lan rộng khoảng năm trăm thước.

Các cơ quan thông tin nhà nước BV đã giải thích cho dân chúng hãy bớt bỏ sông biết rằng năm nay nước có thể lên cao hơn mọi năm, và nhà nước đã động viên toàn lực hai bên bờ sông để bảo vệ đê. Tất cả những vật liệu cần thiết trên đê đều được dự trữ sẵn để phòng hộ, mặt khác mọi thuyền bè đều được đặt trong tình trạng sẵn sàng để chuyển đi tản cư dân chúng, nếu đê bị vỡ bất ngờ.

Nhiều khu phố đã tàn cư

HÀ NỘI 17-8 — Các nguồn tin từ Hà nội đánh đi cho biết, vì nước sông Hồng Hà dâng lên cao, cho nên nhiều khu phố thấp ở Thủ đô Hà Nội đã bị ngập ụt.

Hàng ngàn người phải tản cư khỏi những nơi trên để tạm trú tại các vùng cao hơn, không bị ngập ụt.

(Xem tiếp trang 2)

XEM TRANG 2
Đầy đủ tin tức trong nước

LẬP TRƯỜNG

Chỉ có chánh sách mới có thể CỨU VÃN ĐẤT NƯỚC

● Bài của VÕ-BÌNH-SƠN

Hơn 15 ngày trôi qua, người ta đã bàn tán rất nhiều về Tân Nội các, sau lời tuyên bố cải tổ của T.T. Nguyễn văn Thiệu.

Và chắc chắn ! T. Thiệu đã có một chiến lược trong tay, một chủ trương quyết định.

Vì lẽ chánh tình hiện tại rất sôi động, sau Hội nghị Midway, sau những phương thức mới về Hội đàm Ba lê, người dân Việt đâu thể nào lơ là, hờ hững, cũng không sao không lưu tâm đến đại cuộc, đến tương lai nước Việt Nam nhỏ bé, đã phải gánh chịu [illegible] năm khói lửa nầy.

Những cảnh nhà tan, cửa nát, những cảnh [illegible] con thơ nghịch ngoa, những người cùng mẹ mà bắn giết lẫn nhau ngày càng khốc liệt, không còn ai quan độ nào mà không xúc động.

Tất cả người Việt đều mong muốn những cảnh điêu đứng, trái ngang như thế phải chấm dứt.

Chấm dứt để tình cha con, huynh đệ, bạn hữu sẽ sống lại trong lòng người Việt rất giàu tình cảm.

Chấm xám lặng, hy sinh xương máu để bảo vệ đất nước, duy trì dân tộc, siết chặt tình đồng bào, [illegible] không hưởng ứng, không [illegible] chết vì chánh nghĩa ?

Người đạo giáo nào trong xã hội Việt Nam đau khổ nầy lại không muốn nước Việt hưng cường như ngày xưa ?

Người trong đảng phái nào lại nỡ lòng đang tay nhận chìm chiếc xuồng Q.G. bề nhỏ giữa các [illegible] sóng ba đào ?

Nhưng thanh thiếu niên đang cầp sách đến trường [illegible] nào lại không ước vọng sẽ trở nên người [illegible] nước cường thịnh ?

Tồn tại, các tầng lớp dân chúng trong xã hội VN hiện tại ai cũng đều mong muốn là công dân một nước hùng cường và tự lập, có tự do có dân chủ, có cơm no áo mặc.

Nhưng ai cũng quan niệm rằng : Đã bao lần cải tổ, có cải thiện được đời sống nhân dân chưa ?

(Xem tiếp trang 8)

Lễ ra mắt Ban Chấp Hành QUÂN BỘ QUÂN II P.T.Q.G.C.T. ĐÃ CỬ HÀNH TRONG THẾ SẦNG 17-8-1969

SAIGON 17-8 — Trên 600 đại biểu đoàn viên thuộc các Phường trong quận nhì Đô Thành — sáng nay đã cử hành trọng thể lễ ra mắt Ban Chấp Hành Phong Trào Quốc gia Cấp Tiến Quận nhì tại Đình Cầu Muối ở đường Cô Giang.

Người ta nhận thấy thành phần Ban Chấp Hành Quận Bộ trình diện trước 600 đại biểu gồm có ông Nguyễn văn Tư Chủ tịch, ông Lê Hữu Phước Phó Chủ Tịch, ông Phạm Công Nghĩa Tổng Thư ký và 10 ủy viên khác đặc trách các phần việc chuyên môn.

Cộng sản đã làm hỏng cuộc Cách Mạng tháng 8... và chính Phong Trào Quốc Gia Cấp Tiến sẽ hoàn thành trong - tương lai

Lên tiếng trong dịp này, ký giả Nguyễn ngọc Tân tức Phạm Thái đã nhấn mạnh như trên — sau khi quả quyết chính Hồ Chí Minh đã lợi dụng cao trào Cách mạng dân tộc giải phóng phục vụ cho chủ nghĩa Cộng Sản.

(Xem tiếp trang 2)

DỌC TRANG 3
Trang Chánh Trị và sưu khảo

HÀNOI LOAN TIN

I GIÁN ĐIỆP ĐỒNG MINH

RA TRÌNH DIỆN Ở VINH

TOKYO 16-8 (AP).— Đài Hà Nội loan tin một nhân vật gián điệp đồng minh đã ra đầu hàng chính phủ BV. Theo tin này thì nhân viên gián điệp nói trên hoạt động cho chính phủ VNCH và đồng minh tại Thái Lan có nhiệm vụ theo dõi các hoạt động VC trong số Việt kiều tại Thái, Lào và là Nguyễn văn Quỳnh, sinh quán tỉnh Thừa Thiên huyện Phong Điền, và hiện nay đang sống trong thành phố Vinh, BV.

Bản tin bằng Anh Ngữ của đài Hà Nội nói rằng Quỳnh đã đến trình diện nhà chức trách BV trong tỉnh Hà Tịnh, thành phố Vinh, và đã thú tội là hoạt động gián điệp cho VNCH và Mỹ. Cả lúc Quỳnh đã lọt lưới BV đã được đánh nghĩa là Việt Kiều tại Thái Lan được hết hương.

Cuộc xung đột về Tôn giáo ở Bắc Ái Nhi Lan

Giao tranh còn tiếp diễn MỘT NỮ DÂN BIỂU CÔNG GIÁO MẶC ÁO NGĂN XUNG PHONG ĐÁNH NHÓM TIN LÀNH

BELFAST 17-8 — Tại Bắc Ái nhi Lan, giao tranh ngoài đường phố giữa các giáo đồng Công Giáo và Tin Lành đã tiếp diễn và tổng số người thiệt mạng trong cuộc giao tranh này là 8 người. Đụng độ đang xảy ra giữa người vùng có các giáy tiếng gai dược đông hơn 400 quân Anh là quân được điều động vào các quận có Hồi giáo hồi tối thờ Sao. Quân đội Anh đã đặt hàng rào bảo vệ quanh khu vực có đông dân Công giáo mà đã trông bóm toàn bộ dân Tin Lành bao vây. Một phái ngăn của Bộ Thống Tin Chánh Phủ hôm nay cho hay là trong 24 giờ qua, 224 thường dân và cảnh binh đã bị thương. Số người trong số đó là do đạn chưng có 10 nói là vệ phía dân chúng có khoảng 500 người bị thương.

Đè phòng biến cố lớn

HÀNG TRĂM XE TĂNG NGA KÉO TỚI BIÊN GIỚI TIỆP

PRAGUE 17-8 (SGT) — Trước sự đe dọa sẽ có những cuộc biểu tình, đình công, có thể bùng nổ trong ngày 21-8, ngày kỷ niệm quân đội 5 tiếu chiếm Tiệp khắc, lãnh tụ Đảng C.S. Tiệp Husak đã lên tiếng trên hệ thống truyền thanh và truyền hình toàn quốc cảnh cáo những kẻ gây rối.

Ông nói, Đảng và Nhà Nước sẽ đối phó cứng rắn với «bọn phản cách mạng» bài Nga, chống Xã hội chủ nghĩa...

Có tin quân đội Nga Tiệp và Cảnh sát đều sẽ bị cấm trại 100% trong 3 ngày 20-21 và 22-8.

Trong khi đó, hàng trăm chiếc xe Nga đã kéo tới biên giới Tiệp để phòng có biến động lớn.

Nhiều truyền đơn đã được rải ở Prague và ở một số thành phố khác bên gọi thợ thuyền đình công, người biểu bãi thị trong ngày 21-8.

(Xem tiếp trang 2)

Thiên cơ bất khả lậu

★ của BẢY BỐP

Ô ! LÀ LÀ ! BỐ CÚ... HEO QUAY

Tôi đọc một tờ báo trước, [illegible] phố mách nhỏ, BB vừa đã thuật chu chuyện heo quay như vầy.

Một Cụ Tổng trưởng của nước [illegible] ăn heo rất vui một vế chán nản khêu lên đã nói với người chung quanh một câu chuyện như vầy : « Tôi không muốn nghĩ đây nữa. Nếu có người tài giỏi hơn tôi thay thế, và người ta cho tôi đi thì cũng liền con heo quay ngon lành em nhậu chơi ».

B.B. cũng xin phép nói mau rằng ở cái Bộ nầy trước kia đã có lần nhơn viên đặt được con heo quay như vầy rồi.

Nói thì cũng Ngài Ba chú là làm chung. BB tưởng biết Cụ Tổng nói nói như vầy nhưng vì lý do « xấu là xấu nơm » BB tưc chẳng khan tên ra [illegible].

Nhưng ở các nước An Nam phi thường nầy, hàng ngày luôn luôn vẫy ra những chuyện chỉ có cách là... Cười như mếu trong đời luôn.

Một nhơn vật ở một Bộ khác, mà BB tưc không am chi bao giờ, vì tuổi phạm đến tà qua C.T. yêu cầu BB đừng nói mà chuyện lật vật đó làm chi.

Đúng là thằng BB nầy để bao điều có tiếng ăn, khi không, khi không lại trông tới cả cái [illegible] Bà Tổng Trưởng [illegible] mà tự, và, không bận mà gặp, bao Cụ đến đang y gác cho cố vấn... [illegible] lắc kẻ ăn đuột việc làm quan của mình.

Phàm là chế cao cả như, thường có những heo quay gặp nhau bát ngờ như vậy.

Dưới hàng mặt trời nay chỉ có những V.L. là bon nổi BB tưc ở [illegible] chẳng [illegible] ăng ! [illegible]

Đó là việc VL [illegible] con em mà con chi lại đi nhà thương Tư Dũ làm một phát ba thằng con trai khốc nghe cạp, cạp. B.B.

CƯỜI NHƯ MẾU

★ của VIỆT LƯỢC

BIỆN PHÁP VÀ THỰC TẾ

Những ngày gần đây, bao chỉ đã nói nhiều đến chuyện nước bao không tiếp tục yêu cầu tiền đó là để nhập cảng dường nữa vv...

Và Bộ Kinh tế sau khi nhận xét rằng chúng ta có đủ mọi thứ những cũng có thiếu vài thứ, chẳng hạn như dường nếu đã quyết định cấm lâu, chuyện chỗ và bây bán bánh Trung thu dưới mọi hình thức. Vì phạm sẽ bị tray tố.

Không có thì dương nhiên chúng ta không ăn, bởi vì có muốn ăn đi nữa cũng không có để mà ăn. Vậy thì không có dường, chúng ta cấm làm bánh và bán bánh là cương bộp tối đa hơn cũng tiên giảy tỏ.

Nhưng «thật tế» đôi khi nó trái ngược với «biện pháp». Và đối với bánh Trung thu, biện pháp của Ấu Tổng Trưởng đã không thật tế cho lắm.

Thật tế như sau :

Bánh Trung thu, tuy tiếng là chỉ ăn trong ngày Rằm tháng Tám, lúc chị Hằng đưa khuôn mặt sáng rỡ nhìn xuống trần gian u tối. Và con người trần gian nhiều khó tiếp nhận chị để mà tưởng đến một thế giới đẹp đẽ hơn rồi uống trà sực bánh Trung thu.

Nguyên tắc là vậy. Nhưng thực tế thì bánh Trung thu được ăn cả năm, và đi nhiều người làm bánh cũng làm cả năm, hay ít nếu cũng 6 tháng trong một năm.

Nay ông Tổng Cấm làm, cấm chuyện chỗ, cấm bán nhưng không cấm ăn đó là quyền của người có quyền. Nhưng thực tế, bánh Trung Thu không thể làm và bán trong dịp Rằm Tháng Tám mà nó được làm và bán từ lâu rồi.

Vậy thì cấm cách nào đây ? E rằng phải kêm theo đó cái lệnh đóng các cửa tiệm bán bánh Trung thu nhan nhản khắp Saigon Cholon, và bắt hết mọi bánh Trung thu đã làm lâu nay đem đổ hết xuống sông Saigon chứ nó đã ăn đó thì làm sao cấm cho được !

Suy luận chuyện bánh Trung thu, đồng bào hơi lo.

Thiếu đường thì cấm bán bánh Trung thu cho hợp lý. Nếu mai mốt đây thiếu gạo không biết có cấm sắn cơm hay không ?

VL.

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

GIÁO-HỘI PHẬT-GIÁO HÒA-HẢO BAN TRỊ-SỰ TRUNG-ƯƠNG NHIỆM-KỲ II THÁNH-ĐỊA HÒA-HẢO

Số : 185/TU-HT

★

Anh, Chị, Em,

Nhân mùa Đại Lễ 18-5 Kỷ Dậu, Ban Trị Sự Trung Ương xin cảm ơn tất cả Anh, Chị, Em đã hoan hỷ ủng hộ Tôn giáo Hòa Hảo.

Mọi biến động, tang thương thống khổ hiện nay, đều là những triệu nghiệm để gạn lọc con người trong thời mạt pháp. Đây là một quan niệm vô danh luật thiêng liêng mà đoàn thể chúng ta những tín đồ P.G.H.H. thuần thành của hàng luôn tâm đắc, trong khi chấp nhận mọi hy sinh gian khổ trên đường hành đạo.

Hỡi Anh, Chị, Em đồng đạo, Đức THẦY của ta vắng, Đức Ông và Đức Bà đã viên tịch, đoàn thể chúng ta đang bị phân bè gióng

XEM TIẾP N TRANG 6

HIỆUT RIỆU

★

Kính gởi các cấp Trị Sự và Anh, Chị, Em đồng đạo toàn quốc.

Anh, Chị, Em,

Nhân mùa Đại Lễ 18-5 Kỷ Dậu, Ban Trị Sự Trung Ương xin cảm ơn tất cả Anh, Chị, Em đã hoan hỷ ủng hộ Tôn giáo Hòa Hảo.

Mọi biến động, tang thương thống khổ hiện nay, đều là những triệu nghiệm để gạn lọc con người trong thời mạt pháp. Đây là một quan niệm vô danh luật thiêng liêng mà đoàn thể chúng ta những tín đồ

(Xem tiếp trang 2)

(Xem tiếp trang 2)

LỄ RA MẮT BAN CHẤP HÀNH QUẬN BỘ QUẬN II PTQGCT

(Tiếp theo trang 1)

Trước đó, trong lần TuyênNgôn đọc "người-người" bên cạnh ta đã nhỏ ý đến các đoạn như: «Trong thế đó, trong hàng ngũ đoàn quân Quốc Gia có những bọng phong bì, quan liêu, phản động, cầu kết với nhau lợi dụng chiêu bài chống cộng để bóc lột đồng bào, nhũng dụng sự nghiệp không là trên mồ hôi, nước mắt, trên xương máu, đau khổ của nhơn dân...»

Tinh thần và ý chí phấn khởi tràn ngập hội trường

Dưới mắt phái viên bên bào — Buổi lễ ra mắt trên đã thu đạt được kết quả khích lệ — không phải vì nghi thức cổ kính, vì hội trường không còn chỗ nào trống mà chính là vì niềm phấn khởi đã biểu lộ qua từng cử-tọa một — chính yếu là tinh thần đã là điều quan trọng nhất để là sinh tồn, sinh hoạt thực sự mà bất cứ phong trào Chánh trị nào muốn hoạt động hiệu không thể thiếu được.

ANH TRÊN: BS Nguyễn minh Tân Chủ Tịch Đô Thành-Đ PTQGCT trao đoàn kỳ cho ông Nguyễn văn Tư Chủ Tịch Quận Bộ quận II...

ẢNH DƯỚI: Quang cảnh buổi lễ, các quan khách tham dự rất đông.

Xem trang 5: Cường Kiếm Ca

TIN TÒA ÁN

Một cán-bộ V.C.

HỒ HẢO DÂN CHỨNG YỂM TRỢ CHIẾN DỊCH ĐỒNG XUÂN CỦA VC BỊ 5 NĂM-KHỔ SAI

SAIGON, 17-8-69.— Cao tội phản nghịch và giúp địch cự kết hợp phản nên Lê-v-Đức, 33 tuổi, một cán bộ binh thì của V.C đã bị tòa án quân sự miền trung lưu động xét và kết án 5 năm khổ sai.

Theo bản cáo trạng bị can Lê-v-Đức thuộc đơn vị hoạt động Chánh trị V.C từ tháng 2.65 và làm đội viên áp tải thuộc ban tiếp phân của quân y viện VC cánh Cà Mâu, đặt tại khu vùng Thuộc ấp Phú An (Bến Cát). Tháng 11-65, ý được kết nạp vào đoàn viên thanh lao V.C.

Tháng 1-1966, ý theo đơn vị di chuyển đến Mặt Kha An Thanh và giữ chức tiểu đội phó áp tải.

Tháng 6-1968, ý được kết nạp chính thức vào đảng cộng sản và sau đó được chuyển sang ban kinh tài của Phân Khu 1 V.C giữ chức vụ trung đội trưởng tự vệ thu Bảy Tri đại đội trưởng của ban Hậu Cần V.C.

Ngày 21-1-69 tên Bảy Tài cấp cho ý 1 thế cán cước giả và chỉ thị ý đến hoạt động tại Đông Hoàng Tiến (Hiếu Mẫu) với chức vụ cán bộ kinh tài Phân khu 1 V.C. Tại đây ý có nhiệm vụ vậy đóng cơ sở, kêu gọi đóng chống cực đóng góp, dự trữ thực phẩm để yểm trợ chiến dịch Đồng Xuân của VC. Ngày 24-1-69, ý bị nhân viên thám sát phát hiện Của Dịch bắt tại ấp Phú Mai xã Đông Hưng Tân và tịch thu 1 thẻ cán cước giả, 1 phiếu kiểm soát giả, 1 cuốn sổ biên nhận thu thuế, 1 xe Honda và 2 khẩu súng lục Colt 11,45.

Quanh vụ giải tán Công Quản xe buýt Đô Thành

VÌ SAO KHÔNG NHẬN 200 XE BUÝT

của Tây-Đức tặng mà lại xuất công-quỹ

cho các phái đoàn châu đu khắp vùng Á-Đông kiếm xe buýt để mua?

● BỘ CÔNG CHÁNH GIAO THÔNG PHẢI BIẾT RÕ VỤ NÀY VÀ CẦN GIẢI THÍCH ĐỂ LÀM SÁNG TỎ DƯ LUẬN.

Bài của NGUYỄN HUYỀN TRẦN

I.— Vụ xe buýt đang tọ tức xé ra từ trong nhiều lãnh vực như Kinh Tế, Tài Chánh, Xã Hội, Ngoại Giao, Quốc Phòng, nhưt là những tiếng dị nghị về thanh nhiêng. Tự nhiên thấy cần nghiên vụ phải làm sáng tỏ vấn đề — chúng tôi sẽ lần lượt trình bày tiếng vấn đề và yêu cầu các giới hữu quyền giải thích rõ ràng nội vụ trước dư luận.

Vụ Tây Đức cho 200 xe buýt mà không thèmnhận!

Nhiều người đã không thể nào tưởng tượng được rằng — các cơ quan hữu quyền liên hệ — trong cố lần từ chối không nhận chiếc xe buýt của Tây Đức 200 chiếc xe buýt mớitoạch hiệu Mercedes. Điều kiện duy nhất mà người ta đòi hỏi cơ quan hữu trách V.N.C.H. phải đáp ứng là: cần có vài chục mẫu đất trống để bộ biểu thị một cơ xưởng lắp ráp và sửa xe buýt, đồng thời huấn luyện chuyên viên, thợ chuyên môn để điều hành sợ hãu bảo trì và sửa chữa thường xuyên chiếc xe buýt mà họ biếu không cho ta.

Tổng cộng số tiệng vật liên tới nửa tỷ bạc V.N

XEM TIẾP 2 TRANG 7

1 chủ khóm bẻ bối bị ngưng chức

VÌ XỬ DỤNG QUỸ CẢI TIẾN DÂN SINH KHÔNG CHỨNG MINH ĐƯỢC CHI TIÊU

SAIGON 16-8.— Hội đồng Đô thành trong phiên nhóm sáng nay 16-8 đã yêu cầu Tòa Đô chính ngưng chức viên Chủ Khóm 22 Phường Tân Quang Khải (Quận 1) để điều tra về việc chi tiêu 800000đ về cải tiến dân sinh tại Khóm ấy.

Số bạc 80.000đ đã được ông Quận Trưởng Hành chánh Quận Nhất trao cho ông Chủ Khóm 22 và được xử dụng hết nhưng đến nay ông Chủ Khóm không chịu chứng minh chi tiêu.

Mặt khác, ông Nghị Thập, cũng yêu cầu Hội đồng bỏ thào luận vụ Trường viên Hiếu sây tưởng lên lỉ công lý, vì theo ông, việc sây liên hệ đến Nghị viên Phan Ngọ, nhưng ông Ngọ hiện vắng mặt.

Cũng trong phiên nhóm sáng nay, Hội đồng quyết định gửi đến ông Đô Trưởng đề xét lại hồ sơ của Hội đồng quyên góp Liên Việt Nam Quốc Dân Đảng xin cấp đất tại vườn Tao Đàn để cất miếu thờ Liệt sĩ Đảng Trường Nguyễn thái Học.

VỤ 6 VIÊN CHỨC B.V bị trục xuất khỏiAiLao vẫn chưa VỀ TỚI HÀ NỘI

VẠN TƯỢNG 16-8 (AP) Sáu viên chức Bắc Việt bị trục xuất khỏi Ai Lao đến tới Sầo đã trở lại Vạn Tượng 3 giờ sau đó khi nhi cơ chỗ họ khởi hành phía đây xuống Hànội.

Những người này, bị kết tội gián điệp, được đã đã bị quốc cảnh Ai Lao đưa ra phi cơ của Ủy Hội quốc tế. Khoảng 100 dân Lào biểu tình đã la ó đã đảo khi những người này leo lên phi cơ.

Chiếc phi cơ 4 động cơ của Ủy hội Quốc tế đã bay đến gần Hà Nội chỉ được 1phút không được hạ cánh. Khi chiếc phi cơ quay trở về Vạn Tượng 5 trong số 6 người trên lại bị quản cảnh Ai Lao đưa về trại giam.

Người thứ sáu,Nguyễn văn Hải, Đệ Nhị Thanh Vụ Tòa Đại Sứ Bắc Việt được cơ lí thích thả xảnphạm» đã trở về Tòa Đại Sứ.

Sau khi nghị hội Hạ Viện sẽ thảo luận vấn đề quan thuế biểu

THUỐC BẮC SẼ ĐƯỢC ĐÓNG THUẾ theo Quan thuế biểu cũ?

bbdpv XUÂN MAI

SAIGON 17-8 (XM).— Uỷ ban Ngân sách Tài Chánh Hạ Viện vừa chung quyết sang bàn tu chỉnh Quan Thuế biểu từc là đang hỏa giữa Quan Thuế biểu 69 và Quan Thuế biểu 65.

Sau khi ý ba chung quyết xong, vấn đề quan thuế biểu sẽ được đem ra thảo luận vào sáng thứ hai 18-8 trong khóa họp đặc biệt của Hạ Viện kéo dài đến 20 ngày mà trong đó vấn đề biểu sẽ có thể kéo dài đến 6 ngày.

Trong phần trình bày quan điểm của Ủy ban đối với việc tu chỉnh quan thuế biểu 65, Ủy ban ngân sách tài Chánh Hạ viện nói rằng:

1) Mục đích Quan Thuế Biểu mới là nhằm tăng thuếcho Ngân Sách thiếu hụt thì không lý do gì mà giảm thuế cho một số hàng hóa từ trước đến nay vẫn đã chịu thuế.

Trên giai đoạn hiện tại cần có sự đóng góp của mọi tầng lớp dân chúng để xây dựng Quốc Gia, nếu sẽ không nên tăng thuế thêm thì nếu thiếu phải giữ mức cũ như trước. Như thế, những mục hàng đã được Quan thuế biểu 69 hạ thuế, hãy giữ phải đóng thuế như cũ.

2) — Để tránh khỏi phải trốn thuế như đã xảy ra và Bộ Tài Chánh đã tụng tố và bắt truy thâu, Ủy ban NSTC đề nghị tu chỉnh như sau:

Phương vị 8704 trước qui định giữa xe lori ghế ở những số 8701, 8702 và 8703 nay sửa lại như sau:

Phương vị 8704: giữa xe lori ghế ở những số 87.02.23 và 87.02.45.

Phương vị 87.05 trước quy định giữa xe lori ghế ở những số 87.01, 87.02 và 87.03 nay sửa lại như sau:

"Phương vị 87.05: thùng xe lori ghế ở những số 87.02.23 và 87.02.43

3) Riêng về thuốc Bắc sống mà đã số đóng bằng nghề thuốc Tiềnthuế và phải tiêu thụ (vì trình việc đi khám bác sĩ qua tốn kém). Tưởng nên duy trì Quan Thuế Biểu cũ, trừ là:

— Nhập nộ : 20% thay vì 30%.
— Kiện nước : 10% thay vì 15%.
— Cộng : 30% thay vì 45%.

Như vậy về nghề Đông Y Dược phẩm khỏi phải lo thật thôi, đã

XEM TIẾP 1 TRANG 7

Quân đội Mỹ sẽ rút về còn lối 350.000 ở lại Việt Nam?

(tiếp theo trang 1)

Sẽ chỉ còn lối 350.000 quân Hoa Kỳ ở VN?

Phái viên của tờ Economist cũng cho biết rằng vào cuối tháng này và vào mùa thu sẽ có tin tức loan báo thêm về việc rút thêm quân.

Tổng cộng vào lối 100.000 quân Hoa Kỳ có thể sẽ được rút về vào cuối năm nay, và con số quân Hoa Kỳ còn ở lại Việt Nam sẽ chỉ còn vào giữa khoảng 325.000 tới 350.000 tọa binh.

Hiện có khoảng 70.000 quân BV và 70.000 quân chính qui VC...

Vẫn theo quan Công sản, bao nhiêu nữa có thể hiện nay có chừng 70.000 quân đội chính qui Bắc Việt ở Nam VN, một số lớn quân nhịp điều trú ở Lào và Cam Bốt. Số quân chính qui của Việt Cộng cũng gồm có khoảng 70.000 nữa, trong số có lối 15.000 người được trang bị cho Bắc Việt. Số quân lính này được một số người đông khoảng 40.000 người lo việc tiếp tế.

Người ta, phái viên tờ Economist cũng cho biết của có khoảng 70.000 quân đã kích địa phương quân Tuy nhiên, ký giả này nói tiếp đã có dấu hiệu cho thấy rằng nhưngđơn vị địa phương này đang được lính Bắc Việt giúp đỡ và chính điều này đã làm đảo lộn cả chính sách đã được thea đuổi cho đến năm1968.

Võ nguyên Giáp sẽ đổi chính sách dùng quân địa phương thay dự những trận đánh lớn?

Có thể Tướng Võ nguyên Giáp của BV đang đổi lại chính sách như nhân mạnh vào các trận chiến lớn đã kích hơn là để cho các đơn vị chính qui đi đánh những trận lớn. Nếu đúng như thế, phái viên tờ Economist nói rằng Giáp BV, Nhưng có thể để lại ở Nam VN một số quân ít hơn là số quân hiện nay.

Một bài toán khó giải đối với TT Nixon...

Vẫn để mà TT Nixon phải giải đáp là Ông phải cần tới một số quân ít hơn hết là bao nhiêu để bảo vệ Nam VN cuối năm 1970 nếu quân Bắc Việt và quân Việt cộng vẫn chỉ giữ một số quân đông như số quân hiện nay. Theo ký giả này thì để là mới bài toán khó giải. Nếu vẫn một lực lượng mạnh hơn chắc sẽ phải đóng ở những tỉnh miền Bắc để canh chừng vùng phi quân sự, nhưng Saigon cũng cần phải có 1 số quân cũng chừng 2 Sư đoàn để bảo vệ thủ đô.

Đến một mức độ nào đó, nếu quân đội VNCH có thể tràn giữ những tỉnh ở Miền Trung ngày ngày, Hoa Kỳ cũng cần phải dàn một số quân lớn nơi hậu Lộ đoàn thay cho số hàng sư đoàn hiện đang đóng giữ vào lúc nầy.

Tỷ lệ chân thiết giữa các đơn vị chiến đấu và hậu cần...

Phái viên của tờ Economist kết luận: Trật khó mà có thể biếngsuối Hoa Kỳ sẽ xảy ra thể nào với một số bị binh gần xuống vào giữa khoảng 200,000 và 225.000 vào cuối năm 1970 và với một số quân trong khoảng đó, các tỷ lệ giữa các đơn vị chiến đấu và các đơn vị hậu cần bắn là phải cao hơn là tỷ lệ trong lúc nầy.

Ông T.T. Kinh-Tế bịnh, chưa ra Hạ Viện được!

SAIGON 17-8. (XM) Nguồn tin Hạ Viện cho biết ông Âu ngọc Hồ Tổng trưởng Kinh Tế vừa phái thư cho Ủy ban Kinh tế Hạ Viện rằng ông bị bịnh nên chưa thể đến Ủy ban vào chiều thứ sáu vừa qua được. Ông Tổng trưởng cho biết thêm sau tuần tới ông sẽ đến trình bày trước Ủy ban về vấn đề trợ cấp và giá mạy.

Người bị hạ sát tên là Vũ-ngọc-Nhạ

(TIẾP THEO TRANG 1)

Nhà lập tức được chích một ống thuốc mỏcc-phin rất mạnh vào ngày 20-6 rồi bỏ vào đầu, bỏ vào bao và cho xuống biển, giao Nha Trang. Theo các nguồn tin thì hoạt động gián điệp nước đôi của Nhà được khám phá sau khi cơ quan tình báo CIA nhận được một tấm khăn chụp Nhà đang chung với một ái quan cao cấp BV thuộc nhóm gián điệp BV. Nhưng sau khi ra lệnh hạ sát Nhà, CIA vì những lý do hiện nay không ai biết nổi đã ra một lệnh tạm ngưng, sau khi lệnh vừa ban hành, nhưng mọi hành động đã xảy ra rồi.

Một nhân viên CIA nói rằng chính tên gián điệp bị hạ sát (Nhà) đã là người nhân lấm cho nhiều nhân viên gián điệp đông minh bị phát hiện và bị đắt.

Mặt của chuyện kể rằng một điệp vụ được một toán biệt kích đông minh thực hiện trong vùng hai tỉnh Quảng Trị Quảng Bình, gồm khoảng bốn tiểu đội LLBB Mỹ và VN, cơ quan tình báo đã nhận được tin hiệu đến bảo người ở vùng bờ biển tỉnh Quảng Trị bắn bắn vô tuyến nhưng khi trực thăng đến bọn người, thì gặp một toán quân BV phục kích, giết hại khỏng quân nhân biệt kích và toán tiếp nhận từ Hàn Quốc Đại Thứ Bảy gởi vào, chỉ riêng Nhạ thoát được. Do đó Nhạ cũng bị nghi vấn là gián điệp nước đôi. Nhạ là con tức cho BV. Vậy nên khi được đem lên tàu, Nhạ bị tra tấn, và ký ra vụ hạ sát nhà nói trên.

Trong số những quân nhân LLĐB Mỹ bị tố cáo can tội hạ sát Nhạ, có đại tá Robert Rheault, chỉ huy LLĐB, và bảy sĩ quan cùng bị ái quan LLĐB khác.

Cũng theo nguồn tin VN thì CIA đã không hay biết gì về việc Nhạ được giao phó nhiệm vụ đặc biệt là phá vỡ một tổ chức gián điệp lại phá của địch lên lối trong phủ TT và BộChiêuHồi. CIA chỉ biết rằng Nhạ cộng tác với CIA dưới bí danh đặc vụ Nhạ. Theo các nguồn tin thì hoạt động gián điệp nước đôi của Nhạ được khám phá sau khi cơ quan tình báo CIA nhận được một tấm khăn chụp Nhạ đang chung với một ái quan cao cấp BV thuộc nhóm gián điệp BV. Nhưng sau khi ra lệnh hạ sát Nhạ, CIA vì những lý do hiện nay không ai biết nổi đã ra một lệnh tạm ngưng, sau khi lệnh vừa ban hành, nhưng mọi hành động đã xảy ra rồi.

Một nhân viên CIA nói rằng chính tên gián điệp bị hạ sát (Nhạ) đã là người nhân lấm cho nhiều nhân viên gián điệp đông minh bị phát hiện và bị đắt.

Mặt của chuyện kể rằng một điệp vụ được một toán biệt kích đông minh thực hiện trong vùng hai tỉnh Quảng Trị Quảng Bình, gồm khoảng bốn tiểu đội LLBB Mỹ và VN, cơ quan tình báo đã nhận được tin hiệu đến bảo người ở vùng bờ biển tỉnh Quảng Trị bắn bắn vô tuyến nhưng khi trực thăng đến đón bọn người, thì gặp một toán quân BV phục kích, giết hại khỏng quân nhân biệt kích và toán tiếp nhận từ Hàn Quốc Đại Thứ Bảy gởi vào, chỉ riêng Nhạ thoát được. Do đó Nhạ cũng bị nghi vấn là gián điệp nước đôi. Nhạ là con tức cho BV. Vậy nên khi được đem lên tàu, Nhạ bị tra tấn, và ký ra vụ hạ sát nhà nói trên.

Trong số những quân nhân LLĐB Mỹ bị tố cáo can tội hạ sát Nhạ, có đại tá Robert Rheault, chỉ huy LLĐB, và bảy sĩ quan cùng bị ái quan LLĐB khác.

Cũng theo nguồn tin VN thì CIA đã không hay biết gì về việc Nhạ được giao phó nhiệm vụ đặc biệt là

Hội đàm Ba Lê...

(tiếp theo trang 1)

Thảo luận vấn đề thay quân đợt II

SAN CLEMENTE (UPI) 16-8. Cuộc bội kiến giữa TT Nixon và Đại Sứ Lodge tại «Nhà bạch ốc mùa hè» ở San Clemente, California có thể là đề thảo luận về vấn đề thay quân đợt 2.

Không một lý do của được đưa ra để giải thích việc ông Lodge bắt thăm viếng Nhà Bạch Ốc trong phiên họp thứ 30 ngày thứ năm, ông vừa cảnh cáo phe cộng sản rằng các vụ gia tăng hoạt động quân sự của VC tại Nam VN có thể làm đảo lộn chương trình rút quân của Mỹ.

Tha Bạch Ốc cho biết rằng hộ đã biết đến cuộc biểu tình chống chiến tranh VN của phong trào chủ hòa, mặc dầu thái độ chức trách đặc phương đã là phải giữ thái độ phe cho phép biểu tình ngang qua khu vực cư ngụ của TT Nixon. TT Nixon có vẻ không chú động gì khi nhân các biểu ngữ chống chiến được ngang qua nơi ông ở.

Bắc-Việt, Ai-Lao và Thái-Lan đều...

(tiếp theo trang 1)

Người ta cho rằng tình trạng ngập lụt nói trên chỉ là tạm thời và nước sẽ rút khỏi các vùng đồng bằng sau vùng Hồng Hà ba xuống.

Tuy nhiên, người ta đã đồng bằng trên quan sát và xa tay để di chuyển đồ đạc, đàn bà và trẻ em sang các khu vực cao trong thành phố.

Vạn Tượng cũng bị ngập

Tin từ Thủ đô Lào cũng cho hay nhiều nơi trong thành phố cũng đã bị ngập lụt.

Mặt số dân chúng lối 5.000 người đã phải tản cư.

Người ta cho hay nhiều vùng bị Lào cũng bị ngập lụt và có một số nữa mùng bị thiệt hại.

Thái Lan : Nongkhai bị đọa

VONG CÁC...(TV) 17-8 Mặt thông cáo cho hay là nhà Cầm quyền Thái Lan đang sửa soạn 1 cuộc di dân đông đảo của khu vực sông Cửu Long ở Thái đọc với biên thùy của Lào vì sự cố ngập lụt ở cố thủ ấy.

Tỉnh tá Thủ Hiền tỉnh Nongkhai cho bảo giới hay là trong tuần qua mỗi ngày nước sông Cửu Long đã lên 16 fôn 6 phân. Mức lên đó lựt tại tỉnh ấy cách đây 2 năm đã gây nhiều vụ thiệt hại cho nhân dân và gần 1 triệu người làm cảnh không nhà.

Mực nước sông Cửu Long đã dâng cao tới 1 thước mỗi ngày. Cảnh sát Hoàng gia đã lưu lệnh cho dân chúng cư ngụ dọc theo sông Cửu Long sửa soạn sẵn sàng để lánh nạn đi nơi khác... Theo số Khí Tượng Thái Lan thì các nhà khoa các cán cứ Hoa Kỳ, Tuy nhiên các cuộc phao kích vào Hội An trên chỉ gây được những tổn thất nhẹ

CỘNG QUÂN

pháo kích Hội An

SAIGON 17-8.— Bộ Chỉ Huy Hoa Kỳ cho biết trong đêm thứ Bảy ngày qua thì nhựt cộng quân đã gây ra 39 vụ phao kích trên toàn quốc, trong đó có 5 vụ nhắm vào các căn cứ Hoa Kỳ. Tuy nhiên các cuộc phao kích vào Hội An trên chỉ gây được những tổn thất nhẹ

Cam Bốt tự do tìm sự giúp đỡ của Mỹ

NAM VANG 19-8 (SCT) — Trong một tuyên bố vừa được truyền thinh, Thái tử Sihanouk Quốc trưởng Cam Bốt đã tuyên bố rằng Cam Bốt đang thăm dò hai chính sách nhằm nhằm có thể phù hợp với tình hình hiện nay.

Ông tuyên bố rằng Cam Bốt vẫn theo đuổi chính sách Độc lập và trung lập và vẫn tự do tìm sự hợp tác và giúp đỡ của Hoa Kỳ.

Ông nói, chánh sách Mỹ đã thay đổi và T.T.Nixon mềm dẻo hơn cựu T.T. Johnson nhiều.

Ông nói rằng giữa những khó khăn gây nên bởi loạn quân CS trong nước và CS bên ngoài, Cam Bốt không biết ai là bạn, ai là thù ?

quyết liệt đã cho quân TC một bài học đắm máu.

Phải chăng Nga đã vận động...

(TIẾP THEO TRANG 1)

Tuy nhiên, người ta tự hỏi là BV có thể sẽ không tham dự vì Chánh quyền Hà Nội e ngại mất lòngnước sau khi biết chắc đến Trung Cộng tại những cuộc tập hợp và biểu tình đã 16 cáo Liên Số và cam kết sự hậu thuẫn toàn diện của

Cấp tiến

CƠ QUAN TRUNG ƯƠNG CỦA TIẾN ĐỘ

● SỐ 109 ●

Tòa soạn và Trị sự 175, Phạm-ngũ-Lão — Saigon Đ.T. 21.505

THÁNG BẢY (âl) — AOUT (8)
Kỉ-Sửu — Nhâm Thân — LUNDI
Tiết : Lập Thu — 18
Ngày Ất Sửu — THỨ HAI

KHẮC TUỔI : Kỉ Mùi — Quý Mùi
Hành Kim — Sao Ngưu — Trực Chấp
NÊN : Cưng tế
CỮ : Gieo trồng, chôn cất

Giờ : — Kiết : Tý, Sửu, Thân, Dậu, Hợi
— Trung : Tuất

CHÁNH TRỊ

HIỂU NHƯ THẾ NÀO ĐÂY ?

Được hỏi về những tin tức báo chí liên quan đến việc cải tổ nội các, TT Thiệu đã VIII VẾ trả lời rằng : « Báo chí nói là báo chí cơ nội. Các anh đọc báo thì cớ đọc báo MÀ CHƠI vậy thôi. Nào giờ động hồ trước khi cầng bổ thành phần nội các cải tổ thì cũng ai chưa biết gì hết ?»

Chúng tôi không lấy tin đăng nổi báo rằng TT Thiệu khinh miệt báo chí vì người lãnh đạo cao cấp thế mấy, vòng chất thế mấy cũng không có lợi gì mà sẽ bắc chỉ vào chỗ có ác cảm với mình. Tuy nhiên nghe câu nói «không đùa» của TT Thiệu, ai cũng phải thấy rằng, dưới mắt TT Thiệu, báo chí không có được tầm quan trọng như nhiều người quả chủ quan đã lầm tưởng.

Tâm nghề báo ở xứ nầy, như là trái qua thời Diệm (mà chúng tôi đã làm báo ở ngoại quốc). trái qua thời «hậu cách ngày» đến bây giờ, báo chí VN biết rõ thân phận và địa vị của mình lắm.

Câu tỉ triết «Làm báo nói lào ăn tiền» là câu nhắc thống trong mọi giới đồng báo và một tờ báo chỉ sống đặc, khi bán con mà vẫn dài, bán hồ tìm lum mà bây bạ, bán chuyện khi hám người, chuyện con trăn con rơn gì gì đó, đã gián tiếp làm cho câu tỉ triết nói trên thêm phần giá trị...

Nhưng...

Cũng có một số báo chí nào đó, biết rõ thân phận mật cố đó ba trăng của mình, nhưng luôn luôn cố gắng làm cho kỳ được thiên chức và bổn phận công dân của mình bằng cách NÓI SỰ THẬT và LẺ PHẢI.

Tuy thiên, như lời tục thường nói, lâm lúc sự thật lại KHÔNG NÊN NÓI hay là KHÔNG ĐƯỢC NÓI. Tại sao thông được nói? Điều nầy người trong nghề báo cũng như độc giả ở ngoài ai cũng thông biết thế nào rồi. Hoàn cảnh chiến tranh của đất nước, sự lưu manh giả trá muôn mặt của kẻ địch CS là 1 cạnh giác hạn chế nặng nề cho ngôn luận bên nầy. Dầu cho chánh quyền không đặt hàng rào đi nữa, người làm báo quốc gia có ít nhiều kinh nghiệm CS tự mình biết phải hiệt thế nào là NÊN thế nào là KHÔNG NÊN, khỏi cần áp lực.

Đánh rằng phải vậy, nhưng nghề «ngôn luận» lực nào cũng không SỐNG CHUNG với họ chết được. Do đó lăng bao mong chờ quy chế ra đời để biết rõ quyền «du luận» của mình trong khung cảnh chiến tranh hiện nay nó ra thế nào.

Nhưng chờ cơ bề hơi lâu. Báo hại lăng báo phải luôn luôn đánh «bầu quyền» nghĩa là tự mình phải nhớt trách nhẽ cách nào cho vẹn thân thể thôi. Đã quen gọi là «lệt» vậy.

Cần đây, TT đã yêu cầu phúc nghị dự luật quy chế báo chí, dài sửa điều 25 lại như sau :

— Báo chí không thể bị truy tố khi tường thuật hay đăng tải trung thực và ngay tình.

— Các cuộc thảo luận công khai tại diễn đàn Quốc Hội hay trong các Ủy ban Quốc Hội.

— Các bài thảm luận, thuyết trình hay phúc trình đã được đọc trong các phiên họp công khai của Quốc Hội hoặc mọi văn kiện không có tính cách MẬT hoặc KÍN do Quốc Hội chính thức phổ biến.

Miễn là không được phương hại tới danh dự cá nhân, an ninh quốc gia và thuần phong mỹ tục.

Đọc đoạn văn trên, chúng ta nhận thấy chủ định GIỚI HẠN việc ngôn luận tiệt rõ ràng. Không phạm danh dự cá nhân và thuần phong mỹ tục là việc tương đối dễ dàng. Nhưng bảo chỗ «an ninh quốc gia» là 1 cái gì không ai biết rành giới đến đâu mà XÁC ĐỊNH chỗ minh bạch dứt khoát. Mà đã không minh bạch dứt khoát thì sau nầy người cầm quyền muốn co giãn thế nào mà không được.

Và như vậy sao khỏi xảy ra chuyện thường gọi là «chụp mũ» ?

Một dáng có lời nói cho rằng báo chí VN là thứ đã «đọc mà chơi» nghĩa là giá trị không đáng đếm xỉa.

Một hướng khác lại có nhà trương giản tiếp hạn chế quyền ngôn luận.

Như vậy, báo chí xử nay phải hiểu thế nào và làm thế nào để nâng cao được giá trị của mình ?

Thật là một câu hỏi đầy nước mắt vậy !

NGƯỜI THỜI CUỘC

Từ chiến lược «N.A» mới của T.T. Nixon

ĐÊN TƯƠNG LAI CHÍNH TRỊ NAM VIỆT NAM

(TIẾP THEO)

Nếu phe cộng sản lại nổi sự ngoài miệng rằng họ rất mong vì thấy Mỹ rút quân, vẫng bỏ xông thang quân sự để đẩy ông việc Mỹ rút quân, thì chẳng bao xa họ tự thú là họ đã hết hăm chống Mỹ; đang sắt nước cầu hòa với Mỹ. Khi đó những lời nói họ chiến đấu chống xâm lược Mỹ bây lâu nay sẽ vỡ mộng, biết đã bị lộn xa chết dịch không phải lại bọ, thì cũng ăn thêm cơm vàng bỏ mà đi.

Dĩ nhiên cộng sản : muốn tạo một chiến thắng thu Đệ Biên Khẩu để đòi được một thỏa ước chấm dứt chiến tranh có lợi cho họ nhiều lắm. Vì vậy tên cộng Mậu thân vẫn Tháng năm 1968 được phát động với mục đích đó.

Nhưng nhiều tay bất ngờ đã ngăn ra lâmsan khi dự tính và mong muốn của các chiến lược gia cộng sản.

Sự bất ngờ thứ nhất là phản ứng của dân chúng Nam VN. Mọi báo cáo, nghiên cứu tình hình vùng «ngụy», cho các nhiều lược gia Cộng sản thấy rằng «dân Nam VN không ưa Mỹ, luôn nhớ chế trích chính phủ Saigon». Họ vội vàng đi đến kết luận rằng hễ quân giải phóng đến đâu, cơ giải phóng cần đâu, thì dân chúng sẽ ùa ra đường hoan hô. Sự thế đã xảy ra trái ngược, dân chúng các thành phố VN ghét Mỹ nhưng không ghét bằng ghét quân giải phóng. Trí thức bắc-di Saigon chỉ trích và cầu nhàm chính phủ ngụy, nhưng không phải là để thay thế bằng chính phủ cộng sản. Cuối cùng cộng sản đã đã vào giữa lửa hết cả thành phố Nam VN và không lại cuốn được dân quần chúng hay trí thức sân, người một số đã nhà và vô nghĩa.

Sự bất ngờ thứ hai là phản ứng của Mỹ. Mỹ cộng sản vụ MậuThân và Tháng Năm là một thất bại quân sự lớn của Mỹ. Nên như Pháp ngày trước thì chắc chắn chiến tranh VN đã được kết thúc bằng một thương ước có lợi cho Mỹ. Nhưng Mỹ đã thua, nhưng không phải là thua cuộc về quân sự. Mỹ thua vì mất thuần tốy quân sự nhưng hoàn toàn thắt bại về mặt chính trị; đã tạo được những khó khăn vô cùng đối cơ mà không lái cuốn được dân để tổ chức nên những cơ sở chính trị hành chánh thân cộng trong nước. Đúng ở trên phương chuẩn bị trước, đã đến vào giữa cộng sản tiến nơi nào, thì lập nơi đó một thức chính phủ địa phương thân cộng hay cộng sản thật sự được trình diện. thay thế các bộ phận chính quyền Saigon. Kế đó thì lại nơi cộng sản chiếm đóng lâu nhất, bỗng không làm được điều nầy.

Bây giờ lịch sử và thời cơ không thể nào chiếu phe cộng sản thêm một lần nữa để kiếm lại cơ mỡ cơ hội kiếm cớ như vụ Mậu Thân. Dù chết quan đến mức nào cộng sản chẳng phải thắt được điều đó. Tực ngữ nói số là tại thời cơ đã xảo. VC cốn chủ quan, thì quan thấy BV, NgaTho phải giúp họ khách quan hơn.

Chúng ta hãy đặt vấn đề tại sao cộng sản có được 500.000 quân, mà một số đân đông là trên dưới 10a/o, tức là con hai triệu người theo ? Chúng ta cũng cần phải đặt thêm một vấn đề thế hai, vì phía chúng ta tại sao dân chúng vẫn trong vùng quốc gia chưa tích cực tham dự vào sinh hoạt cộng đồng, chưa tích cực tự biến thành một phòng tuyến nhân dân ngăn chống cộng sản? Nếu trả lời được trong thực và bằng hành động hai câu hỏi đó, thì chúng ta đã thắng được cộng sản.

Muốn thắng cộng sản, chúng ta đừng lấy thuyết đánh CS và thắng CS làm cứu cánh huyền mục tiêu cho chiến tranh. Bởi vì thắng được cộng sản chưa đủ là lợi gì, chẳng có gì chắc giữ lâm Chúng ta cần phải quan niệm lại thế nào là thắng cộng sản Giết được nhiều địch quân không phải là thắng cộng sản đâu. Đối với quân Mỹ thì đến được nhiều sức địch cũng là thắng nghĩa với chống địch. Nhưng đối với người VN khi đến sức, nhìn kỹ lại thì không thắng cộng sản đâu hết mà thì thắng nhưng người VN, dù khác gì người bên kia mình, thì như vậy khác mà sao là thắng.

Chúng ta phải đặt lại mục tiêu và cứu cánh cho mọi chiến tranh trong đó có hành động chiến tranh. Mục tiêu và cứu cánh đó không phải là đánh bại là thắng cộng sản, mà là để cho người người trong chúng ta được hưa tính tương hiệu tại chúng ta đang phải chịu đựng. Người lãnh tham dự trực tiếp vào chiến tranh có quyền đòi hỏi khi hết chiến tranh, hoặc khi họ rời quân đội, họ, vợ con gia đình họ phải đông khó hơn, đầy đủ, sung sướng và được bảodảm trong lai hơn ngày nay, bằng không thì họ chiến đấu mà làm gì ?

Đâu chúng chưa đường chiến tranh và nước đương chiến tranh cũng có quyền đòi hỏi họ sẽ được gì hơnhơm nay, đời sống cảnhsướng, tương lai của họ được bảo đảm hơn hôm nay. Vì dân chúng đã đây có người là để sống, người thực thụ trong xã hội, những kẻ nghèo hèn đau rách thiếu thốn, mà không phải là thiếu số thụ hưởng.

Giữa nước kể thắn mà chúng ta không hiểu được, thì chúng ta ít mong thắng.

Nước cộng sản là một kẻ thù đã là mà quá lâu, quá nhâm, chẳng thể cùng chung một ít chân trên. Nhưng đoạ, nhưng ấy, nhưng chiến thắng chiến tranh của họ hầu như ai cũng biết. Chỉ đến cho việc hay hơn, tốt hơn thì thắng không thắng khác gì. Cái khó nhất là thanh phân thụ hưởng hiện nay, chưa thấy là không muốn lấy hay hơn và tốt hơn cộng sản, có nghĩa là phải từ bỏ những đặc quyền đã hưởng hiện nay của phái chia sẻ những tài sản kết xa của bọ thu đã số dân chúng thua thiệt nghèo đói, vì thế mà tình nước vừa bỏ thanh phần và giai cấp thụ hưởng và thống trị của họ.

Mỹ cố lẽ cũng không muốn cho chúng ta làm hay hơn, tốt hơn cộng sản.

Hiện nay những cuộc đấu tranh để hình đồng giải cấp và chống tộc đang phát sinh và lan rộng ở Mỹ, mặc dầu không hoàn toàn do VN gây nên, nhưng đã nhà chiến tranh VN mẫy sinh. Người lãnh đạo đen sang chiến đấu ở VN phải biết đấng trong giai cấp thống trị của Mỹ, phải biết đấng khó hay, đầy đủ, sung sướng và được bảodảm trong lai hơn ngày nay, bằng không thì họ chiến đấu mà làm gì ?

Đâu chúng chưa đường chiến tranh và nước đương chiến tranh cũng có quyền đòi hỏi họ sẽ được gì hơnhơm nay, đời sống cảnhsướng, tương lai của họ được bảo đảm hơn hôm nay. Vì dân chúng đây có người là để sống, người thực thụ trong xã hội, những kẻ nghèo hèn đau rách thiếu thốn, mà không phải là thiểu số thụ hưởng.

Giữa nước kể thắn mà chúng ta không hiểu được, thì chúng ta ít mong thắng.

Nước cộng sản là một kẻ thù đã là mà quá lâu, quá nhâm, chẳng thể cùng chung một ít chân trên. Nhưng đoạ, nhưng ấy, nhưng chiến thắng chiến tranh của họ hầu như ai cũng biết. Chỉ đến cho việc hay hơn, tốt hơn thì thắng không thắng khác gì. Cái khó nhất là thanh phân thụ hưởng hiện nay, chưa thấy là không muốn lấy hay hơn và tốt hơn cộng sản. Bởi vì làm hay hơn và tốt hơn cộng sản, có nghĩa là phải từ bỏ những đặc quyền đã hưởng hiện nay của phái chia sẻ những tài sản kết xa của bọ thu đã số dân chúng thua thiệt nghèo đói, vì thế mà tình nước vừa bỏ thanh phần và giai cấp thụ hưởng và thống trị của họ.

Mỹ cố lẽ cũng không muốn cho chúng ta làm hay hơn, tốt hơn cộng sản.

Hiện nay những cuộc đấu tranh để hình đồng giải cấp và chống tộc đang phát sinh và lan rộng ở Mỹ, mặc dầu không hoàn toàn do VN gây nên, nhưng đã nhà chiến tranh VN mẫy sinh. Người lãnh đạo đen sang chiến đấu ở VN phải biết đấng trong giai cấp thống trị của Mỹ, phải biết đấng khó hay, đầy đủ, sung sướng và được bảodảm trong lai hơn ngày nay, bằng không thì họ chiến đấu mà làm gì ?

Chúng ta phải đặt lại mục tiêu và cứu cánh cho mọi chiến tranh trong đó có hành động chiến tranh. Mục tiêu và cứu cánh đó không phải là đánh bại là thắng cộng sản, mà là để cho người người trong chúng ta được hưa tính tương hiệu tại chúng ta đang phải chịu đựng. Người lãnh tham dự trực tiếp vào chiến tranh có quyền đòi hỏi khi hết chiến tranh, hoặc khi họ rời quân đội, họ, vợ con gia đình họ phải đông khó hơn, đầy đủ, sung sướng và được bảodảm trong lai hơn ngày nay, bằng không thì họ chiến đấu mà làm gì ?

Đâu chúng chưa đường chiến tranh và nước đương chiến tranh cũng có quyền đòi hỏi họ sẽ được gì hơnhơm nay, đời sống cảnhsướng, tương lai của họ được bảo đảm hơn hôm nay. Vì dân chúng đây có người là để sống, người thực thụ trong xã hội, những kẻ nghèo hèn đau rách thiếu thốn, mà không phải là thiểu số thụ hưởng.

Giữa nước kể thắn mà chúng ta không hiểu được, thì chúng ta ít mong thắng.

Nước cộng sản là một kẻ thù đã là mà quá lâu, quá nhâm, chẳng thể cùng chung một ít chân trên. Nhưng đoạ, nhưng ấy, nhưng chiến thắng chiến tranh của họ hầu như ai cũng biết. Chỉ đến cho việc hay hơn, tốt hơn thì thắng không thắng khác gì. Cái khó nhất là thanh phân thụ hưởng hiện nay, chưa thấy là không muốn lấy hay hơn và tốt hơn cộng sản. Bởi vì làm hay hơn và tốt hơn cộng sản, có nghĩa là phải từ bỏ những đặc quyền đã hưởng hiện nay của phái chia sẻ những tài sản kết xa của bọ thu đã số dân chúng thua thiệt nghèo đói, vì thế mà tình nước vừa bỏ thanh phần và giai cấp thụ hưởng và thống trị của họ.

Mỹ cố lẽ cũng không muốn cho chúng ta làm hay hơn, tốt hơn cộng sản.

Hiện nay những cuộc đấu tranh để hình đồng giải cấp và chống tộc đang phát sinh và lan rộng ở Mỹ, mặc dầu không hoàn toàn do VN gây nên, nhưng đã nhà chiến tranh VN mẫy sinh. Người lãnh đạo đen sang chiến đấu ở VN phải biết đấng trong giai cấp thống trị của Mỹ, phải biết đấng khó hay

ĐÊM KINH HOÀNG TRONG RỪNG THẲM !

(TIẾP THEO)

Tôi có cảm giác như đang ta bị điều khiển bởi một sức mạnh vô hình ; nên không sự động lực nào, chúng tôi nghĩ, rằng đang ta trên nơi mà chúng thể công vào, trên nơi chỉ có một ng cười lạnh nhạt.

Tôi không biết những sự việc bí ẩn trong nghề nhà đây ảnh sống sáp ; vì những tôi gương cho chúng chuyện kỳ quái có thể xảy ra.

Nilamvara nhắc lại :

— Phòng đình riêng cho các ông sắp xong.

Nhưng không chấp sẽ bảo tôi phòng đã nang và mời chúng tôi vào nghỉ. Chúng tôi muốn đi nghỉ không phải vì quá mệt mỏi mà vì chán ghét cách đối xử của ông chủ nhà. Bỗng nhiên, Van Manen nhìn chúng tôi và nói tiếng Anh :

— Nhưng ta chưa tìm hiểu về người đàn bà là hoàng trong rừng lúc nãy...

Trật ra, chúng tôi chưa nói về biến cố ấy mà chỉ nói về chiếc xe bị hư đực đường, Bugdanov giục :

— Ta nên nói bết chúng ta ngha. Cả lê ông ta biết rõ biến cố vừa xảy ra.

Vẫn ngồi trên ghế, Van Manen khởi sự câu chuyện. Khi nghe những lời nói đầu, Nilamvara tip mặt vào tay khóc tức tức nói :

— Lila ! Lila !

Chúng tôi kinh hãi hỏi Van Manen :

— Ông ta nói gì ?

Nhưng Van Manen bắt bằng tiếng Ấn Độ :

— Việc gì đã xảy ra ? Người đàn bà ấy là ai ?

Nilamvara khóc nhiều hơn và nói những tiếng khó hiểu, thỉnh thoảng vào vào tên «Lila» hoặc một tiếng kêu thảm khốc.

Van Manen giải thích :

— Tôi nghĩ rằng người đàn bà ấy là con gái ta. Nhưng tôi không hiểu ông ta muốn nói gì. Ông ta nói quá mau.

Bugdanov nói khẽ :

— Chắc chắn nàng đã bị ám sát.

— Nhưng làm cách nào ông ta biết ? Và nếu biết, sao ông ta không nói (giúng ta từ lúc đầu ?

Cả ba chúng tôi đều đồng ý với nhau là không biết nên phải rút lui đi hay chờ lão quản gia trở lại.

Van Manen thao thức :

— Không ai có thể tiếp cứu nàng sao ? Nàng không thể vào rừng một mình được, ở đây phụ nữ không hề ra khỏi nhà một mình như ta thì trói tối...

Lúc ấy, lão quản gia trở lại phòng khách và tiếp đón gần chúng tôi. Với vẻ mặt mỏi, lão đọc tay chỉ :

— Đó ! Người ta mang nàng về đó !

Chúng tôi lệ lăng ra lên cửa. Người sau, nhiều người ăn mặc kỳ cục đang vác một cái cáng làm bằng nhánh cây có người nằm trên đó. Nhưng tôi không phân biệt được gì vì chúng không nghe gì cả ! Không một tiếng kêu la. Tôi quay đầu lại vì có người đi ngang qua. Tôi thấy Nilamvara ra sào với những bước đi nặng nề.

Bugdanov nói :

— Chúng ta không thể ở lại đây.

Van Manen đáng ý :

(CÒN TIẾP)

LUẬN NHÂN VẬT TAM QUỐC

CHÂU DU VỚI TRẬN XÍCH BÍCH

(TIẾP THEO)

Song, Châu Du đã nhờ lực lượng gì mà có thắng trận này ? Điều này đáng được chúng ta nghiên cứu.

Trong cái giai đoạn khẩn cấp quyết định sự tồn vong này, Châu Du xử đã đảm có gan quyết định đường đầu với Tào Thao, là do nơi sự thực sự hiểu rộng và cao kiến trong chiến lược chiến đấu.

1— Chân Du đã nắm Tào Thảo đã lấy binh lực làm áp lực để sáp nhập đất Ngô, từc là Thảo đã có thái độ cầu chiến. Trong hoàn cảnh nay, đứng trong địa vị của Đông Ngô mà nói, nếu không đầu cũng phải bại vong, chiến đấu thì có thể được sinh tồn trong vạn nhất. Như vậy, đem sự kiện ra so sánh thì đồn toàn lực chiến đấu thì có hy vọng hơn ! Cho nên Châu Du đã thắn bạch nói với Gia cát Lượng câu nay :

— Tôi được sự kỳ thác của Ngô Chúa, đâu có lý do gì mà hàng Tào Thảo được ? Tôi khi tôi với Khổ Bá Dương Hồ là đã quyết định chống Tào mặc dù có sát thân ra trăm mảnh tôi vẫn một lòng không sầu chí.

Kế đó Châu Du lại nói với Tôn Quyền :

— Tào Thảo tuy đã mượn danh thân quan cần nhà Hán, nhưng bản vẫn là quốc tặc. Trường quân đã lấy thân vẽ anh tài mà chiếm cứ miền Giang Đông, chính bởi vì địa lợi để vì nước mà trừ khử bọn tàn bạo, tội gì mà phải đầu hàng kẻ địch ? Tôi thà thính chư tướng quảnquyết định một trận !

Thoạt nghe qua lời nói anh tiết, người ta sẽ nghĩ là Châu Du đã khẳng khái, kích phẫn nhưng nếu kỹ lại, thì Châu Du đã bộc lộ được tâm trạng của một tế bị bức bách đang chiến trong trường hợp bắt đắc dĩ, đã có phải ly sinh, cũng cố liều đã chống giặc.

2— Châu Du cho rằng Tào Thảo đã hay đông ở sức Trung Nguyên để chinh phục vùng Giang Nam, tỏ ra có nhiều sương điểm, nhưng nhược điểm đã phạm điều kiêng kỵ của binh gia. Nay Ngô quyết chiến với Tào Thảo, chính có thể lợi dụng chỗ yếu của địch mà được thắng, như Châu Du nói với Tôn Quyền :

— Kỵ đông binh nay. Tào tặc phạm chiến đại kỵ : miền Trung Bắc chưa yên, Mã Đằng và Hàn Toại có thể bưng binh khởi loạn bất cứ

bài của KIẾN HOA

lúc nào. Thảo có sự lo ăn nhớt về điều này, mà vẫn cấp thác mưu khuích trương thế lực ở miền Nam. Nhận xét kỹ người, Tào Thảo sẽ hăng, nhưng kỷ thuật lại yếu lại phập phồng, lư hư thực thực. Đó là 7 điều kỵ. Bắc quân không quen thủy thổ miền Nam, phần nhiều không quen giao triện thủy chiến. Tào tặc phải bố ngựa mà xuống thuyền để tranh ngôi thiên hạ với Đông Ngô, tức bỏ sở trường, là điều kỵ thứ hai.

Sĩ tốt Trung Nguyên đã lặn lội giang hồ trái không đường ngăn dặm xuống nam không hợp thủy thổ tại bệnh sẽ phát sanh, tức là Thảo đã xua binh bệnh binh đã tác chiến, là điều kỵ thứ ba. Lúc bây giờ lại nhằm ngày giữa trung đông, tiết trời gió rét, ngựa không đã cỏ, lương thực không cung ứng nổi cho binh trăm mươi triệu với Đông Ngô, tức bỏ sở trường, là điều kỵ thứ tư. Tào Thảo mắc phải bốn điều tối kỵ của binh gia, binh tuy nhiều nhưng sẽ bị chết hại, tiến sẽ vỡ Đông Ngô phá tan Tào tặc.

Những điều được kể trên là một sự phân đoán chính xác của Châu Du đối với tình hình địch quân trong thời kỳ lâm vong của Đông Ngô để tác nghiệm cho sách trù một kế hoạch tác chiến, để sát phục quân Tào.

3—CHâuDu nhận thấy công Đương Tý là vàng biểu trí thiên nhiên có thể lâu bền phòng cho cuộc sống đã quân Tào quá đông nhưng thế khó qua sông được nên Du quyết định lấy thủy quân làm chủ lực, lục quân làm lực lượng phụ trợ. Tuyển đuôi giông sông tăng lên làm chiến trường chính yếu, bức bách địch quân từ thế chủ động biến thành thế bị động.

4— Trong khi tiến hành việc chiến đấu Châu Du lấy cái tức trí đa mưu của mình có thể sử dụng thế chung, phao tin đã đã lâm lạy động lòng quân binh, và thực thi «phân gián kế» để khoảng đại cái nhược điểm của Tào Thảo. Tào Thảo, cho là đã mất thì chưng ý Châu Du sẽ áp dụng phương pháp khiêu binh thần tốc, thay biến mặt biến thuật hầu công qui mà ở chúng mình khiến cho cả mặt sông Đương Tý chỉ trong một lúc tới thành một biển lửa. Mặt phải chăng là cả thế tiêu diệt được chiến lực của đối phương để giành lấy toàn thắng.

Nếu cả ai hỏi : Châu Du lấm sao đánh thắng được trận Xích Bích ? thì phương chân chí yếu vẽ chiến lược vừa kể đã phải là những cân trả lời vừa đúng.

Cứu cứ trên tài liệu ghi chép trong lịch sử, sau đây là những điểm nhận xét về chiến lược Châu Du trong trận Xích Bích phá Tào :

1— Trong ngày xuất quân, Châu Du đã trang bị 5 mươi binh Đông Ngô phân phối thành 6 đội, lấy nguyên tắc thầy quân làm chủ lực, lực quân làm đạo binh phụ trợ, phân lịnh, thay quyền cho các tướng lãnh ở xa tiền đến đến chống địa điểm đã chỉ định. Ngày thứ chín sau ngày xuất quân, Châu Du cùng quân sư Lỗ Tốc và Gia cát Lượng, thay mặt Lưu Bị và được toàn quyền quyết định việc chiến, cố ba đông thuyền đến tiền phương, cách ngã Giang Khẩu lối 50 dặm đóng đồn chỉ huy trận đánh.

2— Để tăng cường sự liên hệ giữa Đông Ngô và Bu Thực, Châu Du thành mời Lưu Bị đến đồng bộ, thương ước ý chiến lược, chiến thuật hầu chung sham chen vai sát cánh trên chiến.

Tới đây, ta cũng cần có vài nhận xét :

Hành động của Châu Du được điều tả trong chuyện Tam Quốc diễn nghĩa, tom qua đường như Châu Du có ý muốn giết hại Lưu Bị, việc đó rất có thể không thông vì khó tin được, qua cố chỉ sau đây :

(CÒN NỮA)

Nhân vụ « một gia đình quốc nhân phân ly hiện nay » trong bị ức hiếp » đăng trên C.T. ngày 10-7-69

Kính gửi :
Trung Sĩ I Nguyễn văn Thới
— KBC. 4468 —

Thưa Trung Sĩ,

Tôi đã đọc bức thư của Trung Sĩ nhờ đăng tải trên báo «Tin Sáng, Cấp Tiến và Tự Do», phản nội dung T.S đã công khai và không hoặc phân nên tôi bộ lo không điều tra vụ đời sống của TS, tôi không chịu kết giờ Ông Trần quốc Huế tự Ut, và phương tiện địa phương không chịu giúp đỡ v.v...

Nhận thấy lời lẽ của Trung Sĩ hoàn toàn sai sự thật, có hại cho uy tín Tỷ Cảnh Sát Quốc Gia Vĩnh Long và danh dự cá nhân tôi, nên tôi xin minh xác đã sáng tỏ vấn đề.

Nguyên nhân sự ra như sau :

Ngày 22-4-1969, Ô. Nguyễn văn Xuân (bản sinh của Trung sĩ) có đến Tỷ Cảnh Sát Quốc Gia Vĩnh Long nạp đơn khiếu cáo Ông Trần quốc Huế tự Ut đốt nhà của đàng Ô. Xuân có nói ra 2 nhân chứng là Bà Nguyễn thị Ngọt và Ô. Võ văn Sanh, Trưởng Ấp Tân Hiệu, xã Tân An (Vĩnh Long) biết rõ.

Tôi được Trung Úy chỉ huy giải điều tra vụ này. Liền đó, tôi mời nguyên, bị đơn cùng 2 nhân chứng lên bộ đội để phân tích, hết sức tới nguyên vẹn sự tế của của ông Xuân.

Theo lời xác nhận của ông Xuân (nguyên đơn) không thấy ông Huế đốt nhà, mà chỉ cần cứ vào lời tự thuật của bà Nguyễn thị Ngọt, Phần Ông Huế (bị đơn) thì không có nhận phải nhận lời tố cáo của ông Xuân, cho rằng chính y đã tận tâm đến nhiều lần lúc nhà Ông Xuân vắng phải bão, vì đã y bị vu cáo vì gia đình của y và ông Xuân có sự xích mích nhau từ lâu.

Riêng 2 nhân chứng do Ông Xuân nại ra, Bà Ngọt đã đến đã 2 không tìm được địa chỉ, còn Ô. Võ văn Sanh, Trưởng Ấp Tân Hiệu, xác định nhà của Ông Xuân bị cháy 1 năm trước khi đó trở khác với trong Ấp Sanh chung thực đã bị được lành 2 phần biểu mình cưu trong đó Ông Xuân đã xin chối, chỉ chừng nhà 1 lá đơn của Ông Xuân mà thôi. Trong đơn xin cứu trợ Ông Xuân đã xác nhận nhà của Ông bị cháy ở đạo lửa và đã được lãnh trợ cấp rồi (đơn này hiện vẫn còn giữ tại Tỷ Xã Hội Vĩnh Long).

Người ra, cho nhiều anh em Nhân Dân Tự Vệ qua đến nhà Ông Xuân có nhà của ông Ông Xuân bị cháy khác với trường hợp bị tiếp đến xét trên đơn của Ông Xuân phát hiện vẽ anh em có đến đập tắt lửa.

Đến xét, Tỷ Cảnh Sát Quốc Gia Vĩnh Long đã cùng cả Ông Xuân bắt 189 ngày 19-5-1969, và đã trình Ông Huế đến Biệt Lý Cuộc Vĩnh Long. Ông Huế được cho về nguyên ở nhà vì có phân cách của Thẩm Án.

Tôi mong rằng Trung sĩ đã hiểu rõ lý do việc tôi cần bắt giam Ô. Trần quốc Huế tự Ủ là điều hoàn toàn vì lý do chung cả người bắt giữ ! người khai trung tay không có những hàng có xác đáng.

NGUYỄN VĂN NHO

Thêm sát việc tăng sự tại Tỷ CSQG Vĩnh Long

THƠ

KHÔNG TRANG phụ trách.

VÔ NGHĨA

Tình yêu dệt từ muôn liếp
Vượt khỏi tay rồi bay đi
Sống xô vào mớ những bước
Lời thề ngày ly sỉ đầu

*

Người yêu bỏ mình đi đâu
Quên rồi mộng ước thuở đầu
Tất cả những gì sót lại
Chỉ là những quáng mất sầu

*

Cuộc đời đã mấy vai ác
Xích xiềng cho kẻ bơ vơ
Bàn tay vết hằn chai đá
Đọa đày biết đi về đâu

*

Khổ đau đã rồi nẫm
Mà hồi vẫn đã hoàn nay
Đời sao chưa toàn vẹn đâu
Nhục nhằn không mọi đói thay

*

Một mái tranh trường vắn mông
Bàn lây mái mái bao vây
Mây chục năm rồi cô độc
Mộng đời vẫn vuốt tâm tay

*

Ta viết Tình yêu Sự nghiệp
Ta cộng thành con số không
Chưa một lần ghi nét thăng
Vì đời chỉ những đường cong.

MINH HOÀNG (PMT)

NIỀM THƯƠNG TRONG MƯA

Mặt trời thẹn nhàm im sau áng mây
Thảm thảm mầu đen ở phương nay
Gió hiu hắt lâm hầm em se lạ
Mùa Thu sắp về mà em chưa hay

Em sợ lâm những buổi trời chuyển mưa
Giá mùa Thu hồ hẹn nhau giữa mùa
Lá những lúc hồn em sầu nên nỡ
Anh ở phương nào anh hay chưa ?!

Mà anh có ở bên em bao giờ
Nên đời em có độc vạn mùa thu
Vòng tay nhỏ em ôm trên hồn tủi
Anh ở phương nào anh sắp về chưa ?!

Nhưng mà không, ngàn năm anh không về
Nên đời em là chuỗi sầu dài lê thê
Mưa tháng tư sao em thường muốn khóc
Khóc cô đơn — em khóc ngập lối về

CHÂU GIANG
(văn nghệ Tuổi Rồng)

KÝ SỰ CỦA LƯƠNG KHÊ

Thăm dân Đô thị...

★ NHỮNG KẺ VÀO NGHỀ VỚI HAI BÀN TAY TRẮNG.

(TIẾP THEO)

Anh ta như được trên, nói tiếp :

— Cảm ơn, chớ vậy mà nhâm nhi gì. Nếu gặp khách hàng vẫn sự lấy ze của anh chị hay bể mẹ gì đó rồi đem đến đây gu bán... lấy tiền sài. Đếu thì lại ra sở sự thì khỉ của nước «lay lực» xin cảm thông cám. Ôi ! Ngài đây mà kẻ tại thì cho tôi chiếu cũng chưa hết. Thôi ! anh ngồi chơi đi tôi ra «cash» coi có kiếm được «chút» cháo ăn không ?

Tôi nhìn theo dáng anh mà không khỏi thán phục cho lớp người này. Họ đã tạo dựng nên trường sinh sống bằng 2 bàn tay trắng. Nghề không ra nghề, nghiệp chẳng ra nghiệp. Bao buôn cái gì mà khi trong tay không có một chút vốn liếng, không một của hàng ; chỉ mượn tạm một lề đường làm nơi gọa dịch bán buôn. Vậy mà khách hàng kể bán cũng như người mua, đều đem đến cho họ niềm tin vững chắc. Như vậy, cũng đã biết chỗ «Thành Tín» sở dĩ mà có, họ đã phát chịu dựng không biết bao nhiêu mồi thử thách, giao ngay trong quá khứ.

Trong một cuộc thăm dò kế tiếp, tôi đã «hỏi nhỏ» một anh «vẻ sở» :

— Xe nầy do vợ tôi đăng bộ ?

Các chả cả chịu mua không ?

Anh ta trả lời ngay :

— Mua chớ... miễn là «bà sở» bằng lòng !

— Nếu không ?

— Ông cố tế tại nay cũng không dám rớ.

Tôi bèn bỏ xe gần đó, lang bang đi «quan sát» những chiếc xe cũ đang được trưng bày bên lề đường. Một chị đàn bà phấp phỏng trường đã gặp mặt bỏ đã đon đả mời tôi :

— I hây lựa cái đi thầy ! Cái nầy công chín «ngot» lắm. Thầy «ý» đi... thì tôi đạp cho thầy coi.

Tôi lắc đầu :

— Xe gì đáng bộ rão trọi...

Chị ta liền nói hớt :

— Thầy cứ yên chí đi ! Hễ chịu cái nào thì tôi đẩy hết anh chỉ nó liền. Hay là mình làm giấy ở đây cũng được.

— Cha... như vậy cũng khó quá !

— Khó khăn gì thầy ! Hễ mình muốn mua thì phải chịu khó cho thầy. Mà nếu thầy không muốn đi thì thầy cho một cái hẹn cũng được. Tại sao ở sáng tới tối vẫn ngồi đây để giao dịch với khách hàng. Mà đã là tại tui buôn bán không có của hàng, vậy chớ có lương tâm và được thì nhiệm lắm à thầy.

Tôi vụt chuyện sang vấn đề khác :

— Xe đạp này lắm cái giống gì mà liên quá cớ...

Chị ta như chợt hiểu ý tôi :

— Ồ ! Lẽ giá thì chỉ có mấy người vốn nhiều thì mới giàu. Chớ tui tui buôn bán như vầy thì có liếm đủ được cái gì đây.

Tôi cười rồi :

— Cái đó thì cô trời biết !

— Thầy nói vậy là sao ? Tui tui ở đây mua vô thì bán ra liền. Chớ làm gì có tiền mà mua như ở mấy cái «salon». Đó, cô ở mấy cái «salon» thì lúc nào cũng thiếu đồ. Thầy hãng tin thì đã biết chi cho biết...

— Chị chưa nói thì tôi đã tin rồi.

Vừa «vui» xong, tôi lại lâm một phát thắc mắc :

— Tôi thấy cái nghề nầy... thì nên để dành cho đàn ông.

Chị ta chặn họng tôi ngay :

— Đàng gánh ! Đàn ông mấn được thì tui tui cũng mấn được vậy chớ ? Bộ ông muốn tui tui ở nhà nấu đồ, rồi tui trang lây đồng lương chết đói cả chăng để trám hoạng ?... Bây giờ, đàn bà mà không tiếp tay xoay xở thì cho cả nước chết đói cả đó.

— Chị làm vậy mỗi tháng kiếm không bao nhiêu ?

— Ôi ! Cả giỏi lắm thì cũng chỉ kiếm được chừng mươi, mười lăm ngàn gì đó thôi. Chớ được bao nhiêu.

Tôi phải kêu lên :

— Chừng ấy là «ngon ăn» quá rồi ! Bằng lương một công chức hạng bự chớ ít sao ?

— Vậy đó mà gọp lại cũng đáng đó. Vợ chồng mình phải cúc chạy sự lung tung để nuôi cho 5 đứa con ăn học. Thầy thấy có khổ không chớ ?

Rồi chị ta lắc đầu thở dài, giọng ngao ngán :

— Ôi ! Cái thời buổi gì mà tiền trường, tiền chợ, tiền nợ nần nó cứ vin vít ở lên. Mình chạy theo muốn hộc máu...

Đó chỉ là lời tâm tình của một cá nhân nhưng biết đâu đằng là tâm trạng chung của một tập thể ?

Đến bữa, cơm trắng, gà gáy, bà lão đã hiện diện đầy đủ trong mọi gươi, mọi ngách để cho chứng tích vững vàng nhất khi chúng ta muốn nói đến một xã hội trong thời chiến vậy.

(CÒN TIẾP)

ĐỌC TRANG 3
Trang Chánh Trị
và sưu khảo

ĐIỀU TRA PHÓNG SỰ CỦA CHÍ-LINH

MIỀN TRUNG «ĐÁNH» VÀ «ĐÀM»

XXXXI. — NHỮNG CHÍ LỚN TRONG THIÊN HẠ THƯỜNG GẶP NHAU, QUAN CHÁNH TỈNH VÀ ANH ARRIVÉE — DÉPART BỐNG ĐUỔI BẮT NHAU Ở MỘT... GIAO ĐIỂM...

Cho nên thấy anh ngồi im lặng, Quan Tỉnh chắc rằng anh không có chuyện gì để nói nên, liền phán :

— Thôi được. Đã rất thì cơ lại. Nói xong Quan ahin cái đồng hồ đeo tay.

Anh đứng dậy :

— Dạ xin đội ơn Cụ Tỉnh. Xin Cụ Tỉnh thương xót...

Quan Tỉnh cực gực cái đầu, đưa tay ra cho anh bắt, và lần sẵn anh thấy cái nắm tay của Quan bỗng ngỡ có vẻ lúc lắc hơn lần trước.

Anh bước ra khỏi phòng Quan Tỉnh, và bắt gặp Bà Tỉnh, đi cốt ra tới cổng Tòa Hành Chánh.

Trên đường về trong đêm khuya, vì thấy bà hết sức thân tình, tới khóa chưa hoàn cố chỉ sau một bữa bị chế đầu đai anh bên ngọn mạnh gió giây để lấy bình tỉnh, và anh quên phứt hai cái lễ anay xoay trên đầu mà Bà Tỉnh lức bà cười.

Anh bỗng thấy phần khôi trong lòng khi chợt nhớ lời nói Quan Tỉnh bảo rằng : «đi rồi sẽ có lại vẫn đề anh bị thuyên chuyển».

Nhưng anh chợt đa lấy làm tiếc rẻ, vì bà vợ tới không ở Arrivée bằng lần đầu đuổi gốc ngọn nguyên do vụ Quan Tỉnh thủ vật anh và đối anh đi Miền Núi. Mình quản tử như vậy, ấy, Quan Tỉnh không thấu tỏ nội vụ, làm sao phán quyết cho công bằng được ? Ngộ lỡ Quan Tỉnh không hiểu rõ những sẽ khác nào nông cần nội vụ, trong khi quan Phó Tỉnh thì luôn luôn gắn gũi Quan, nhỉ lại «chạy» thăm vô nông, thăm vô nữa, «đầu» bồi thêm... ngỡ hành gia vị vào nữa, cho mặn chuyện để phỉnh Quan Tỉnh, và hợp thức hóa sự thủ vật đó, khiến cho Quan Tỉnh phải nghe theo thì anh mới đáng gì mà phải lâm sao đây ?

Là ao và bấn loạn tâm thần, anh về tới nhà lúc nào không hay.

— Dạ... chưa !

Sau khi bà ba hồn chín vía và mồi miệng trách nhau bắt đầu vợ và nhỏ các-bon, tiếp đó là một màn thi hành chu đáo những động tác sẽ giao thường thực để đập lỗ vị phu nhân, anh được nhớ lại anh sinh theo lịnh bà Tỉnh, ở cốt ra tới cổng Tòa Hành Chánh.

Trên đường về trong đêm khuya, vì thấy bà hết sức thân tình, tới khóa chưa hoàn cố chỉ sau một bữa bị chế đầu đai anh bên ngọn mạnh gió giây để lấy bình tỉnh, và anh quên phứt hai cái lễ anay xoay trên đầu mà Bà Tỉnh lức bà cười.

Anh bỗng thấy phần khôi trong lòng khi chợt nhớ lời nói Quan Tỉnh bảo rằng : «đi rồi sẽ có lại vẫn đề anh bị thuyên chuyển».

Nhưng anh chợt đa lấy làm tiếc rẻ, vì bà vợ tới không ở Arrivée bằng lần đầu đuổi gốc ngọn nguyên do vụ Quan Tỉnh thủ vật anh và đối anh đi Miền Núi. Mình quản tử như vậy, ấy, Quan Tỉnh không thấu tỏ nội vụ, làm sao phán quyết cho công bằng được ? Ngộ lỡ Quan Tỉnh không hiểu rõ những sẽ khác nào nông cần nội vụ, trong khi quan Phó Tỉnh thì luôn luôn gắn gũi Quan, nhỉ lại «chạy» thăm vô nông, thăm vô nữa, «đầu» bồi thêm... ngỡ hành gia vị vào nữa, cho mặn chuyện để phỉnh Quan Tỉnh, và hợp thức hóa sự thủ vật đó, khiến cho Quan Tỉnh phải nghe theo thì anh mới đáng gì mà phải lâm sao đây ?

Là ao và bấn loạn tâm thần, anh về tới nhà lúc nào không hay.

Có sự nên nả mới cưu của sắt bởi anh vẽ kết quả cuộc đi thăm Quan Tỉnh thì anh kể cả chu Nàng nghe từ đầu đuôi, từ cái tóc bắt tay nhau và của Quan Tỉnh cho tới cái đầu đai anh của Bà Tỉnh, thật là một tiến mỹ vực với cái thái độ hách dịch và ngỗ ngược của «thầng chạ» và «con mẹ» Phó Tỉnh trên đầu !

Vì anh đành hết hai phần ba bản phúc trình để nói về Bà Tỉnh, tự cái vẻ đẹp mê hồn quốc hồn của bà đến lối ăn tiếng nói «Chim khôn kêu tiếng rảnh rang, Người khôn nói tiếng dịu dàng dễ nghe» của Bà !

Nàng nghe mà cũng động cách ý, hy vọng tình trạng thấy trong lòng bơi-mên mến Quan Tỉnh và bà phúng phục Bà Tỉnh.

Lúc đó đến, bên cô vẹ đẹp mỉm cười, anh Arrivée đang bồng lên chết linh hồn khi nhớ đến hai cái lễ trên trên xoay xoáy trên đầu mà của bà Tỉnh...

Vẽ phần Quan Tỉnh thì sau khi tên cầu bộ ra về rồi, Quan bèn cảm thấy nhớ nhung sao xuyến của tâm hồn. Vì vậy, ông đã nhớ chuyện của bên cô liêu quan đến Cụ Phó Tỉnh. Mà nhắc đến Cụ Phó Tỉnh, Quan lại nhớ Nàng thu thủy.

Ở các lứa tuổi 40, các tuổi «retour d'âge» yêu đương sang tực như : tôi đó người, kẻ nó ngay chưa tay ở... sao Đêm xử Huế của đêm nay đã đi ... nữa thăng trên. Quan thấy như thương nàng vô sự.

(CÒN NỮA)

CHÚ Ý :
TÂN KHOA CHÂM CỨU
Kinh nghiệm trên 40 năm, chữa các bịnh nan y : đau đầu, đau bụng kinh niên, phong thấp bại xuội, tiểu khó kinh phong, sài đẹn, đau bụng cũ rung huyết trắng, đau tim, thận, phổi, ho tử, ho suyễn lâu năm, nội Trĩ, ngoại Trĩ, đau đầu vai bạch cả, trẻ em Hạ gẻ, sốt rét tế liệt, phong ngứa lở v...
Đông y Sĩ NGUYỄN VĂN ÁI
Tốt nghiệp Lạc đường Thái y viện Cựu Quốc y Hoả.
2966 Nguyễn tri Phương, ngã đầu CHOLON.
K.D. số 4497/HDKD—NTTNP ngày 22-12-58.
Tìm cho đa một được mịn màng Hết mụn trứng cá, tàn nhang.
HÃY DÙNG
MỸ DIỆN CAO
THUỐC XỨC MỤN
QUẢNG AN HÒA
Mỹ phẩm cần thiết cho sự giới cũng như : Tô gạo, Trị tuyệt mụn, sẹt sám, nhăn nhóm, sần, tàn nhang nhẽo da mịn, ngăn không sám đen, bảo vệ da mặt được trẻ mãi không già. (Có cấu chứng tại Tòa Thương Mại, sẵn bán chỉ cần gửi mua)
K.N. số 1250 ngày 28-9-58.
NHÀ THUỐC
QUẢNG AN HÒA
169, Lê văn Duyệt, SAIGON

Phụ Nữ cần biết !
Cả bịnh bạch đới xin đừng :
NỮ ĐỚI BỬU
PHƯỚC LINH
TRỊ : đau tử cung, huyết trắng ra nhiều sau người mất máu, xanh xao buồn bực, đau chóng mặt, mỏi hay lâu ngày đau đừng được. Tổng phát hành nhà thuốc Phước-Linh 110 bis Khổng Tử Cholon.

Phòng thuốc nhuận cầu
45 Châu văn Tiếp CHOLON
Bổ phế trừ lao đơn, trị lao, ho ra máu và nhiều bịnh ho. Thuốc xuyên khôi ngày không tái phát. Phụ nữ sanh hóa hoàn trị tử cung, huyết bạch điều kinh khôi đau bụng. Trị mạch lương uống tiếu hàn không đau tái phát. Phong đôi hoàn trị bịnh ngoài da chất độc trong máu sanh ra, mề đay lở ngứa uống khỏi ngay. Hồn liêu mai độc hoàn trị bịnh phong tinh, bịnh phong. Phong thấp đau chân hoàn trị phong thấp đau chân, khớp xương, bàn tay chân ra mồ hôi. Tân khí hoàn trị xa đi bắc đau, khỏi hẳn. Xích du đơn hoàn trị gan nhiệt huyết độc, mặt sần sùi nhiều quáng đỏ. Trăng nhạc nội tiêu hoàn trị trăng nhạc cả, cả hột, uống lượng bốt. Ung thư tiêu độc hoàn trị ung thư trong tộc tạng cả bước và tiểu đau bết đau. Con cái các thuốc đặng đại đường đài ngọc, thuốc bổ thận, thuốc đau tim, bịnh lên máu THẬT HAY.
— K.N. số : 7.251.

BIỆN ĐIỆN ĐỒN ÔNG «VOLTAMP» MÁY TĂNG GIẢM ĐIỆN «VOLTAMP» DÙ CÁC LOẠI MÁY ĐỘI ĐIỆN.
Nhãn hiệu cầu chứng được tín nhiệm nhất từ nhiều năm
VOLTAMP
TÂN THANH KỸ NGHỆ ĐIỆN Cty
138 đường Pasteur SAIGON Đ.T. 94.713
38 Phan Bội Châu SAIGON Đ.T. 20.343
CHỦ Ý : Xin coi chừng đã «VOLTAMP» giả mạo. Yêu cầu quý khách hàng đòi hỏi người bán bảo đảm chắc chắn.
TRANSFO «VOLTAMP» CHÍNH HIỆU BẢN GIÁ CHÁNH THỨC VÀ ĐƯỢC BẢO HÀNH 2 THÁNG

Entero-sediv®
Entero-sediv
TRỊ
CÁC CHỨNG : TIÊU CHẢY NGƯỜI LỚN VÀ TRẺ EM, KIẾT ĐÁM, KIẾT MÁU, ĐAU BỤNG TIÊU CHẢY VÌ NHIỄM ĐỘC NGỘ ĐỘC TRÚNG THỰC.
GRUNENTHAL ÚC-QUỐC
CÓ BÁN KHẮP CÁC NHÀ THUỐC TÂY
BN.SSM-BYT QCDP 9.7.69

BIẾNG ĂN MẤT NGỦ
Uống Sirop REACTIN (BÉTA)
— ăn ngon, mau dài
— lên cân nhanh chóng
— dễ ngủ yên (59M/QCDP)
Bán tại nhà thuốc tây

Hãng Lịch TÂN TIẾN
193, Gia Long Saigon ĐT 20.966
327, Trần quý Cáp Sg ĐT 90.689
Chuyên làm bảng lịch đủ loại lịch Treo tường — Bỏ túi — Agenda — Bloc để bàn — Lịch 6 tờ phong cảnh VN và ngoại quốc.
Bán — Bán lẻ.

Sang Độc
Mới phát hay bịnh siêu đông SUUDÓC BÁ ỨNG HOÀN «ÔNG TIẾN».
Trên 30 năm danh tiếng. Có bán lẻ ở các tiệm thuốc Bắc. KNBYT số 15 ngày 6-5-65.

Cần đến
Tính ky, bẩn thần, đã dượi hay lẻ đang hành hình mà đau bụng, uống LỐI CÔNG HOÀN «ÔNG TIẾN» bán các tiệm thuốc Việt Hoa. Nhà thuốc ÔNG TIẾN, Phố Lâm, Cholon — KNBYT số 4 ngày 20-11-63.

PHONG NGỨA
Ghé chốc lở lói, gãi tới đâu ăn tới đó, lan ra khắp thân thể, phá ngủ cả mất hết, uống GIÁ PHÔNG Sát Độc Hoàn ÔNG TIẾN. Trên 30 năm danh tiếng, có bán lẻ tại các tiệm thuốc VIỆT HOA, nhà thuốc ÔNG TIẾN PL Cholon

PHỤ KHOA BẠCH ĐẠI HOÀN TRỊ : Chống đau tử cung và Bạch đới (huyết trắng) rất hiệu nghiệm.
— Phụ nữ thường bị đau tử cung, bạch đới, do kinh nguyệt không đều, làm cho gương mặt xanh xao, đau lưng, ăn ngủ, bắt thân, đi dượi.
— Qui bà, qui cô, nếu bị chứng bịnh kể trên nên dùng thuốc viên BÁCH - ĐẠI - HOÀN QUẢNG - AN - HÒA để Được cả LÝ-TRẠC hào chế rất hiệu nghiệm cho người đau tử cung, bạch đới lâu năm, muộn con.
TỔNG PHÁT HÀNH
QUẢNG AN HÒA
169, Lê-văn-Duyệt, SAIGON
và các tiệm thuốc Bắc đều có bán.
K.N. số 2144 ngày 31-3-67

THUỐC GIA TRUYỀN chuyên môn trị bảo đảm
Bình Hoa Liễu
(PHONG TÌNH)
LẬU MỦ, SANG ĐỘC, LỞ LÓI, GIANG MAI, MÔNG GÀ, MACH LƯƠN, TRĨ
Biết sanh đau mình, sẽ nổi, nhặt đau trong đường tiểu, nóng nảy trong mình. Dương vật có mủ đặc, nói mặt ngoài lở, nước tiểu lợn cợn, nói hột sanh.
Ai đã bị bịnh kinh niên nói trên đã trị đã nơi mà không hết, ăn đã phong hoặc uống rượu là trăng lại không tuyệt nọc.
Nơi đây trị bằng thuốc gia truyền không cần ăn đã phong, nếng rượu mà vẫn tuyệt nọc, chắc chắn bảo đảm trăm phần trăm. Địa chỉ 160 Lê Lai Saigon.

THUỐC RƯỢU 39
NGUYỄN AN CƯ
Chuyên trị nhức mỏi, phong thấp, bế huyết, tiểu phong. Trong mỗi hộp có quế tốt, uống trong năm ngày thấy công hiệu.
Các tiệm thuốc Bắc đều có bán
KN. số 26 — BYT ngày 9-5-69

BÁN MÁY MAY
ĐẠI HẠ GIÁ
Đã lại : MITSUBISHI, SINCO, SINGER v.v... Có nhiều loại giá từ 5.000đ. Máy bắc bán đến 20 năm.
Xin hỏi nhà bán ĐỨC THÀNH 570 Vô đi Nguy (sát sây xăng ESSO ngã tư Phú Nhuận). Bán cả ngày lẻ và Chủ nhật, có bán chắc bán

ĐÔNG Y SĨ
NGUYỄN VĂN THỊNH
Chữa thuốc gia truyền.
Lâu năm kinh nghiệm
ĐAU MẮT, NHỨC ĐẦU
(Ngừa Kích nhiễm)
Tân nhân, trăng tròn, sân sẩu, hoang bao mục các ở mắt, chóng mặt đẹp, không sạo 241 Trương Minh Giảng Saigon. KN. 395 1-3-61 961 21-5-68

Tác giả : TRẦN THANH VÂN ★ Dịch giả : HÀN GIANG NHÂN

QUÁI NHÂN THẤT CHÍ

(109) HỒI 39

BÁN BIÊN THƯƠNG NHÂN LẠI BỊ MẤT CẮP

Quái nhân ra vẻ nửa nửa nửa mặt, vỗ tay xuống bàn nói :

— Ta đã bảo bần không đám đến nữa. Sao ngươi cứ lôi thôi buồn ? Nếu ngươi chưa vừa lòi thì ta đàng ngươi đã thế thanh kiếm nầy mà cố sức bắn khẳng.

Lão vừa nói vừa rút thanh Truy nguyệt kiếm ra giơ lên.

Chưởng quỹ sự quá chân run bần run, ngồi chết vẻ trước miệng vẫn lắp bắp :

— Tại bụ... không đám vừa lòi nữa. Xin... đại gia tha cho.

Quái nhân cười đáp :

— Ta cũng không muốn uống rượu nữa nên lại đòi uống rượu phạt.

Lão nói thì nói nữa tay ấn gối kiếm lại cất vào trong bọc nói tiếp :

— Ta cũng không làm khó dễ gì. Đây ta cố chết vàng cho ngươi để uống thuốc.

Lão moay tay đặt đỉnh vàng đánh «chết» một tiếng xuống mặt bàn.

Chưởng quỹ vội vén gốc bàn toan đứng dậy, nhưng bàn sự quá không đứng nguy lên được. Hắn ngồng đầu lên nói :

— Xin đại gia... đừng bụ bụ một chết, vì hai chân tại bụ bên rồn... Quái nhân cười ha hà thế thì ngồn tay chỉ vào mách ngươi chưởng quỹ đầy bên cửa nói :

— Dậy đi !

Tuy lão chỉ khẽ đẩy một cái mà cả con người chưởng quỹ đứng dậy được ngay. Cả đám bần đứng thẳng vững nên lại chết vẻ phía trước xuýt nữa đổ lên quái nhân. Quái nhân vội đưa hai tay ra đỡ lấy chưởng quỹ nói :

— Đứng vững lại !

Chưởng quỹ mặt tay vịn vào ghế đứng lại được. Hắn vừa thở vừa nói :

— Đa tạ khách quan ! Hồi ấi ! Tại bụ chỉ mong đã chưa đứng trở lại đây nữa.

Hắn hắn nhìn nói mãi. Quái nhân cũng Mã Phương Châu đã ra khỏi khách điếm, quái nhân đặt nên là lên đầu kéo rạp xuống khiến người ta không nhìn rõ mặt mọi.

Mã Phương Châu lại quái nhân lắt đi. Ra đến cửa điếm đường như nhớ vàng không muốn đi với lão liền hỏi :

— Bây giờ đi đâu ?

Quái nhân trầm giọng đáp :

— Bây giờ ở ? Người vẫn đi theo ta. Vừa rồi cua nhờ hộ pháp muốn kiếm ngươi, ngươi không biết ư ? Ta xem chừng thị không tử tế gì với ngươi đâu.

Mã Phương Châu đi nhiên cũng biết Tiêu Linh Tử kiếm mình chẳng phải có chuyện tử tế. Vừa rồi nếu không nhờ quái nhân giải vây cho thì e chẳng có đã bị đau khổ rồi. Nhưng có bằng động một tiếng cải đáp :

— Lão lấy bảo điều mà ép mình thì vẫn có thể cùng kẻo cái, nên đành phải chịu. Nhưng dưới trường thị cao cết nhiều cao thủ. Nếu chúng đến vây thì cả lão lẫn ta chẳng bị tai vạ.

Quái nhân đáp :

— Phải rồi ! Vì thế mà chúng ta cần chạy cho mau, ta tên tiếp hộ pháp chẳng sáo hay chẳng ấy.

Mã Phương Châu hỏi :

— Lão đi đâu thế đi. Sao cứu kẻ ta đi theo lâm chi ?

Quái nhân đáp :

— Ngươi không biết trong vụ này tất có nguyên nhân. Đã đến chỗ vắng ta sẽ nói rõ cho ngươi nghe.

Mã Phương Châu buồng tiếng thở dài. Quái nhân nói câu nầy với cả đi hai ngày đều bảy tám lần rồi mà chẳng biết bao giờ mới đến được chỗ vắng người. Quái nhân là ai cũng không hiểu.

Trước đây hai bên Mã Phương Châu đều phá Khai Phong lúc gặp quái nhân. Lão vừa thấy cả liền bèo bách cả phải đi theo không cho đón ra nữa.

Dù nhiên Mã Phương Châu hết sức phản kháng. Nhưng vẫn công quái nhân lôi cao vương. Mã Phương Châu địch thế nên nhỉ. Mặt khác Mã Phương Châu phác giác ra quái nhân đối với mình chẳng có ác ý gì, lại tựa hồ có chuyện muốn nói với cả thật, khiến cả nửa tình hiếu kỳ.

Mã Phương Châu liền hỏi lại :

— Biết bao giờ mới tìm đến chỗ vắng người ? Sao ở đây lại không nói được ?

Quái nhân đáp :

— Cái đó có gì khó hiểu ? Câu chuyện ta nói với người đã người nghe thấy là không được đâu.

Mã Phương Châu hiểu bực bội.

— Vì cớng lão cao cường như vậy chẳng lẽ cho sự người ta nghe được ư ?

Quái nhân đáp :

— Cái đó khó nói lắm ! Người vừa trên nói nay chu có vườn trên khác, người có người nay cho cái người khác, ai dám ý mình vô cùng cao nhân thiên hạ ? Đã vô chẳng mình thực không người nào địch nổi, nhưng cho sự xảy chuyện bất ngờ, mình chẳng thể không đề phòng.

Mã Phương Châu thở dài không nói nữa. Quái nhân kéo tay cả đi nhanh về phía trước.

Ra khỏi cửa thành, Quái nhân vẫn đi rất mau. Phá Khai Phong là một đô thị lớn, người thành cũng rất đông đúc, muốn kiếm chỗ vắng không phải chuyện dễ dàng.

Quái nhân chợt một người người ba mươi dặm đến một thôn trang lắng.

Nơi đây phong cảnh tàm v, xây cối rậm rạp, không thấy có người qua lại. Mã Phương Châu không chịu đi nữa liền lớn tiếng hỏi :

— Chỗ nầy vắng người sao lão cho con chưa nói mà cứ bắt ta chạy hoài ?

Quái nhân đừng lại bảo nên ra đáp :

— Ta muốn nói với người, nhưng...

Mã Phương Châu hỏi :

— Nhưng làm sao ?

Quái nhân đáp :

— Người bắt tất phải nóng nảy. Ta chỉ muốn cho người coi lại thanh Truy Nguyệt kiếm xây cơm có đáng là tuyệt nhất thiên hạ không ?

Mã Phương Châu đã biết nói nhiều cũng vô ích nên cả im tiếng.

Quái nhân thò tay vào bọc lấy thanh Truy Nguyệt Kiếm ra. Thanh kiếm vẫn cho bọc trong mảnh tay áo. Người kia ngồng mặt lên cười bí hi cho thanh kiếm vang lên, rồi bảng nghĩ người ra.

Chẳng những quái nhân thấy mặt mà cả Mã Phương Châu cũng cũng đều Vì mảnh áo trụt xuống rồi mà không thấy ánh hào quang chiếu ra.

Quái nhân vội vàng cởi bỏ cả tay áo để kiểm tra nhưng nào có phải thanh Truy Nguyệt kiếm gì đâu ? Nó chỉ là một mảnh gỗ đẽo hai thước.

Quái nhân chẳng đừng tâm thần nhìn bỗng lại là một miếng gỗ mặt trắng bạch, cho một mặt quang đãn. Hiển nhiên là mảnh gỗ bên cửa điếm ra.

★ ★ CÒN NỮA

TIỂU THUYẾT

MÙA RỤNG LÁ XANH

TRẦN THANH

(4) CHƯƠNG I

Ông Tuấn trở về nhà giữa lúc cơn mưa chiều đang nặng hột. Ông cởi áo mưa mắc vào cây đinh ngay trước cửa. Bước vào trong vẫn những lại nước đọng trên nhà.

Muốn dành cho các con một bất ngờ nên nhà nhẹ dẫy cửa vào. Tay cầm một gói bánh nhỏ đầu ra sau lưng. Gói bánh ông mua đành cho Thủy và Ái.

Cảnh tượng trước mắt làm ông đứng sững lại. Trước bàn thờ bà Tuấn. Thủy đang nằm tay Ái :

— Ái cứ đứng xuống đi. Ở, ngoan lắm. Bây giờ khẩu mẹ đi «Con lạy mẹ».

Ái lấy lại lời chị :

— Con lạy mẹ.

— Mẹ đi mau rồi về, nhớ mua bánh cho con. Ba đi làm chưa. Chị Thủy phải nấu cơm cho ba ăn. Mẹ đi vắng, không ai nấu cơm cả... Con nhớ mẹ lắm.

Giọng Ái đứa, thở thế vang lên trong nhà.

Chiếc ảnh lớn của bà Tuấn treo bên thờ như mỉm cười ẩu yếm với hai con đại dang thì thầm khẩn vái.

Giữa cảnh ấy, ông Tuấn cố làm tưởng như vợ mình từ từ thoát khỏi khung kính, bước ra rồi ôm hai con vào lòng.

Trong một giây thẳng thốt, ông bật kêu lên :

— Minh.

Tiếng kêu của ông làm hai đứa trẻ giựt mình quay lại. Ái sự mừng cho mẹ ông lớn, rồi rít :

— Ả, ba về... Bánh của con đâu ba ?

Ông Tuấn bỗng Ái lên hôn vào má con rồi trao gói bánh lại cho nó.

— Ba khóc hả ba ?

Ái cảm gói bánh, ngẩn ngơ hỏi cha.

Ông Tuấn gượng trả lời :

— Không, ba cứ khóc đâu mưa lâm vào mắt ba đấy chứ. Cả quần áo ba cũng ướt hết cả không thấy ư ?

Rồi ông nói lảng sang chuyện khác.

— Ở sao con cứ ngạc không ? Hai chị em làm gì đây ?

Nghe ba hỏi, Thủy cởi đầu không đáp, hai tay đan vào nhau thành thông lại ngước lên nhìn cha rồi quay qua bàn thờ mẹ.

Ái lanh chanh :

— Chúng con đang lạy mẹ. Chị Thủy bảo con lạy mẹ thì mẹ mau về rồi chúng con. Bao giờ thì mẹ về hả ba ?

Nghe con hỏi, ông Tuấn nghẹn lời. Hình ảnh người vợ hiền hòa như nhìn đi trong trông mắt đầy ngàn lệ.

Ông biết ông không thể nào bù đắp lại cho đứa con của ông tính nên từ thường lưng mà chúng vinh viễn đã bị mất. Phút giây lẩy đã với ông, tất cả ngọc ngà chân bảo trên trái đất đều không cân cả giá trị nên. Ông siết chặt đứa con gái nhỏ vào lòng.

— Mẹ đi xa, nhưng thế nào mẹ cũng về con.

Ái phụng phịu :

— Nhưng bao giờ mẹ về ? mẹ đi lâu quá rồi mà.

Ông Tuấn đáp xuôi :

— Chắc mẹ sắp về rồi. Thôi ăn bánh đi, phải ngoan thì mẹ mới thương con và mẹ mới về sớm chứ. Ra chợ với chị để ba thay áo nhé.

Ông bỏ vào trên con và đặt Ái xuống. Thấy đặt tay em nói :

— Ái ra đây với chị, để ba thay quần áo rồi cho áo cơm. Hôm nay em đã kêu đói bụng rồi kia mà.

Ông Tuấn xoa đầu con gái hỏi. Thủy người lên nhìn cha. Hai cha con nhìn nhau thật lâu. Ông chợt thấy đôi con gái mười bốn tuổi của mình đã mất bên những nét trẻ thơ. Thủy có vẻ gầy gò như mọi cô gái mười bảy mươi tám, con nhà lao động. Ông nhìn vô những nét khô nhăn của đứa trẻ mới lớn phải thay thế mẹ sớm sớc em nhỏ và giúp đỡ việc nhà.

Từ ngày bà Tuấn mất đi thân thuất đã hơn một năm. Họ hàng thân thuộc chẳng có ai giúp đỡ gì một cách thi ít thực. Mấy cha con phải đùm bọc lấy nhau để sống. Nhà đơn người. Ông đã phải cố gắng mướn một bà già ở dưới vườn lên giúp việc nhà. Nhưng bà cụ quá chậm chạp và nhất là không được bề Ái mến. Con Ái không chịu làm quen với bà già giúp việc. Nhất quyết quản với Thủy. Những lúc chị nó bận con bé ngồi một mình, buồn thiu với những đồ chơi ông mua cho nó.

Nỗi tưởng ngừng từng phút, đợi Thủy đi học về. Và hình như nó chỉ sống thật vui cái tuổi trẻ con của nó khi được gần chị mà thôi. Ông thương Ái, ông đành phải chịu. Thủy đi học một buổi, thay vì hai buổi như thuở xưa. Tuấn cố sống Ông hiểu thấy cho con gái thấy vậy là cố hai cho con gái, nhưng hoàn cảnh bắt buộc không thể nào làm khác được. Vì lúc sự thiếu thốn tiền bạc vẫn còn bao vây, nhưng mấy tuần thang cho vợ hết năm trước tới nay cũng chưa trả hết.

Đứng trước các con, ông trở thành người cha gần như bất lực. Nhiều lúc nhìn hai con đại, lòng ông quặn đau. và hình ảnh người vợ hiền, cần cù nhận mọi ngày xưa lại gợi lên cho ông một niềm thương vô hạn. Nhưng, ông chỉ ngăm ngăm thân than cho số phận mình. Đối lúc gần như một con người mất hết nghị lực và đành buông lơi cuộc sống theo giòng thời gian.

Sau bữa cơm. Thủy rửa bát ở sau bếp. Ái ngồi sát bên cạnh chị. Nó vừa nhặt kẹo vừa xem Thủy làm việc. Thủy hỏi em :

— Ái ăn chưa với ba đi chứ ba hôn Chúng ngoan lắm, yêu Ái mắt cả trước khi đứng lên.

— Xong rồi chị đưa Ái ra bờ sông ngắm.

★ ★ CÒN NỮA

TRUYỆN DÀI

BUÔNG

(109) ● của THANH NAM

Phấn nói lớn :

— Hãy cho đi học.

— Đi học ?

Đích ngồ Trâm, lộ vẻ ngạc nhiên hỏi lại Phấn.

Trâm không hiểu gì hết, thấy Đích ngồ mình đến đâm thì hoảng sợ. Nàng nghĩ thầm có lẽ Phấn đã giới thiệu lão lốn gì về nàng với Đích. Như đoán ra chỉ lo lắng của Trâm, Phấn địch lại những lời nàng vừa nói cho bạn gái nghe. Trâm không muốn nghĩ thêm nữa, nhưng chuyện gì cần nói với Phấn thì nàng đã nói hết cả rồi nên đứng dậy cáo từ. Thật ra là Trâm chưa quen cái không khí này. Nhưn là nàng lại chưa biết nói tiếng Mỹ, ngôn nói chuyện với Đích mà như người câm, người điếc vậy.

— Về làm gì vội ? Nếu không đi kơn với cô thì Trâm cũng phải ngồi lại đây chơi với mình tới trưa rồi hãy về mới được chứ ?

Trâm nhìn sang Đích, e ngại :

— Mình ở đây lâu mất tự do đối với Phấn đi.

Phấn cười ngất :

— Mất tự do cái khi mốc gì, cô Trâm ngồi lại bay là không thì mình cũng vẫn nói chuyện với thằng Đích như vậy mà thôi. Trâm sẽ nghe biết gì đâu mà sợ ?

Rồi Phấn nhìn vai :

— Và vại thằng Đích vẫn mình cái là một thứ hiệp «so cua» mà thôi. Thằng bồ rượt của mình là thằng đứng ra mướn cái phòng này, và vẫng hai tuần nữa mới về. Thằng Kit mà hồi sáng mình nói chuyện đó.

Trâm gật đầu có ý hiểu.

Phấn tiếp :

— Thằng đó tới mình phải gọi, không thể hoàng ra cho ai được. Chưa kể thằng Kit nó đã nhờ mình phải giữ cho nó cái chỗ nầy nữa. Cái phòng nầy nếu không có cô thì nó nhờ mình đến ở ? Cho thằng Đích nó thì mình nói quen đây thôi. Cũng chỉ nói đi chơi với nó mấy tuần thôi. Nó hiền mình đây ở với thằng Kit nên nó đang hơi ngán một chút, lên lên nói tới một lần, nhưn những ngày thằng kia đi vắng.

Nó tức nhiên thằng thằng Kit được nhưng tính tình đã chịu hiểu lắm. Nếu Trâm cho nó một thằng bồ Mỹ thì mình nhường cho đó. Nói thật cho không phải nói giỡn đâu. Nay mai nếu Trâm có định đi lấm ở chồng mình thì cũng nên bắt thằng ấy đã chứ nó ngán !

Trâm hỏng nói.

— Chuyện đó để sau sẽ bàn. Bây giờ, mình xin phép Phấn mình về.

Nàng cảm ơn Phấn, tế thái độ cương quyết.

Phấn không nói gì thêm nữa, chỉ hỏi lại :

— Trâm có nói chăng nào tới trả lời cho mình biết về ngày giờ đi lấm ? Cô gì cũng phải cho mình biết trước để mình nói với chú về mọi quán lý ngày. Trâm ?

Trâm chịu tay ra bắt tay Đích rồi trả lời bạn :

— Mình sẽ tới gặp Phấn quảng thứ hai, thứ ba tuần tới.

— Ở đây hay ở đâng tiệm lâm của mình.

Trâm ngẩn ngơ :

— Cả tế ở đây cho tiện.

Nàng nói xong thấy mặt ra trong lòng nghĩ khác. Nàng thấy mình không thể tiếp tục phòng này một lần thứ hai cùng anh ấy, vì chẳng bao giờ đặt chân tới chỗ Phấn lâm nữa. Nàng biết chắc chắn rằng cái cuộc sống này không thể thích hợp với nàng. Dầu cả kiếm được cả trăm ngàn một tháng, nàng cũng không hàm.

Phấn đưa Trâm ra hành lang :

— Nhớ thứ hai tới đây nghe.

Trâm gượng cười, lấy giọng cự nhiên :

— Nếu thứ hai mình bận không tới được thì thứ ba là ngày hai ngày đó, thế nào mình cũng tới Phấn !

Đích cũng theo ra cửa, nói với Trâm một câu gì đó mà Phấn dịch lại cho Trâm biết là Đích mời nàng đến chơi nhà nhân dịp hoàng hôn chiều tối rồi cùng chẳng cần gọi lịch sự mà phải chạy cho thăng.

Phấn chợt theo, kêu lại :

— Thằng mày ở đây nữ Trâm. Để mình lên lên cho Trâm đi cho đỡ mất.

Trâm đã cho Phấn đặt lại phòng mấy. Chẳng hai phút sau. Trâm đã xuống tới thường. Nàng thấy vẻ nhà lắc nay cũng chẳng có việc gì lâm hết nên thả bộ lang thang lên mạn cho đỡ buồn. Thế là mất tọi mọi buổi sáng vô vị. Trâm nghĩ vậy và hơi tiếc quãng thời giờ trong nhà Phấn.

Nhưng thật ra nếu buổi sáng nay không đến nhà Phấn thì ở nhà Trâm lại cũn buồn hơn nữa. Cũn nhà ở phòng với Thiệt thật là bất tiện. Không lúc nào Trâm được ngồi yên một mình. Cả cũn nhà đuổi mà Thiệt nhường cho gia đình nàng chỉ có hai phòng. Mặc dầu cũng gắp đôi cần được của nhà cũ nhưng lại thiếu một cái lầu cho chú Sẩn đặt bàn bưu Vì vậy, chứ đã chiếm quyền ! trong hai căn để làm chỗ tiếp khách. Phấn còn lại là cần quan, xưa kia Thiệt dùng làm phòng khách, giờ được sắp xếp đồ đạc để thành một thứ «văn là phòng ăn» vừa là phòng ngủ. Từ ngày dọn về nhà mới, Trâm không được ngủ trưa một ngày nào. Bởi cần phòng ngoài trống trơn và lại cũn phải đánh một lối đi cho Thiệt lên lầu nữa nên đâu muốn ngủ cách mấy, Trâm vẫn đành phải vâng theo. Trâm hận mọi bết sức mà không dám nói ra. Nàng biết rõ đau ở của mình trong gia đình lúc nầy lắm. Nàng hiểu giờ chỉ là một con mồi để cho cha ghẻ và mẹ ruột mang ra nhử Thiệt mà thôi. Ngày nào đã nàng từ chối quyết liệt cuộc hôn nhân nầy thì nàng vẫn sẽ bị ép buộc ra khỏi gia đình để không thương tiếc.

Mọi nàng lúc nay càng ngày càng xa cách nàng Nhiều đêm, thêm Sau đi thật khuya mới về. Hồi đi đâu thì thím chỉ cũng bí mật, không chịu trả lời. Trâm bắt đầu ngán ngẩm. Đã có gì xảy ra sau bức mà nàng đi thơ khuya với Tư Hoành ? Nàng sợ rằng mọi nàng đã phải bịt cha ghẻ Những bữa cơm trong gia đình nàng thật buồn thêm. Thương thương chỉ là Trâm và đứa em trai ngồi lâm lũi ăn với nhau mà thôi.

★ ★ CÒN NỮA

TIỂU THUYẾT TÌNH CẢM XÃ HỘI

(109) ● của AN KHÊ

CHƯƠNG VI

Cô gái khách cũng đa tình

Hai Công ngồi nơi ghế sếp chờ Nguyệt Hằng. Hai gã thì ba cùng chăng chăng chăng ý ngoài, trò chuyện với các cô đầm phụ.

Hai Công trông thấy Nguyệt Hằng vẻ tới, khẽ nghiêng đầu chào và hỏi :

— Ủa, cô anh Trọng Bức đâu ? Sao không đi chung với cô ?

Nguyệt Hằng lanh nhạt bảo :

— Anh ấy có công việc riêng phải đi, không rõ một lượt với tôi. Vui lòng ngồi cho tôi có chuyện chi đây ?

— Sao cô lại dùng hai tiếng dạy bảo ? Tôi không dè cô khách sáo với vậy, hồi nay ở quán nước cô rất tự nhiên...

— Vì tôi không biết cậu Hai.

— Đừng gọi tôi bằng cậu Hai. Hãi nây, cô bảo tôi là anh. Hai vẫn như thế mới thân mật hơn.

— Đã biết cậu rồi, tôi đâu đám vô lễ.

Công cười nhạt :

— Chính tôi yêu cầu cô.

— Nhưng tôi xét ra không nổng.

— Cô chỉ tôi không đáng để cho gọi cô bằng anh à ?

— Tôi nào sở ý nghĩ như vậy. Chẳng tôi không đáng được gọi cậu như vậy, vì nếu người khác nghe được, không rõ chuyện, lại chết cười tôi quá cần cao. Xin phép cậu cho tôi đa tới cùng bà ý như cầu...

Nguyệt Hằng nói xong, lại nghiêm mặt, hỏi :

— Câu đã tìm tôi có việc chi quan trọng ?

Công nhún vai, bảo :

— Tôi đến thăm cô vì lòng ngưỡng mộ tài năng của cô. Hôi kai sáu rồi, mỗi khi gánh hát về Cà Mau, Bạc Liêu, hay là Sóc Trăng, tôi đều cố đi xem cô diễn xuất không sót một bản nào. Cô cho phép vai đào chính của cô đồng đầu tiên, cách đây hai năm, là vai công chúa Mỹ Cơ trong tuồng Cành Buồn Đen đã không ? Hôm đó, cả đàng trò đặc sắc hơn hết cô có diễn sáu trong vai đó tệ trước...

Nguyệt Hằng ngạc nhiên nhìn Công. Quả thật năng không ngờ Công đã theo dõi nàng tự buổi sáng khởi đầu đàm nhận vai đào chính của gánh hát Ánh Hồng. Chính Trọng Bức khuyến khích và năng đó cho năng rất nhiều, và đêm trình diễn ấy năng đã khóc giả hoàn nghinh nhiệt liệt. Ông bầu Ánh Hồng nhờ năng giữ lại hãng thêm lâu.

Nguyệt Hằng nói với Công :

— Hôm đó, tuồng Cành Buồn đen diễn ở Sóc Trăng. Tôi đã bao ưu đi Sóc Trăng để tìm tài nghệ xuất sắc của cô. Tôi tin chắc cô phải thành công, vì những vai đào phụ cô đồng tử trước không đã để cô phô diễn hết tài năng. Hôm đó, vì bao năm đêm sau nữa, tôi đã vẫy mỏi cả cánh tay.

— Cám ơn cậu. Tôi không ngờ cậu là một khán giả đã ăng hộ tôi trong những buổi đầu tiên ấy.

— Hai năm rồi nghệ thuật diễn xuất của cô tiến lên vun vụt. Giọng cô cho có công ngẫm mới hết sức và khi cô khóc trên sân khấu thì quả nên rạp cũng khóc vựt tiếc cô.

— Cậu quá khen.

— Đã là sự thật.

Nguyệt Hằng nhìn người thanh niên ngồi trước mặt, năng không ngờ chàng khéo ăn nói đến thế. Chỉ trong vàng mấy câu chuyện, chàng đã khen tan được tác cảm năng đối với chàng thanh niên đã đưng sai quyền của ông cha để bắt buộc năng phải tiếp chuyện với chàng. Người đưa bà vốn hay thích người khen ngợi đến mình, nhưn là đối với một cô đào trẻ và đẹp như Nguyệt Hằng lại càng muốn cho thiên hạ nghỉ hoàn nghinh năng được «thinh sắc lưỡng nên» là yếu tố thành công quan trọng trên đài đánh vọng.

Công lại bảo với Nguyệt Hằng :

— Cô phải ở Saigon, khi người ta mến chuộng một cô đào khó đi nơi, người ta thường gọi bà sinh đến hiếu hay không ?

Nguyệt Hằng khẽ gật đầu :

— Tôi có nghe như vậy. Nhưng các cô đào ấy phải vào hạng đào thành của các đại gia, bao nhiêu mình tính mạc...

— Ở đây, nơi một chợ nhà quê, tôi tiếc vì không có bao sinh để hiếu cho cô.

MAI TIẾP

TRUYỆN DÀI PHIÊU LƯU DÃ SỬ

★ TRƯNG NGUYÊN

HẬN TÌNH trên HẢI ĐẢO

(109)

CHƯƠNG IX

Trương Bảo Phong thấy chiếc thuyền của Cát Vân Phi thì lấy làm mừng rỡ vô cùng. Lão thức giục quản sĩ mau đưa thuyền vào gần cát, rồi cùng một số quản sĩ nhảy lên thuyền của Cát Vân Phi và rụt đuốc hắp mà đi tìm họ Cát Vân Phi.

Nhưng lão đã tìm khắp các góc kẹt mà vẫn không hề thấy bóng dáng Cát Vân Phi hoặc một tên binh sĩ nào của bản cả.

Lão bực tức lắm bảm :

— Không lẽ bắn đã đào tẩu rồi ?

Mà thật vậy, lúc bấy giờ, Cát vân Phi đã cùng các quản sĩ của bản trốn mất rồi. Lý do vì, sau khi thấy thuyền đã mất cạn, Cát Vân Phi sét thấy vô phương đào tẩu bằng thuyền được nữa, nên bắn cùng các quản sĩ đành phải bỏ thuyền, lại vào bờ tìm đường thoát thân.

Nhưng vì không cách từ thuyền đến bờ quá xa, cho nên cuối cùng chỉ cho Cát vân Phi và ba bốn quản sĩ sống sót mà thôi. Còn bao nhiêu người kia, quá đuối sức mà đành bị chết trôi theo giòng nước khi bọ vừa lại được nửa chừng.

Điều đáng nói là anh Cát vân Phi lên lên lại là một vàng leán đã nổi lên chênh thật là quy hiểm. Cát vân Phi đã phải bíu vào từng mảnh đã nhọn như dao mà trèo lên, nên khi bắn đã lên tới trên bờ thì hai bàn tay của bắn đã bị vướt cả đa, máu chảy ròng ròng. Hắn đưa mắt nhìn chung quanh, không thấy có ai khác, ngoài trừ bắn và bốn tên binh sĩ cận vệ ra, chung đó bắn cũng cố gắng lắm mới đứng vững được mà thôi. Tuy vậy, bắn vẫn cố gắng chống chọi với mỗi.

Sau khi chạy được một đôi, Cát Vân Phi mới phát giác ra nơi đó là đuôi chân một ngọn núi. Hắn ngước mặt nhìn lên đỉnh non cao vời vợi và bắt giác than thầm :

— Ngày mất rồi ! Trước mặt là ngọn núi cao, sau muốn thoát thân, ta cần phải vượt qua đỉnh nầy. Nhưng chắc gì ta có thể thành công được ? Sang le, trong tình thế nầy, nếu ta không cố gắng trèo qua ngọn núi thì cũng mang tử trên khúc nơi đây ?

Nghĩ vậy Cát vân Phi đành cố gắng hết sức lực mà khởi sự trèo lên đỉnh núi. Hắn sự Trương Bảo Phong phát giác ra được chiếc thuyền của bắn, mà phái người đi theo, nên bắn chẳng quảng ngại trước mặt mình có những gì nguy hiểm hay không, chỉ biết mỗi một điều là lấm sao trốn thoát khỏi Ô Long Bảo cũng sống cũng thôi.

Vì phía Trương Bảo Phong, sau khi thấy Cát Vân Phi không có mặt trên thuyền thì lão thừa biết rằng họ Cát đã bắn đào rồi. Chỉ có điều là lão không hề ngờ họ Cát đã lại vào bờ để di trốn bằng đường bộ, mà chỉ nghĩ rằng họ Cát đã dùng thuyền con để tẩu thoát bằng đường biển mà thôi.

Bởi vậy, lão liền sai Phong Bảo dùng chiến thuyền mà lập tức truy đuổi theo Cát Vân Phi ngay.

Đồng thời, lão cũng không quên phái một trăm binh sĩ đi lùng kiếm khắp nơi trên bờ, để phòng khi Cát Vân Phi có lẩn trốn quanh quẩn tự một ngọn nào nào đó chăng.

Quả nhiên, sau khi đã lục soát một hồi, toán quản sĩ của Trương Bảo Phong phát giác có dấu chân của bắn đã bị vướt máu trên mặt bờ. Thế là toán quản sĩ ấy lập tức báo cáo cho Trương Bảo Phong hay. Trương Bảo Phong bèn dích thân đến tận nơi quan sát. Lão nhìn rõ ràng các dấu chân và đi đến kết luận rằng : quả thật đó là dấu chân của địch quân rồi. Lý do là vì các quản sĩ của lão đều mang một loại giày mà dưới đế có khắc những nét khác hẳn với loại giày của quản sĩ Cát Vân Phi.

Kết luận như vậy rồi, Trương Bảo Phong liền đó theo dấu chân của địch quân lưu lại thì nhận thấy bọn chúng tiến lần về hướng Đông. Thế là lão ra lịnh cho quản sĩ cứ lần theo những vết chân ấy mà đi mãi mãi, cũng trong lúc đó, lão cũng không quên truyền lịnh cho quản sĩ đến lên hàng trăm ngọn đuốc để đi soi đường, khiến cho cả một vùng ấy đều sáng rực tự ban ngày.

Nhưng, sau khi đã dẫm theo hướng địch quân đi được một đôi thì các quản sĩ của Trương Bảo Phong chẳng còn trông thấy dấu chân địch quân nữa, chỉ vì nơi ấy không còn cỏ cát, mà chỉ gồm toàn những tảng đá lớn cỏ mọc khá cao, nên dấu chân không thể nào lưu lại được.

MAI TIẾP

★ ★ CÒN NỮA

CUỒNG KIẾM CA

— Tiểu thuyết KIM DUNG

— Bản dịch HUYỀN PHONG

(TIẾP THEO)

CHƯƠNG 14

Thù hay bạn khó mà phân biệt

Kim ngô Dương cố ý nghĩ ngợi nói :

— Kế lão tiền bối, sao vậy thì anh em chúng tôi cũng chỉ biết tin lăng lệt, nhưng hãy giờ nếu quả thật Kế lão tiền bối không cho muốn đính lên đến vụ nầy thì lão tiền bối có thể đi ngay ra khỏi nơi nầy được chăng ?

Kim ngô Dương là người rất hoạt bát và rành mạnh, hễn lúc chúng nếu hãy giờ cả bọn nàng vẫn công kích Hắc Bạch lão nhân, phần chúng chưa biết rõ nên được hay chẳng nhưng thế nào trong bọn chúng ắt có một vài người phải chịu đựng chung số phận với Gì ta Nam Sơng hiệp. Vì lẽ lão tiền lão bộ vẫng nước ngại xung bà ngày với Hắc Bạch lão nhân là tiền bối ít hơn nghĩ đã sau thì trên thực tế lão cũng thuộc vào bậc tiền bối cả bọn hắn thì đều có xung bà như vậy chẳng khác nhau mấy một gì.

Hắc Bạch lão nhân nghe Kim ngô Dương hỏi như vậy lại cười nói :

— Ta đã nói bình sinh ta là người sở sự Hắc Bạch rất phân minh, bây ta nói là không lý đến chuyện nầy nữa là ta không lý đến, cho nên mà phải nghe ngài mà yêu cầu ta đi ngay khỏi chốn nầy ? nếu thế mà cho gọi ta là tiền bối lắm gì ?

Kim ngô Dương đã một không biết nói sao, thì Lã Đạt, bang chủ của phái Mi Bang liền cất tiếng đỡ lời :

— Thế nào gọi là tiền bối ? Hãy giờ chẳng phải là chúng ta đã nhìn thấy rõ ràng là Hắc Bạch lão nhân đã ra tay cứu giúp Gì ta Nam Sơng hiệp ? Nếu thế thì chẳng phải là tiền bối là gì ? Nếu thế thì chẳng phải là tiền bối là gì ? Nếu thế thì chẳng phải là tiền bối là gì ?

Thì nhân gì bắt tay phải nói nhiều lời qua lại cho mệt. Kế lão tiền bối đã bảo một lời cũng đã đủ lắm rồi, hãy giờ xin quí vị hãy cùng bắt ý Mạnh gia chủ về việc Tô Phong Bí kíp xem Mạnh gia chủ trả lời ra làm sao đã !

Tuy chúng nói vậy nhưng thấy chúng tên nào cũng gườm gườm đi phòng Hắc Bạch lão nhân.

Kim Ngô Dương liền nói :

— Lã huynh nói rất phải, hãy giờ chúng ta cũng nên xin được biết ý kiến của Mạnh gia chủ về việc nầy trước đã.

Nói xong, bắn tiến ra hiệu cho Lã Đạt :

Lã Đạt hiểu ý quay về phía Mạnh Phát Quan nói :

— Thưa Mạnh gia chủ, anh em tại hạ đường đột vào đây mà không hiểu ra nhất thiết kiến Mạnh gia chủ, thật là một điều thất thố vô chừng. Xin Mạnh gia chủ vui lòng xá tội cho.

Mạnh Phát Quan lắc đầu, cất giọng trầm trầm nói :

— Không dám, không dám, xin quí vị cứ tự nhiên cho, trước sau gì chúng ta cũng đã quen biết nhau nhiều rồi. Cần gì phải khách sáo một ít quá đáng.

Lã Đạt liền bước ra một bước rồi nói :

— Thưa Mạnh gia chủ, Mạnh gia chủ đã rộng lượng như vậy thì bọn tại hạ cũng kín đáo chẳng. Cả điều ngày hôm nay anh em tại hạ đến đây quả có ý muốn làm phiền Mạnh gia chủ một việc. Chẳng hay Mạnh gia chủ có rộng lượng mà cho tiếng nói nhau không ?

Mạnh Phát Quan cười :

— Việc Lã huynh cần, định nói là vụ «Tô Phong Bí kíp» có phải chăng ?

— Đúng gần liền tiếp rồi lão bộ cung kính nói :

— Mạnh gia chủ thật là quảng đại, quả thật anh em tại hạ bão biết đã là những người bên lầu trên chân giang hồ đã lâu năm mà phàm đã là con chính vẫn nói lên đến nghe ai nói đến một bí kíp võ công gì thì không khỏi đem lòng nên nóng, do đó, anh em tại hạ vì lòng ngưỡng mộ võ công, nên chỉ mong được nhìn qua qua tiên ta có ghi khắc TôPhong Bí kíp một lần cho mắn nhãn là thỏa mãn lắm rồi.

Mạnh Phát Quan đảo mắt nhìn một lượt đám người đang vây Hắc Bạch lão nhân và Lã Đạt rồi nói :

— Trong số quí vị đây, có thể nói là hết thảy đều là gia khách của Mạnh gia tại trang, vậy mà ngày hôm nay ta nói ra một lời không đã để quý vị tin hay sao ?

Thì ra Mạnh gia trang trước đây giao kết rất rộng. Trong chốn giang hồ, đã là con thế của Hắc Đạo thấy đều được Mạnh phái Quan giao kết. Vì vậy, có thể nói thanh thế của Mạnh gia trang lớn rộng vô cùng !

Mạnh Phát Quan ngồi trầm ngâm nghĩ lại quãng thời gian trước đây, gia khách của Mạnh gia trang ngày nào cũng nườm nượp, người thì đến nhờ vả việc, người thì đến cầu xin việc nọ. Cũng có những bang hội nhỏ muốn được giao kết với Mạnh gia trang như để xin đó đầu có thể được vào thế lực của Mạnh gia trang mà sống. Ngày như cả bọn Lã Đạt, hãy không phải đến khóng trăng nhờ và Mạnh gia trang một lần, vậy mà giờ đây cả bọn đều thân nhiên trở mặt ghi vi bắn tiếng «Tô Phong bí kíp».

Mạnh phái Quan vừa suy nghĩ, vừa chán ngán cho thế thái nhân tình, ông buồng một tiếng cười chua chát nói :

— Ôi, bần huynh...

Lã Đạt thấy Mạnh Phái Quan có vẻ chán chường thì nói :

— Xin Mạnh gia chủ quyết định ngay đi cho tình thế mấy đã jâu sinh biến, thật chẳng có thể chết lợi gì.

Đặt nhưn tử bên người có tiếng một người con gái ở lên kh

NHÂN NHỮNG VỤ HÀM HỆ ĐÁNH ĐẬP KÝ-GIẢ KỊCH - TRƯỜNG

THÁI ĐỘ CỦA NGHỆ SĨ đối với dư-luận báo-chí

★ HUY TRƯỜNG ★

◐ QUÁ TỰ MÃN KHI ĐƯỢC TĂNG BỐC VÀ QUÁ PHẪN NỘ KHI BỊ CHÊ BAI.

(TIẾP THEO)

— Trăng sẽ kỳ rồi chúng tôi nói đến cương vị của nghệ sĩ đối với soạn phẩm, đối với soạn giả, không vị kiến-thức thấp kém của mình mà làm khó để soạn giả cũng như không vị sự hiểu biết rộng của mình mà không gây ý chán các soạn giả để sự xuất trong tuồng.

Người ta thì đánh nhạc vai trò ta trình diễn ở sân khấu, người nghệ sĩ thấy mình có trách nhiệm với vai trò của mình và phải chịu sự phê phán theo chế khi trình diễn vì không nghệ sĩ nào tài ba đến độ toàn bác trong tất cả các vai trò phức tạp khác nhau.

Tuy nhiên, một số nghệ sĩ đã thoát ra ngoài cương vị của mình lâu điều đưng một số soạn giả kêu tài, làm trở ngại họ trong việc đưa tuồng vào đoàn hát cũng như làm bc chán nản phải rời đoàn hát. Thái độ của nghệ sĩ đối với soạn giả đã thế, còn đối với ký giả kịch trường lại nóng nảy hơn, gần như muốn đem vỗ lực và quyền lực ra thanh toán như đối với vấn đề nhân trong phạm vi nghệ thuật.

Nghệ sĩ và báo chí

Nghệ sĩ sản khác cái lương nâng rất rắc rối, nhưc nơi tự thanh thị đến thiếu quí vẫn cần được bảo chí nhắc đến tên của mình. Có nhiều người cất giữ từng tờ báo có nói đến mình và bọ cần nói đến được bảo nhắc nhở đến sáu cũng được mà tốt cũng được.

Chúng tôi nói như thế để thấy rằng nghệ sĩ rất cần đến bảo chí nói đến mình.

Cũng cần hơn khi có người không người tiến bộ tiến để tạo nên một loại thần tượng nghệ sĩ như mình mong muốn bằng phương tiện báo chí và chính bộ đã thành công. Cần không thành công sao được khi mà bọ chỉ lấy vai trò bạc quảng cáo trên một nhật báo là bọ có quyền tô vẽ lên nghệ sĩ vậy

Phân ứng của nghệ sĩ

Lý luận về nghệ thuật có rất nhiều một, người ta cũng có thể dựa vào đóng đắc trên đó nghệ thuật mà để đề phát biểu một quan niệm về nghệ thuật mà cách được đa số chấp nhận. Tuy nhiên no đúng hay sai là tùy ở việc khác. Nhất là ảnh hưởng, tác động của loại nghệ thuật được quan niệm đó nó không bao giờ đến đầu được ai và đến lúc phải có người nhận ra.

Ấy là lúc báo chí nổi lên phản ứng về loại nghệ thuật được nuôi dưỡng và tạo nên một sự tin tưởng nào đó cho một số người không nhiều cách khác nhau.

Sự việc xảy ra sự và chuyện nóng nể vào lòng ái của những người nghệ sĩ tưởng rằng mình là thần thánh của sân khấu cải lương ở đây vì bị kẻ quan trọng trong đoàn hát quan trọng được chú nhân xem như là quan trọng. Do đó nó nghĩ sẽ tự cho rằng mình phải là bắt khả xâm phạm ở phạm vi nghệ thuật được một số người cho là thích đúng nhất đương thời.

Vì thế cho nên khi bị chê trích, nghệ sĩ quá phẫn nộ cũng như bị từng quá tự mãn khi được người ta tung bốc. Đây phẫn nộ đến đối nói ra những lời tục tĩu, hàm ha thanh toán ký giả kịch trường bằng vỗ lực hay bằng khả năng thân thế quyền lực.

Chính như sự bộc lộ thái độ một cách nông nổi của nghệ sĩ như thế nhiều người mới nhận chân được loại nguy nghệ thuật được bồ trợ bằng tiền bạc và vỗ lực. Vì được hỗ trợ bằng khi giới đó chỗ nên nó bị chỉ trích thì phản ứng tất nhiên của nó là vỗ lực và tiền bạc. Nếu vỗ lực được dùng nó sẽ cho thấy nghệ sĩ như thế nào một cách rõ rệt thì tiền bạc được dùng để tạo lên phản ứng lại sự trí thích của báo chí quá là thâm trầm và đáng ngại.

Tuy nhiên sự thắt vấn là sự thật, khán giả đọc giả sáng suốt trên toàn quốc chắng lẽ không nhận chân được thế nào là tình tấy của bộ môn nghệ thuật của đâu tộc và chẳng lẽ người ta lại im lặng để cho kỳ giả kịch trường phải gục ngã sẽ vì chỉ trong cả ngày cho sự đe dọa trên sân khấu do nhu cầu thương mãi?

Cho tới bây giờ « sân khấu trắc nghiệm» của Mùa Ca Kịch nếy chưa được đúc khoát. Cả thế là đoàn Thương Mùa Thu. Sắc đi Uy Ban định chọn sân khấu nây vì nó trong đất yếu hơn các đại hát khác như Dy Lý Hương, Thanh Minh Thanh Nga. «Sân khấu trắc nghiệm» nầy làm cái đã cho các đại hát khác như vươn lên. Dĩ nhiên sau nầy nếu cần có đoàn Tân Hồng Lan, Kim Chung, Hoa Anh Đào, Thanh Minh Thanh Nga rồi mới đến đoàn Dy Lý Hương thì đó là chết vì đoàn nầy được kể là vững vàng nhất ở đây.

Vậy việc làm của Uỷ Ban Chấn Hưng sân khấu Liêu Cải Lương là cho chung cái lương chớ không cho riêng một sân khấu nào cả và «Mùa Kịch Nghệ» chỉ là một nơi để thử nghiệm và thử yếu đối với sự tranh đấu riêng rẽ của ký Ban nay với «Mùa Ca kịch» đang được xúc tiến thực hiện.

Tại sao lại có «Mùa Ca Kịch»

Sở dĩ anh em soạn giả cảng nhau bắn thân và cương quyết thực hiện «Mùa Ca Kịch» là vì anh em muốn chứng minh rằng các đoàn hát có thể vươn lên với tương tích lành mạnh, thế hoặc được cái thật xác đáng của cái lương trong đó có sự tranh đấu tế nhị và tranh thủ với Kiến Dượt về vấn đề vinh phẩm đã làm cho cái lương không lái thoát tuồng như sự nhận định của Uy Ban nay.

Nên chắc xét cho kỹ thì đây chỉ là một hình thức đấu tranh phụ, vì phế của một mục tiêu lớn là MỤC TIÊU THỨ I: Vì tranh thủ các đoàn trình diễn tuồng tánh mạnh! Dĩ nhiên mục tiêu thứ ba nầy nó của các hình thức đấu tranh khác, người khán giả nhỏ, thứ yếu là « Mùa Ca Kịch ».

Cần nói rõ thêm về Uỷ ban Chấn Hưng sân khấu CL

MỤC TIÊU CHÁNH VÀ PHỤ của Uỷ ban như thế nào?

◐ ỦY BAN TRANH ĐẤU CHUNG CHO GIỚ CẢI LƯƠNG CHỨ KHÔNG PHẢI TRANH ĐẤU CHO ĐOÀN NÀY HAY ĐOÀN NỌ.

Ngày 17-7-69, các soạn giả, kịquit kịch trường đã mời số người ái mộ cải lương hợp mặt nhau tại nhà hàng Nam Đô để nhận định về sự quy tụ của cải lương trong hiện thời với nhiều nguyên do sau đây của ông. Vì đã Uỷ Ban Liên Thái Chấn Hưng Sân Khấu, đã thành hình với những «Mục tiêu chánh và phụ» với cải lương.

/Thế rồi liền đó Ủy Ban nay đã đề ra 4 mục tiêu tranh đấu và tệt để phục hồi uy thế cải lương đang đã xuống dốc:

1) — Tranh đấu nó tăng kiếm duyệt và cố quy chế cải lương.

2) — Tranh đấu cho cải lương có tăng lên mới thôi.

3) — Tranh thủ các đoàn hát diễn tuồng lành mạnh.

4) — Chống cường hóa ác hà đã phương làm hại cải lương.

Bốn mục tiêu chánh của Uỷ Ban đề ra đó rất và sự tranh đấu của ký Ban nay sẽ còn dài và chẳng biết đến bao giờ mới chấm dứt nếu Ủy Ban còn tồn tại.

Chúng tôi xin khắc lại những mục tiêu trên để giải thích cho các độc giả hiểu rõ hơn Ủy Ban nay với «Mùa ca kịch» đang được xúc tiến thực hiện.

Tại sao lại có «Mùa Ca Kịch»

Vì việc làm của Uỷ Ban Chấn Hưng Sân Khấu Cải Lương là cho chung cái lương chớ không cho riêng một sân khấu nào cả và «Mùa Kịch Nghệ» chỉ là một nơi để thử nghiệm và thử yếu đối với sự tranh đấu riêng rẽ của ký Ban nay với «Mùa Ca kịch» đang được xúc tiến thực hiện.

Việc cần yêu bây giờ là gì?

Như thế việc cần yếu cho cải lương trước mắt là vấn đề nếp hát để trình diễn. Vì đề mà anh em soạn giả nghệ sĩ đã bán thân với nhau cho sự hồ trợ của kỹ giả kịch trường, đưa biểu để ám chánh quyền cấp cho một phần đất ở xó hẻo ra để cất lên một rạp hát cải lương vì không có rạp cải lương không thể sống được.

Có thể sẽ có nhà hàm tâm hồ tiền sẽ xây cất và cũng có hồ trợ cho cải lương sẽ gặp sức vào xây cất hỉ viện ấy vì luôn cả nhà Hội Nghệ Sĩ nữa.

Ủy Ban sẽ thành lập một bản kiến nghị với các tiểu ban, vận động cho kỳ của tuồng giới cải lương đề trình đến cho cơ cấu cải lương. Ủy Ban mong rằng toàn giới cải lương kỳ cả đang ba bảo cùng nhóng người ái mộ cải lương ủng hộ việc làm chánh đáng nầy.

Cho tới bây giờ, Mùa Ca Kịch nếy chưa được đúc khoát. Có thể là đoàn Thương Mùa Thu. Sắc đi Uy Ban định chọn sân khấu nầy vì nó trong đất yếu hơn các đại hát khác như Dy Lý Hương, Thanh Minh Thanh Nga. «Sân khấu trắc nghiệm» nầy làm cái đã cho các đại hát khác như vươn lên. Dĩ nhiên sau nầy nếu cần có đoàn Tân Hồng Lan, Kim Chung, Hoa Anh Đào, Thanh Minh Thanh Nga rồi mới đến đoàn Dy Lý Hương thì đó là chết vì đoàn nầy được kể là vững vàng nhất ở đây.

Vậy việc làm của Uỷ Ban Chấn Hưng Sân Khấu Cải Lương là cho chung cái lương chớ không cho riêng một sân khấu nào cả và «Mùa Kịch Nghệ» chỉ là một nơi để thử nghiệm và thử yếu đối với sự tranh đấu riêng rẽ của ký Ban nay với «Mùa Ca kịch» đang được xúc tiến thực hiện.

Việc cần yêu bây giờ là gì?

Như thế việc cần yếu cho cải lương trước mắt là vấn đề nếp hát để trình diễn. Vì đề mà anh em soạn giả nghệ sĩ đã bán thân với nhau cho sự hồ trợ của kỹ giả kịch trường, đưa biểu để ám chánh quyền cấp cho một phần đất ở xó hẻo ra để cất lên một rạp hát cải lương vì không có rạp cải lương không thể sống được.

Có thể sẽ có nhà hàm tâm hồ tiền sẽ xây cất và cũng có hồ trợ cho cải lương sẽ gặp sức vào xây cất hỉ viện ấy vì luôn cả nhà Hội Nghệ Sĩ nữa.

Ủy Ban sẽ thành lập một bản kiến nghị với các tiểu ban, vận động cho kỳ của tuồng giới cải lương đề trình đến cho cơ cấu cải lương. Ủy Ban mong rằng toàn giới cải lương kỳ cả đang ba bảo cùng nhóng người ái mộ cải lương ủng hộ việc làm chánh đáng nầy.

PHÊ BÌNH

Tuồng võ hiệp của soạn giả Hoàng-Quân do đoàn Dạ-Lý-Hương trình diễn

KẺ THÙ THỨ MƯỜI BA

● Tuồng với nhiều xảo thuật ăn khách, cách bố cục vững vàng trong tiểu tiết, lỏng lẻo ở đại thể.

★ Tư tưởng của soạn giả làm vô tuồng thiếu mới mẻ và hợp lý

● HẬU GIANG ●

Đoàn Dy Lý Hương tại rạpQuốc Thanh đã trình diễn tuồng «Kẻ Thù Thứ 13» là vở tuồng võ hiệp của soạn giả Hoàng Quân viết, theo các công thức của phim Trung Hoa đã chiếu ở đây.

Đây là vở tuồng 5 màn 3 cảnh mà chuyện tuồng như sau :

Thái thiếu Kim (Bạch Tuyết) vô Thái thiếu Kiều (Kiều Mai Lý) là hai người con gái của đồng cố tướng cuộc thâm sát ở Thái gia trong hồi mười năm về trước mà thế phạm là 13 người ác độc.

Mười năm sau với sự hướng dẫn (Văn Ngọc) hai cô gái nầy đã thanh toán xong 12 kẻ thù chỉ còn lại kẻ thù thứ 13 là Trương văn Tiêu (Tư Rom), một cao thủ phái Võ Đang. Vì bọ đang trên đường đến Hồng Sơn Trang của Trương văn Tiêu để tìm thù.

Cùng trên đường đi đến Hồng Sơn Trang có Lữ Bình Lan là con của Lữ Bình Sơn là nạn nhân của vụ trả thù vừa rồi. Cô Bình Lan (Ut Hiền) đến tìm Trương văn Tiêu để cho bào vệ Trương Kỷ Lam (Kim Ngọc) theo sự dẫn bảo của cha chàng và Trương văn Tiêu xưa kia.

Trên đường, Lữ bình Lan kết nghĩa cùng Bao Bỉ gây (Văn Chung) để bảo người sẽ gặp Lam bắt Nhâm (Đông Thanh Lam) Bao Bỉ Gây đã bảo vệ đánh trắc bạc bọc hành trang của Lam Bắt Nhâm và Lê Bình Lan thiếu cơ sự hiểu lầm để cuộc tình duyên giữa Lữ Bình Lan và Trương kỷ Lam sau đó.

Tuy nhân khi vào Hồng Sơn Trang việc đánh trắc bạc bọc hành trang cũng được phát giác, nhưng Trương Kỷ Lam lại đã 10 yêu Lam bắt Nhâm thay vì yêu phụ của nàng là Lữ Bình Lan.

Thế rồi Trương Văn Tiêu lại lợi dụng Lam bắt Nhâm làm ba chân mình trong cuộc thù hận mà khiến cho anh bị Thái thiếu Kim ngoài là Trương Văn Tiêu nên đã nên Kim trên làm anh nhầm mà đã mất. Tuy nhiên Lam bắt Nhâm cũng còn đủ sức khêu đánh cho Lam lão bọc bị trọng thương phải trốn chạy.

Sau cùng tại trên quán ở thị trấn ngoại Lam lão bọc, Thái thiếu Kim và Thái thiếu Kiều có sự dường thương, Trương văn Tiêu và mọi người tìm đến để mong giết cho được hai người nầy.

Kẻ thù thứ 13 là Trương Văn Tiêu bắt ngờ bị Thái Thiếu Kim giết chết. Cũng tại nơi nầy Lữ Bình Lan lại yêu nàng con gái Thái Thiếu Kiều.

Vì Lam bắt Nhâm lại cũng nhìn được cha mình là Lam lão bọc. Tuy nhân đó, chẳng cũng đau xót được biết kẻ làm mà mất mình là nàng Thái Thiếu Kim...

Thái Thiếu Kim bắt hận quá bèn tự đâm mu đời mất mình. Lữ bình Lan sầm tay Thái Thiếu Kiều trong tức Trương Kỷ Lam tránh đường cùng bắt bà Lam bắt Nhâm Lam lão bọc mang nhau Thái thiếu Kim mu lên để quê nhà và mọi người quốc dân đã hay thù nên giải đi.

Nhận xét phớt qua về vở tuồng

Với tuồng «Kẻ Thù Thứ 13» của Hoàng Quân viết, sân khấu Dy Lý Hương trình diễn, sân khấu này vẫn thấy tư thế lo... vì vở với tài tử diễn xuất ăng và đồng đều về loại tuồng nầy vì Tuy nhiên nhưng không qua thể khai vơn những phạm danh chưng ở tập mắt. Đặc biệt là trong tuồng này các điển viên trổ thuật phi thanh người học Bạch Tuyết đã nên tuồng trong gian vở lắt bay đẹp, trong tuồng này Bạch Tuyết bay quá đẹp thật.

Vở lắt bố cục sự kiện, tâm lý nhân vật, Hoàng Quân cho thấy anh rất lão luyện trong nghề, nhất là những đặt biến tâm lý nhân vật cũng như những màn thuần nội tâm được khai thác triệt để ở màn 2 và màn 3. Ở chính đầu, không có những đặt biến mâu thuẫn về trên tuồng, nhưng nhờ sự điểm xuất của các nghệ sĩ, Văn Ngọc, Bạch Tuyết, Ut Hiền, Đông Thanh Lam nên điểu vắc chính xác lắm.

Về tiêu tiết trong vở tuồng trông rất hợp lý và vững vẻ tài, bộ điểu xuất của điểu viên khiến người ta có thể quên đi bố cục lỏng lẻo ở đại thể vở tuồng. Trong truyện «kẻ thù thứ 13» có một mâu thuẫn chánh là việc 1"o thù của Thái Thiếu Kim. Thái Thiếu Kiều và Lão Bắc, soạn giả Hoàng Quân lại cho thêm một gốc khác nữa là Lam bắt Nhâm tìm cha với cách phương chia đôi và Lữ bình Lan đã lấy vợ với bức thư của người cha của bà giết chết và là kẻ thù thứ 12 mà chẳng cần phải bao thù lại.

Ấy thế mà cuối cùng Lữ Bình Lan cập tay cùng Thái thiếu Kiều là người trong gia đình kẻ thù mình. Và Lam bắt Nhâm cũng lấy con gái kẻ thù của mình để rồi soạn giả kết luận thế nên giải không nên kết một cách vội vàng thiếu chuẩn bị sự kiện chín muồi, vì thế thì "thiếu hợp lý và đi vào công thức khá cũ.

Người ta viện trên gói bánh trang để Lam bắt Nhâm vào làm vở ảnh hưởng Trung phim giống vở tuồng «Yêu Người Điên» của Thiếu Lâm (1957) với Văn Châu và Mã Đông văn nhân tướng quốc Vương Hồng lấy vợ theo lời định ước vua, đọc đường bị trộm lấy bức thư và vàng bạc để vào làm vở chủ hạ Vương. Tuy rằng hai tuồng khác nhau, nhưng có một lớp qua giống là điểm của nên tránh là rất hay, nhất là việc trắc bắn trong thế thứ tấp 13» chỉ là lớp phụ trong khi vạn bắn trong «yêu người Điên» lại là vương sống của tuồng nên lên sự ích kỷ và sầu xa của con người.

(CON TIẾP)

THEO ĐOÀN LƯU DIỄN TÌM HIỂU TÂM TÌNH ĐÀO KÉP

2 CÔ MÉ KÉP LẠI GẶP CẬU CHÀI

★ Nhẻ bà vợ mà nhờ làm mai ông chồng cho mình!

● Hài kỳ vui của ĐAN-CHÂU

ÚT-HIỀN, VĂN-CHUNG nên diễn cho đứng đắn !

Đêm thứ năm 14-8-69, đoàn Dy Lý Hương diễn tuồng «Kẻ Thù Thứ 13» của Hoàng Quân đến màn thứ nhì, Văn Chung với vai Bao Bỉ Gây và Ut Hiền với Lữ Bình Lan nhà của trang chủ Hồng Sơn Trang là Trương Văn Tiêu do nghệ sĩ Tư Rom thủ diễn. Cao gái của Trương văn Tiêu là Trương kỷ Lam đã Kim Ngọc đóng.

Đã thế thì hai kiếm khách này, thường vẫn tiếp tại cơn gái đánh lén Bao bỉ Gây và Lữ bình Lan.

Lữ Bình Lan không hề bàn gì, nhưng Bao bỉ gây bị một gậy trúng đầu nên chết gấp.

Trương văn Tiêu truyền cho Lữ Bình Lan (Ut Hiền) vác Bao Bỉ Gây (Văn Chung) vào nhà trong.

Thế là Ut Hiền kể vai vác xác Bao Bỉ Gây (Văn Chung) vào trong buồng. Ut Hiền vác Văn Chung lên vai rồi có tế xuống cầu thang. Lại vác lên vai Văn Chung lại vác xuống nữa.

Đến lần thứ ba tế đau quá, Văn Chung tức giận đủ đang đang vai đang chân lên đang đang xô Ut Hiền ra đi tế tế vô buồng.

Trước đây có những sân khấu thường vẫn mua nghệ sĩ đưa đón trên sân khấu bằng kiểu gánh và bao quả của nó không tại gì cho đoàn cùng như cho nghệ sĩ.

Vậy thiết tưởng bà nghệ sĩ Ut Hiền và Văn Chung nên điểu cho đứng đắn, kẻo sẽ mất cảm tình với khán giả trong nếu mộ mình.

HỮU-KẾ, MY-LAN

CHIA - BUỒN

cùng gia đình BA KHUÊ

(Hoặc ông LỮ VĂN KHUÊ chủ nhân đoàn Hữu Tâm thất lạc tại Saigon, chủ chức cho linh hồn của Ba Khuê sớm tiêu diêu nơi miền cực lạc, và cũng xin thành thật chia buồn cùng tang quyến.

HỮU KẾ, MY LAN

và toàn thể nghệ sĩ

đoàn Kim Chung 5

SÂN KHẤU CẢI LƯƠNG muôn mặt

Đoàn Minh Cảnh về miền Nam Trung Việt

Đoàn Minh Cảnh trong thời gian dài lưu diễn miền Trung và tương đối sống được nhờ khán giả người ấy mê cải tài «làm trò» của anh.

Gần đây người ta thấy Minh Cảnh mang đoàn hát của anh vào tận trung các thành Nam Trung Việt như Phan Thiết, Bình Tuy v.v... để rồi sau đó Minh Cảnh lại mang đoàn của anh lên ra Trung Chắc thế nên đoàn Minh Cảnh cũng ghé lại Cam Ranh.

Nghe nói Minh Cảnh nặn mấy cô bán ba lăm !

Thiếu Hoa, Ngự Hương với «Phản Bội»

Đi đâu cũng gặp hai soạn giả Thiếu Hoa và Ngự Hương đã cập kê từ quán rượu cho tới ... quán cơm. Hôi hai anh tại sao chưa nhắc vở tuồng «Lệnh Hồ Xung» ở sân khấu Dy Lý Hương thì hai anh đáp rằng thầy cha Kim Dung viết thay lời đề lu mà theo thăng chế không nổi.

Vậy hai anh bây đánh giá cho đoàn Dy Lý Hương vở tuồng nầy hay mà tên là «Phản Bội».

Tựa Tuồng «Phản Bội» nghe quả gia quá. Vậy ai phản bội ai đây. Chắc Thiếu Hoa biết đâu?

Ở đâu cũng... bán sâu riêng !

Gần một thông nay, toàn là nhà thích giả cũng nghe đặc phát thanh hát đi hát lại đều nhạc « Cô Bảo Sâu Riêng» nói đúng của vở cải lịch nầy là chuyện tình tay ba ... tôn nhương qua.

Tuần rồi sang thứ năm lối 10 giờ 30 người ta lại nghe «Cô Bảo Sâu Riêng» rên rỉ trên đài. Nhưng không phải chỉ có ở đài Dy Quân Thái Mã đang lớn, cũng giờ Đài Đài Saigon lại cũng phát thanh «Cô Bảo Sâu Riêng» nữa mới là lạ chứ.

Chả ! Bề được mua hay sao mà lâm đó quá vậy Nghe nói được chủ Cầu đang Lành sắp có sắm tăng lắm ta ơi.

Hoàng Khâm hoạt động trở lại

Soạn giả Hoàng khâm trong tuồng các sau khi thân ... ...

Nguyên tác : KIM DUNG

(Tiếp theo)

CHƯƠNG 29

Máu đổ trên núi Hoa Sơn

Kiếm pháp linh diệu giết sạch sành sanh

Tuy Lệnh Hồ Xung nói bươu nói vượn, nhưng năm người kia trong lòng thấy khắc kiêng phần, nên không phải gấc ra được những chiêu sự lạ kỳ biến ảo, và Tông Trưởng Quốc Phòng Nguyễn Văn Vi vẫn sẽ là tổng trưởng quốc phòng trong tân nội các, nếu đến nhiệm vụ ngoại giao quanh cụ Hương và TT Thiệu không thích như vậy. Nhưng hiện nay người ta không rõ được cảnh ngộ ấy ở, lại vẫn không ai sẽ được thăm viếng tân nội các. Cả tin nói tổng ở không có biến đổi gì lớn lao, vẫn sẽ có nhiều vị tổng bộ trưởng của cựu nội các lại được mời ở lại trong tân nội các với những thay đổi về chức vụ, tức là có một sự xáo xáo, vẫn đang bộ máy có thể chạy sang bộ kia.

Các giới phân đối việc thủ tướng Hương ở lại ghế thủ tướng thì lý luận rằng khó khăn lớn nhất của cụ Hương sẽ là thuyết phục được Mặt Trận Quốc Gia Dân Chủ Xã Hội của TT Thiệu tham gia tân nội các, và giữ những bộ mà ông Hương muốn dành cho họ, nhất là mới đây các lá bì tự của phong trào này đã đòi hỏi Thủ tướng Hương phải ra đi dứt khoát. Cựu Tướng Trần văn Đôn, Chủ Tịch Ủy Ban Quốc Phòng Thượng Viện cũng đòi hỏi ông Hương phải ra đi, chường việc lôi cái thuyền quốc gia cho kỉ khác, vì theo nhận định của ông Đôn thì nếu sau một năm nước ông Hương chưa lôi lái con thuyền quốc gia đến bến an toàn tới thêm mộ thời gian nữa cũng thì bão đến sẽ thành chông.

Vẽ phía đại tướng Dương văn Minh thì liên tiếp cái chính những tin đồn quanh ông, có lúc thì nói ông không giữ nhiệm vụ chính trị gì, có lúc thì cm lộng bí mật, nhưng ca cảm tưởng chung của mọi người là ông Minh muốn đứng ngoài không tranh chấp nhất thời hiện nay. Ông Minh nói rằng nếu thay đổi một Thủ tướng đi sự khác! Thủ tướng quân nhân lúc này có hại nhiều hơn có lợi. Lời nói được giới ủng hộ Thủ Tướng Hương giải thích rằng Tướng Minh ủng hộ ông Hương. Nhưng ai cũng biết là những người có thể làm thủ tướng hiện nay mà không phải là quân nhân còn nhiều nhân vật đã được nhắc nhở tới.

Tờ báo của thủ biết thêm rằng nhân vật đầu tự đó trong chính phủ hiện hiểu của «NCH là TT Trần văn Hương.

Khi tới lời các câu hỏi cho rằng thật thích hợp hơn cả là ông lại một nhân vật đầu sự trong chức TT, đại sứ Bunker đã nói rằng vẫn để đã như vậy mặc dù các ý kiến của TT Nguyễn văn Thiệu có thể sao đi chăng nữa.

Những thông tin viên Mc Kenzie của Thông tấn xã Reuter đã tỉnh từ Saigon, cho biết đại sứ Mỹ Bunker đã cái chính việc ông đưa ra ý kiến là Mỹ muốn Nam VN duy trì một nhân vật đầu sự trong chức vụ Thủ Tướng. Vẫn theo thông tin viên này của hãng Reuter thì một vị thượng nghị sĩ VNCH đã thoát lại lời tuyên bố của đại sứ Bunker trong một ký tiếc. Vẫn thượng nghị sĩ đó là ông Trần Văn Đôn.

Trong một lời tuyên bố, đại sứ Bunker nói : «Tôi hoàn toàn chấp nhận những hay chng khác vì vấn đề đó mà thể hiện bởi các người VN nên sẽ giữ chức vụ Thủ tướng hay đưa ra vấn đề ai sẽ là Thủ tướng cả».

Đại sứ Bunker nói thêm rằng : «việc chỉ định một vị thủ tướng là đương chiến là vấn đề do chính Tổng Thống VNCH».

TT Thiệu yêu cầu giữ kín nội dung cuộc họp ngày 16-6

Sự ở lại hay ra đi của Thủ Tướng Trần văn Hương cùng với việc cải tổ nội các cho tới nay vẫn chưa ở giai đoạn gay gắt và khác nhau.

Nội dung cuộc gặp gỡ giữa TT Nguyễn văn Thiệu với đại diện 6 đảng phái Mặt trận QGDCXH chiều qua tại Dinh Độc Lập cùng với sự hiện diện của kể của Phó TT Kỳ và Thủ Tướng Hương, cho tới giờ nay vẫn chưa được tiết lộ.

Mặt vị đại diện trong 6 đoàn thể trên cho biết vì các bàng đã cam kết với Tổng thống là sẽ giữ bí mật nội dung cuộc gặp gỡ đó nên ông không thể nói gì được. Bởi vậy, người ta chưa dám có một quả quyết sáo là vấn đề cải tổ Nội các đã được khai thông chưa hay vẫn cho gặp những trực trặc lớ thật.

Tuy nhiên, theo nhận định của một Nghị sĩ thì ngày hôm qua, TT Thiệu đã nói đại diện của 6 đoàn thể vào để «thăng cảm» việc giữ ông Trần Văn Hương ở lại chức Thủ Tướng Chính Phủ Vàbói vì chi tiết của cuộc gặp gỡ này được giữ kín nên chính giới đều bảo rằng cuộc gặp gỡ này mang tính cách quan trọng đặc biệt. Trong đó, nhiều vấnđề mới sẽ được đem ra mổ xẻ để tìm lấy một lối thoát chung.

Theo các giới thân quyền thì nội dung bài diễn văn vắt đọc mà người ta chờ đợi của Tổng thống liên quan đến vấn đề cải tổ nội các. Vì người ta cho rằng sẽ đi bài diễn văn dự định chưa được công bố là vì tổng thống chưa thể thỏa thích đáng giữa việc lựa giữ thủ tướng Trần văn Hương và thái độ chống đối của 6 đảng trong Mặt trận Quốc Gia Dân chủ Xã hội của Tổng Thống Thiệu.

Các quan sát viên cũng rất lưu ý đến cuộc gặp gỡ giữa TT và Phó Tổng Thống ngay sau khi Tổng Thống họp với 6 đảng trong Mặt trận và liền đó tiếp kiến Thủ tướng Trần Văn Hương. Phó TT Nguyễn Cao Kỳ được xem như người tiêu biểu cho cánh «Diều Hâu Việt Nam», và trong những ngày gần đây ông đã thường gặp gỡ các cựu tướng lãnh, trong đó có tướng Trần văn Đôn là người tích cực chống đối sự lưu giữ Thủ tướng Trần văn Hương.

Cuộc gặp gỡ của TT và Phó TT Kỳ bàn về 1 yếu tố khác

Tuy nhiên, những nguồn tin thông thạo cho biết cuộc gặp gỡ giữa Tổng thống và Phó Tổng Thống không đặt nặng ở khía cạnh vấn đề cải tổ nội các mà liên quan đến vấn đề mối cuộc ngưng bắn ở Việt Nam.

Hình như hai vị lãnh đạo đã thảo luận đến những yếu tố liên quan đến vấn đề bảo bình đất nước, trong đó có chủ trương cùng đồng minh đưa ra một đề nghị ngưng bắn tại Việt Nam.

Riêng trên vấn đề «Bắc Thang tiếng thái hòa» thì Tổng thống và Thủ Hương khác nhau chưa đi đến một thỏa thuận nào trong vấn đề cải tổ nội các.

Giới thạo tin cho rằng Tổng thống trong cuộc gặp gỡ này, vẫn bảo vệ ý muốn lưu giữ Thủ tướng Trần văn Hương lãnh đạo nội các, nhưng cũng muốn chính trị hóa nội các trong lại, nghĩa là đó cho mỗi vị đảng phái thông gia vào tân nội các.

Tuy nhiên, vấn đề vẫn là thu xem phương thức cải tổ nội các và cả là gặp gỡ cuộc gặp gỡ giữa Tổng Thống và Thủ Tướng vào hôm nay mà có thể đi đến một giải pháp nào đó.

Tiến hành việc lựa chọn nhân vật tham gia tân nội các.

Chưa có danh sách, vì chưa mời một ai

Những nguồn tin thân cận cho biết các tin đồn về việc Tổng thống cũng như Thủ tướng đã có sẵn danh sách nội các mới là không đúng sự thật cho đến nay hình như Tổng Thống và Thủ Tướng vẫn chưa mời một ai vào tân nội các và cho đến nay vẫn chưa tìm được một giải pháp dung hòa cho phương thức cải tổ nội các giữa Tổng Thống và Thủ Tướng.

TIẾP THEO 3 TRANG 2

chính mặc thiếu nước sáng số người trong cái thế đại số của 2 nước nhân cái biện hàng giao viên đã biến. Tại Kỳ Lân lại bao lần chiến đấu tới Tiếp. Khác số những mục tiêu đáng ra.

VẬN TƯỢNG. — Quân BV và Lân cũng đã mở một trận tấn công đó dội 3 mặt vào vị trí chiến lược Sala-Phouthoune, bảo vệ trục xâm nhập nhu thế đã Lương Brabang trên quốc lộ 13. Quân Lào cộng chiến được 1 tiểu đoàn, nhưng đã bị quân chính phủ tái chiếm sau 12 giờ giao tranh.

HOA THỊNH ĐỐN. — TT Nixon đã ra lệnh cho cố vấn quốc nội là giáo sư Daniel Patrick Moynihan nghiên cứu kỹ lưỡng số đề án bà con gái Mỹ không mặc « xứ chung » vì hiện nay ở Mỹ phong trào không mặc « xứ chung » có vẻ lan rộng tương tự như phong trào mặc áy ngắn trước đây. Bộ Kinh tế Tài chánh Mỹ lo sự phong trào không mặc xứ chung sẽ gây nguy hại cho nền kinh tế và kỹ nghệ Mỹ, nhất là trong nghề phụ nữ.

DJAKARTA. — Indonesia mừng lễ kỷ niệm độ. áp lần thứ 24 kể chủ nhật 17-8. Năm nay lễ hội lập đã được tổ chức trong 4 đêm năm, vì rằng Iran đã bỏ phiếu chính thức gia nhập Indonesia.

TIẾP THEO 1 TRANG 2

với ngành Đông Y Dược ít lắm nên được vậy Hành Phúp cũng xem sự kiểm soát chất lượng dược phẩm quan yếu khó phân qua tay những người buôn dược ít hiểu lắm khó có thể nhìn lên cho đúng nhu cầu.

Lá đề nhưn Ủy ban kinh tế đề nghị được phân Đông Dược Cộng cũng như các thứ thuốc cao ly (thuốc lắc thường mua ở Hồng Kông).

4) Về những đường và thể thức quan đến đề số quản lý Dược Ban tường cũng nên duy trì. Cũng thể hoạt nơi đây đường và cũng vẫn vẫn vẫn

NHỰT BÁO CẤP TIẾN

Phiếu tham dự Trung cầu ý kiến

I.– CÂU HỎI CHÁNH :

Bạn tên khiêu phiếu đồng ý với bạn ?

ĐÁP :

Tán Thành — Không

(Gạch bỏ chữ nghịch ý)

II.– CÂU HỎI PHỤ ĐỂ TRÚNG GIẢI :

Có bao nhiêu phiếu đồng ý với bạn ?

ĐÁP : Có . . . . . phiếu (viết số thật rõ ràng)

Tên họ người tham dự

(Điền tên đúng theo thẻ căn cước để tiện việc lãnh giải thưởng)

Địa chỉ:

GHI CHÍCH : Gạch bỏ nghịch ý cho ngay, viết số có rõ ràng, để dọc

— Ở xa bỏ phiếu có bao thư gởi về Nhựt báo CẤP TIẾN, 173 Phạm ngũ Lão, Saigon ; người bao thư đề rõ « THAM DỰ TRUNG CẦU Ý KIẾN ».

— Mỗi bao thư đựng bao chiếu phiếu cũng được.

— Ở gần có thể mang phiếu niêm xét tha bỏ bỏ thùng và thăng phiếu để trước cửa.

— Thời hạn khóa sổ : 20-8-1969.

Phân ưu

Được tin buồn

CỤ GIA-CÔ BÈ NGUYỄN-VĂN-Ở

thân phụ của Thiếu uý NGUYỄN VĂN HÒA Quản trường Hóa Mão, viên chức nhà sự Tiền Giang, Vĩnh Bình, thọ trọng thọ 97 tuổi.

Chúng tôi thành thật chia buồn cùng Thiếu tá Quản trường và cầu nguyện linh hồn Cụ sớm về cõi Phước.

— Ký tên PHAN THÔNG THẢO

và toàn thể anh em

— Tỉnh Bộ P.T.Q.G.C.T. Gia Định

Phân ưu

Được tin Cả

LÊ-NGHĨA-DÂN

Hiền Tỷ của Ông Ủy LÊ THẾ DÂN Trưởng Ban Thường Vụ HĐ/BĐXD Tỉnh Lâm Đồng, đã từ trần ngày 15-08-1969.

Thành thật chia buồn cùng tang quyến và chúc hương linh người quá cố được sớm tiêu diêu nơi miền cực lạc.

Sĩ Quan, Hạ Sĩ Quan và Nhân viên Dân chính thuộc Ban Thường Vụ HĐ/BĐXD Tỉnh Lâm Đồng

Quán TRẺ

CAFÉ — ĐIỂM TÂM — GIẢI KHÁT

Các món nhậu

Nhậu đủ loại – Âm Thanh nhẹ

Phòng mát mẻ — Trang Nhã

Đặc biệt : *Sáng : Hủ tiếu, tôm cua*

Chiều : Các món nhậu

CHỦ NHÂN KÍNH MỜI !

(gần câu chữ Y) Số 58 Nguyễn Biểu

Mẫu giáo CAO DŨNG

57 Đường Nguyễn Ánh Saigon — Đ.T. 21.468

— Nhận : BÁN NỘI TRÚ và NỘI TRÚ

— Từ lớp Mẫu Giáo đến lớp 8a (12a, 11a, 10a)

— Trường rộng rãi. Xe đưa rước. Học phí nhẹ.

— Khai giảng niên khóa 1969-1970 ngày 4-8-69.

SATAKE

Máy xay lúa loại gia đình (KILACO) kỹ công Nhật Bản. Nhỏ, rất tiện lợi : 200kg một giờ.

Bán tại : Hãng KIMCHI (KILACO) 135 Nguyễn Huệ. Phòng 218 Lầu 1 Thương Xá TAX Saigon.

Đ.T. 92.357

HỘI ÁI HỮU CỰU HỌC SINH MOSSARD — TABERD tỉnh BIÊN HÒA

Kính mời :

Các bằng hữu xa gần về họp mặt đông đủ tại Biên Hòa Club, số 9 Quốc Lộ 15 (Hồ tàu Tân Mai) đúng 9 giờ sáng Chủ nhật 7-9-1969, để thảo luận sự khởi nội quy và bầu Ban Chấp hành Hội Ái Hữu Cựu học sinh Taberd Mossard địa phương tỉnh Biên Hòa.

Mọi chi tiết xin liên lạc trước với bạn Đ. Biên Hòa Club. Ở xa có thể ghi danh gia nhập bằng thư tín.

Thay mặt Ban tổ chức

BỐ KHOA LUẬT

DƯƠNG VĂN ĐỆ

PHAN VĂN ĐOÀN

NGUYỄN BẢO LONG

BỐ CÁO

HỌP ĐẠI HỘI THƯỜNG NIÊN

Hội đồng Quản trị Công ty Sợi dệt Đồng Nai (DOFITEX), Công ty nặc danh với số vốn 30.000.000 đồng, trụ sở tại 34-35 bến Vân Đồn Saigon, kính mời quý Vị Cổ đông tới họp Đại hội thường niên tại phòng Hội nhà máy Dofitex, Khu kỹ nghệ Biên Hòa ngày 6-9-1969 hồi 10 giờ, để thảo luận và biểu quyết chương trình nghị sự như sau :

1.— Phúc trình của Hội đồng Quản trị về hoạt động của Công ty trong niên khóa 1968.

2.— Phúc trình của Ủy viên Kiểm toán và các trương mục của niên khóa 1968.

3.— Chấp thuận Bảng đối chiếu về các trương mục thuộc niên khóa 1968 và giải nhiệm Hội đồng về việc quản trị Công ty Sợi dệt Đồng Nai trong niên khóa 1968.

4.— Chỉ định Ủy viên Kiểm toán cho niên khóa 1969 và ấn định thù lao cho các Vị ấy.

5.— Ấn định hiện diện thù kim cho các Quản trị viên đối với niên khóa 1969.

6.— Linh tinh.

Các Cổ đông có thể cử người đại diện, nhưng đại diện này bắt buộc phải là Cổ đông của Công ty. Tờ ủy quyền đại diện phải nạp tại trụ sở Công ty năm ngày trước phiên họp.

Kính mời quý Vị Cổ đông đến trụ sở Công ty để xem đối chiếu biểu niên khóa 1968, kết toán vào ngày 31-12-1968.

SAIGON, ngày 15 tháng 08 năm 1969

TIẾP THEO N TRANG 1

lúc tính thế nguy cùng thêm nghiêm trọng, giữa quyền không người lý nên phạm, nặng nề.

Ngày 06-10-68 tại An Hòa Tự (Thành địa Hòa Hảo) các cấp Tự Sự đã triệu đương chống tôi, nên khi ÔÔ Lương trong Tướng và Hoạt viên Nhiệm đã lang trọng tổ chức tại Tả đinh (16-06-68).

Tham chiếu biểu thăng cấp số 109/TC của Đại Diện Tổ Đình, xác nhận sự tổ chức của hai phái đoàn Trung Ương của Đông Trưởng và ông Nhiệm trước ngôi Tam Bảo, trước Chân dung Đức THẦY, và phiên đại hội xây đặt dưới sự Chứ tọa của ông Uy và nó Năm cùng một số nhân-sĩ quan trọng. Đại hội đã quy định thành phần Ban xử lý Thường Vụ Trung Ương do ông Trần văn Đến làm Trưởng Ban để xử lý giáo sự và thiết lập Đại hội bầu cử ngày 06-10-68 như đã nói trên.

Về mặt pháp lý cũng như tâm lý Đại hội 06-10-68, đã đề điều kiện tạo dựng một cơ cấu Trị sự Trung ương trong đó không khí trung đứng và không có lý do đối lập.

Vì vậy Ban Trị Sự Trung Ương nhiệm kỳ 11, gồm một thành phần hướng tự chư chống tôi là những người đã lớn tuổi, Mặc dù vốn khá nông kém cỏi ; Nhưng lòng ưu Sư, nếu Đạo và tiu tưởng sắt đã vào sự triển khai cực rõ Giáo hội P.G.H.H và sứ mạng cứu thế của Đức THẦY, chúng tôi đã nhận đáp ứng lời kêu gọi của toàn thể Anh, Chị, Em.

Hơn nữa 1 Đại hội đồng thanh niên trí tuệ lại truyền thống suy tôn Đức THẦY, Chánh Hội Trưởng tối cao của Giáo hội và chỉ bầu cử từ chức vụ Đệ nhứt Phó Hội Trưởng trở xuống mà thôi. Đại hội cũng quy định giao phó 3 tiêu chuẩn hành sự gồm quyền như sau :

1— Giáo hội hoạt động trong phạm vi hoàn toàn thuần túy Tôn giáo.

2— Phát triển cơ quan Phổ thông Giáo lý, cơ quan Xã hội từ thiện.

3— Mở rộng cơ sở và đào tạo thêm nhân sự.

Anh, Chị, Em Tín hữu,

Bởi đồng ý với đường lối đại cương sinh hoạt như trên, Ban Trị Sự Trung Ương đã chấp hành đúng tiêu chuẩn của đồng đạo giao phó. Kiểu điểm những xáo trộn mãnh liệt đã và đang còn thử thách tính thần tôn trọng giáo luật của chúng ta.

Ban Trị Sự Trung Ương chúng tôi quan niệm rằng, nếu chúng ta lạc lõng và chủ trọng về hình thức mà nhẹ hẳn về chủ trì tâm linh, sẽ gặm đi được tia trên con đường thực hiện Chánh pháp.

Đành rằng Tổ quốc lâm nguy, tình thế Đất Nước tạo cho đoàn thể P.G.H.H. những yêu tố trách nhiệm trong Đạo «Tư Ân», nhưng sự thể hiện ý chí đó cũng tùy khả năng mỗi tín đồ trong cộng đồng quốc gia.

Lời Đức THẦY dạy «Chúng ta hãy tùy tài sức nỗ lực hy sinh cho Đất Nước» Nếu đó mình chưa có thể hy sinh được, thì cũng đừng làm điều gì tổn hại đến quê hương».

Đứng trên phương diện lãnh đạo tinh thần giáo hội PGHH, Ban Trị Sự Trung Ương xin long trọng tuyên bố quyết tâm bảo vệ lập trường nền thuần túy Tôn giáo và không chấp nhận lấy Tôn giáo làm môi trường chính trị, vì Đức THẦY đã phân định rõ rệt : Tôn giáo là tu hành và chánh trị là tranh đấu.

Tuy nhiên, vì mặt Đời, muốn cứu rỗi nhân sinh, Ngài chủ trương dùng đủ mọi phương thức để hòa hợp với linh cảm con người giữa hai đường lối Tôn giáo và Chính trị, nhưng riêng trung công là đưa thân loại đến cõi yên bình chân thiện.

Sở dĩ chúng tôi viết sự luận nói như đồng đạo như trên là muốn nêu lên ý chí trách nhiệm bảo vệ lý thuyết Tôn giáo sát cánh chân thành và phát triển mọi lũy thuyết lẫn lộn, hầu tạo hoàn cảnh thuận lợi cho chánh pháp.

Mong lắm nơi, Trung Ương thiết tha kêu gọi Anh Em các cấp Tự sự hãy bình tâm nhân sự và hòng chịu tất cả những điều đau khổ để cho tôn hại xác thân giả thể đi nữa, cũng quyết tâm noi theo gương phản Đức Thích Ca Mâu Ni, đem Tự, Bi, Hỉ Xả và hòa ái làm chủ đạng ngoại cảnh mới giữ vững đạo tâm linh.

Chúng ta nên đặt trọn vẹn niềm tin nơi cứu cánh thanh bình an lạc do cơ Tạo hóa chuyển luân và sự kiến trì gắng gỏi vì Đạo pháp của Anh, Chị, Em mặt ngày sẽ được sáng tỏ :

«Đạo diệu nâu gặp lúc truân chuyên,

Phận mỏn đệ phải lo vun quén»

hoặc là :

«Dù cho ai phá rối đôi tơi,

Ta cũng cứ một đường đi tới»

Lời của Đức THẦY

Trung Ương cũng khẳng định lập trường quyết tâm chấp hành đường lối đúng đắn như trên, và tuân luân gây thiện cảm với các Tôn giáo bạn trong sự hiệp lực để đưa xe sở thoát khỏi cảnh phân hóa và hỗn loạn.

— Hỏi 1 Các cấp trị sự hãy nhìn tâm thực hiện những công tác căn bản, giúp đỡ mọi mặt cho cơ quan Phổ Thông Giáo Lý hoặc cá nhân của những đồng đạo năng nuốt và thuần nhuần để phát triển sự truyền bá giáo lý của Đức Thầy.

— Hãy liên lạc thường xuyên để hướng dẫn Anh, Chị Em đồng đạo tại thôn Tập sinh đang hành sự về mọi mặt, năng dò xét nhau khi bị tai biến, ốm đau, nghèo đói và sáng đựng tinh thần thân yêu mật thiết.

— Tích cực mở rộng các cơ quan giáo sự, cơ quan văn hóa xã hội đến những nơi cần thiết, để cho bộ máy sinh hoạt được điều hòa tại các địa phương và nhứt hơn hết là nên chú trọng về kế hoạch «Dưỡng Sinh».

Trung Ương cũng kêu gọi các bậc trí thức, thân hào nhân sĩ trong đoàn thể Anh, Chị, Em St quan Công chức, St binh đồng đạo. Nếu đồng quan niệm hãy góp tâm năng hộ các cấp trị sự để lành mạnh hóa cơ sở giáo hội. Nếu có điều chi sơ xuất của các cấp trong quãng đường hành đạo, nên kiểm điểm để rút tâm đắc và những sai lầm cần khắc phục.

Được như vậy, chúng ta mới là một Hiếu thuận hoàn cải tâm hồn, mà gây được duyên cơ cảm đã khối mơ hồ trong ước vọng được diện kiến Đức Tôn Sư khi trở lại.

Ban Trị Sự Trung Ương chúng tôi cầu nguyện Cha trên Đức PHẬT và Đức THẦY gia hộ cho toàn thể chúng ta và dân tộc chúng giải trừ ở quả khổ, sớm được hưởng thái bình an lạc.

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

Thành Địa Hòa Hảo, ngày 06 tháng 07 năm 1969.

TM. BAN TRỊ SỰ TRUNG ƯƠNG :

Ban Thường Vụ,

Chánh Thư Ký,

TRẦN QUANG HẠNH

Cố Vấn,

TRƯƠNG VĂN HOÀNH

Đệ Nhứt Phó Hội Trưởng,

NGUYỄN DUY HINH

Lập trường

(Tiếp theo trang 1)

Đã bao lần cải tổ, có đem lại được quân kỷ dân tộc chưa ? Đã bao lần cải tổ, có nhân gần lại vết thương lòng chưa ?

Tình thế Việt Nam hiện nay vì như một bàn cờ đang rối loạn, vì địch thế có nhiều thế đẩy cho nên muốn cứu vãn được tình thế ấy không phải chỉ do ba quân tướng sĩ v.v... mà phải còn có bộ óc người thủ cờ có chiến lược để thực thi một đường lối gọi là «cứu nguy» cho hữu hiệu...

Nhưng con cờ sẽ trở nên đáng mảnh hay bạc nhược là do nước tàn thối của người thủ cờ.

Vì thế, Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu có giữ lại Thủ Tướng Trần Văn Hương, hay tìm người thay thế, dân chúng cũng không quan tâm, vì biết đâu người được chọn thay thế T.T. Trần Văn Hương cũng những vị Tổng Trưởng trong nội các mới sẽ có đủ khả năng đem lại cân cân quân bình cho tình hình hiện tại ?

Thật ra người dân chỉ theo dõi chủ trương và chánh sách cho không quá chủ trọng đến nhân sự. Vì có chánh sách mới có thể cứu vãn đất nước đang ngụy ngập nầy.

TAM TÌNH HẢI CẦU BỔ THẬN HOÀN SỐ 2

Trị hết ĐAU LƯNG NHỨC MỎI MỘNG MỊ TINH

VÕ-VĂN-VÂN

CHƯA PHÒNG THẤT BẠI

Đ.T. 56.688 HT.964

RAO VẶT RAO VẶT

NHỰT BÁO CẤP TIẾN

Rao Vặt

3 dòng đầu 60đ

mỗi dòng sau thêm 20đ

MUỐN CON CÓ TƯƠNG LAI SÁNG LẠN

ngay từ giờ hãy cho chúng ăn bột

BABIVIT

do Kỹ Sư Thực phẩm ĐỖ QUANG OÁNH (tốt nghiệp Đại học Pháp Mỹ) chế tạo ĐẶC BIỆT HẠP VỚI TRẺ EM VIỆT NAM, đầy đủ các chất bổ dưỡng và sinh tố, bồi bổ sức khỏe và trí óc cho trẻ

TAM TÌNH HẢI CẦU BỔ THẬN HOÀN Số 2

VÕ VĂN VÂN

TRỊ MỘNG TINH, DI TINH VÀ HƯỚT TINH

Sang phố ớ

Sang từng căn một ở tầng lầu ba đường Hàm Giang, đầy đủ tiện nghi, tiện phố xá, gần chợ, gần trường học. Hỏi 70 Minh Phụng Bà Tiên Chaloon.

TRẦN QUANG KHẢI tự QUÝ

Đã đầu xế gấp, Bà Má trông mỏi con bịnh và các cô con buồn vì thế con Cô Bác có chân chân KHẢI ở nhờ xin khuyên bác chau tớ về gia đình. Thành thật cám ơn.

TR ẦN VĂN THẮNG

47, Cách Mạng P.N.

Học cắt may nên nhớ «ELITE»

371 Đại lộ Trần hưng Đạo 371 (ngay ở số Chiến bên Saigon).

— Đã lớp ÂU PHỤC — VIỆT PHỤC — ÂU PHỤC PHỤ NỮ.

— Giáo sư kinh nghiệm, tốt nghiệp tại Pháp, nguyên thủ khoa các trường CÁT danh tiếng tại MARSEILLE và PARIS, có lớp Sáng, Chiều, Tối. Khóa học học sinh và sinh viên.

English Lessons

Do G.S. Richard và Eric dạy theo lối anh NGỮ NGOẠI GIAO, Bộ sách dạy Anh ngữ của hiệu nhất Hiện có nhiều học sinh cho người lớn và các lớp Vô Lòng. Học viên GS BÝ sẽ đến nơi nhà quen. Gần tên ngã 710 Phan Thanh Giản Saigon. Sáng, chiều, tối

Đi ngoại quốc

Quý vị xuất ngoại cần có chiếc áo lót đẹp tay đặt khéo, kỹ, tuyệt vời xin với đến PHƯƠNG XUÂN Bến cầu Yersin Saigon.

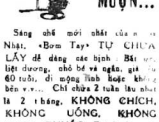

LÀM PHƯỚC CHO MƯỢN...

Sang nhà mới nhất của ông Nhạc, «Bom Tay» TỰ CHỦA LẤY đã đăng các bịnh. Bất kể liệt dương, nhỏ bé và ngắn, già 60 tuổi, đi mộng lỉnh hoặc không bền v.v... Chỉ chữa 2 tuần lấy nhau là 2 tháng. KHÔNG CHÍCH, KHÔNG UỐNG, KHÔNG THOA THUỐC. Tài đã đăng chỉ kết quả 100% còn dư 11 cái bản, vốn 150 0 «Bảo Đảm» ai thắc mắc, ngày tới lấm phước cho mượn về đăng thử không. Lấy 1 cái. Hỏi Ông Nguyễn 523 Trần Hưng Đạo (gần Nancy) Đ.T. 98.827, ở xa thì viết Tem phong Thơ. Quan [illegible] THỐT TIẾN.

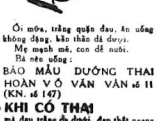

QUÍ BÀ CÓ THAI

Ói mửa, trằng quặn đau, ăn uống không đặng, kêu thân đã dượi. Mệt mạnh mỏi, con đề nuôi. Ba năm uống :

BÁO MẪU DƯỠNG THAI HOÀN VÕ VÂN VÂN số 11 (KN. số 147)

KHI CÓ THAI

mà đau trằng đi dưới, đau thắt ngang lưng, đường tiểu nóng gắt, nên uống BÁ ĐÀ AN THAI số 45 VÕ VÂN VÂN (KN. số 149)

ĐAU MẪU XANH MÉT

nên uống BÁ ĐÀ SÔN GIAN TÁN VÕ VÂN VÂN số 1 Trẻ bịnh đái (KN. số 133)

TRỊ ĐAU VÚ

BÁO SANH HOÀN VÕ VÂN VÂN số 59. Thuốc uống kì sanh sản, ăn được, nhỏ dược [illegible] vú, sữa các chưa [illegible] (KN. số 321)

HỎI CÁC HIỆU ĐÔNG Y

◐ Mỗi ngày đọc NHỰT BÁO CẤP TIẾN

◑ Mỗi tháng đọc NGUYỆT SAN CẤP TIẾN

Cáo thị đấu thầu

Mục đích :

Đấu thầu cung cấp nước sơn theo Điều Kiện Sách số 5625.

Địa điểm và ngày, giờ mở thầu :

Đúng, ngày 21 tháng 8 năm 1969 tại Cơ Quan Tiếp Vận Trung Ương, 140 Hồng Thập Tự — Saigon.

Nơi tham khảo điều kiện sách :

Nha Mãi Hóa, Cơ Quan Tiếp Vận Trung Ương tại địa chỉ trên.

Saigon, ngày 25 tháng 7 năm 1969

CƠ QUAN TIẾP VẬN TRUNG ƯƠNG

Cáo thị gọi thầu

Mục đích :

Giấy gọi thầu số 5661 (P10/C 90942) cung cấp đường sắt hỏa xa v.v...

Địa điểm và ngày mở thầu :

9 giờ, ngày 21 tháng 10 năm 1969, tại Cơ Quan Tiếp Vận Trung Ương, 140 Hồng Thập Tự — Saigon.

Nơi tham khảo điều kiện sách :

Nha Mãi Hóa, Cơ Quan Tiếp Vận Trung Ương tại địa chỉ trên.

Saigon, ngày tháng 8 năm 1969

CƠ QUAN TIẾP VẬN TRUNG ƯƠNG

In tại nhà in riêng của CẤP TIẾN

173, Phạm Ngũ Lão — SAIGON

Quản lý : PHẠM-VĂN-BÉ

Được **XE HƠI-TIỀN...**

nhờ **THẦN TÀI**

Trương Mục Tiết Kiệm

«Thần Tài Tín Nghĩa»

Trân trọng thông báo cùng Quý Vị Trương chủ rõ :

Chi nhánh TÍN-NGHĨA NGÂN-HÀNG

52 NGUYỄN-AN-NINH SAIGON

Khai trương ngày 20-8-1969, sẽ dành cho những Trương Mục

TIẾT KIỆM *đầu tiên nhiều món quà đáng giá*

Chi nhánh NGUYỄN-AN-NINH đảm nhận tất cả nghiệp vụ Ngân Hàng

Các Trương Mục TIẾT KIỆM có kỳ thác trung bình trên 50.000đ. sẽ khóa sổ ngày 27-8-69 tại Ngân Hàng Trung Ương và bốn chi nhánh :

VẠN KIẾP ◐ BÌNH TÂY ◐ LÊ THÁNH TÔN ◐ NGUYỄN AN NINH

NGOÀI SỐ TIỀN LỜI ĐƯỢC HƯỞNG SẼ CÒN DỰ CUỘC RÚT THĂM NGÀY 27-12-69 TRÚNG :

— Lô thứ nhứt : XE HƠI

— Lô thứ nhì : 200.000đ.

— Lô thứ ba : 100.000đ.

— Lô thứ tư : XE GẮN MÁY HONDA C-50

— Lô thứ năm : Nhiều tặng phẩm đáng giá như Tivi, Máy May...

TÍN NGHĨA NGÂN HÀNG

CÔNG TY NẶC DANH VỐN 1.200.000.000đ. (ĐÃ ĐÓNG ĐỦ)

50, Bến Chương Dương Saigon ĐT. 90.153 — 93.692 — 90.164

Chi nhánh CHOLON 19-93 đường Vạn Kiếp ĐT. 37.953

Chi nhánh BÌNH TÂY 100 đường Tháp Mười ĐT. 36.786

Chi nhánh SAIGON 177-179 đường Lê Thánh Tôn ĐT. 93.994

Chi nhánh SAIGON 52, đường Nguyễn An Ninh ĐT. —

TIỂU PHẨM VĨ ĐẠI, SÔI ĐỘNG, HÀO HỨNG, XỨNG ĐÁNG LÀ DANH PHẨM THỨ HAI VÀO DỊP KHAI TRƯƠNG RẠP CHỢP BÓNG **Mỹ-Đô** (THANH CHUNG cũ, góc Vinh Viễn và Trần Nhân Tôn)

TỪ THỨ HAI 18.8.69

Trân trọng kính mời Quý Vị Khán giả vùng Cholon [illegible] một TUYỆT TÁC PHẨM KIỀU HÙNG nêu cao TINH THẦN THƯỢNG VÕ và ông TRUNG CANG NGHĨA KHÍ của những bực anh hùng xưa thời Quân Vương

Tại 2 Rạp . MỸ ĐÔ và ĐẠI QUANG

VÕ SĨ THẦN ĐỒNG (BLOODY MUFFLER)

PHIM MỚI CHIẾU LẦN ĐẦU TIÊN TẠI VIỆT NAM

— Với thành phần Tài tử nổi danh trên màn bạc Trung Hoa : PHÙNG BỬU BỬU, TĂNG GIANG, LÝ HỒNG

— VÕ SĨ THẦN ĐỒNG, cuốn phim VÌ ĐẠI là 1 trong 10 phim hay nhứt trong năm

★ NÓI LÊN lòng trung cang và gan lỳ của các bậc hiền thì thuở xưa mang nặng 4 chữ «TRUNG CANG BẢO QUỐC». ★ DIỄN TẢ những trận đọ kiếm so gươm, tán sát, chém giết cực kỳ rùng rợn giữa những cuộc ẩu đả thanh toán trời sầu đất thảm giữa 2 phe TRUNG và NINH, giữa những anh hùng hào kiệt vô lâm và bọn mã đầu ác bá... ★ KHIẾN CHO [illegible] lông lộc... Máu phọc có vòi... Tay lia khỏi sắc... Tiếng rên vang trời...

— VÕ SĨ THẦN ĐỒNG tài không đợi tuổi, một hiệp khách thì ba vẫn thách bậc kiếm không biết sợ oai hùm... gươm ra khỏi vỏ là tả ma bắc đạo phải kinh tâm vỡ mật...

— Một cuốn phim SÔI SỤC, GÂY CẤN suốt 2 giờ liền.

— Một xuất phẩm của một gia đình và riêng cho các cụ thân [illegible] dịp nghỉ hè.

MÀN ẢNH ĐẠI VÌ TUYỂN NGUYỄN BẢN TIẾNG TRUNG HOA

MÀU EASTMANCOLOR PHỤ ĐỀ VIỆT-HOA-ANH

RIÊNG RẠP CHỢP BÓNG MỸ ĐÔ có thêm chương trình THƯỜNG XUYÊN PHỤ DIỄN TÂN NHẠC MỖI TUẦN vào ngày Thứ Bảy xuất 8 giờ tối và Chúa Nhật xuất 9 giờ 30, với những Tình Hoa ưu tú trong làng Đại Nhạc Hội Cải Vũ Nhạc Kịch